

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಸುಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ-ನಂ. ೮

550

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

1093

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಮುರುಘಾಮಠ, ಧಾರವಾಡ.

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಶ್ರೀ ಮ. ತಿ. ಪ್ರ. ನೃತ್ಯಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಮುರುಘಾಮಠ, ಧಾರವಾಡ.

ಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಸಂಚಾಲಕರು:

ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಜ. ಮುರುಘರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದನಿಲಯ,
ಮುರುಘಾಮಠ, ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ,
ಧಾರವಾಡ.

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು:

ಜಿ. ಪಿ. ಗುರುಪಾದದೇವರಮಠ, ಬಿ. ಎ. (ಆನರ್ಸ್)

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ವೃತ್ತಾಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾನುತ, ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ,
ಧಾರವಾಡ.

64890 R

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿವೆ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೦.
ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೨.

ಮುದ್ರಕರು
ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಜಿ. ನಿರೂಪಾಕ್ಷನ್,
ಹೈದರಾಬಾದ್
ಪ್ರಕಾಶಕರು, (ಮುದ್ರಣಾಲಯ) ಕಿಲ್ಲೆ,
ಧಾರವಾಡ.

ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು

ಗಚ್ಚಿನಮಠ, ಅಥಣಿ.

— ಅ ಪ ರ್ವ ಣೆ —

* *
*

ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಂತೆ ನುಡಿದು, ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದ
ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ
ನಡೆ - ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸಿ
ಶಿವಯೋಗದ ಘನತೆಯನ್ನು ಬೀರಿದ
ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ
ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕಾರಣ ಪುರುಷರೂ ಆದ
ಅಥಣಿ ಗಟ್ಟಿನ ಮಠದ
ಲಿಂಗೈಕ್ಯ

ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ.
ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
ಸ್ತಾರಕವಾಗಿ

ಅವರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಭರ್ತಿಯ ಮುಡಿಪೆಂದು
ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

* *
*

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ
ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

— ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು —

೧ ರಾಘವಾಂಕ ಚರಿತೆ

ಸಂಪಾದಕರು : ಸ. ಸ. ನೂಲವಾಡ, ಎ. ಎ.

೨ ಲಿಂಗಲೀಲಾ ವಿಲಾಸ ಚಾರಿತ್ರ

೦ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾವ್ಯ

ಸಂಪಾದಕರು : ಸಂ. ಶಿ. ಭೂಸನೂರಮಠ, ಎಂ. ಎ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಜ್ಞಲವಾದ ಭವಿಷ್ಯವು ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿರುವದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೆಯೇ ನಂಜೇಶನೆಂಬ ಮಹಾನುಭಾವಿಯು ತನ್ನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ವಚನದಲ್ಲಿ :

ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಿಂದೆ

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗುವದು ಜಗದೊಳಗೆ

ಮುನ್ನುಡಿಯು ಎಂದು ನಂಜೇಶ.

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಕಸುವು ಬಂದು ಬಿಡುವದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೋಜ್ವಲ ಜೀವನದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಮಂದಿರದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೇ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದುದೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವೆನಿಸಿರುವದು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವದು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಗಂಗೆಯು ಯಾವಾಗ ಉದಯವಾಯ್ತಿ ತೆಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಲು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸಾಹಿತಿಗೂ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹು ದೂರದಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವದೆಂಬುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನೃಪತುಂಗನ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥವೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೪೫೦ರ ಹತ್ತಿರ ಶಿಲಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಹಿನಿಯ ಪಾವನ ವಿಚಾರೋದಕದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಒಂದು ಗ್ರೀಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳು ಇರುವವೆಂದು ಡಾ. ಹುಲ್ಸ್ ಎಂಬ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳಿರುವ ದನ್ನು ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರಾದ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಹು ಪುರಾತನ

ನಾದದ್ದೆಂಬುವಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮತಭೇದವಿಲ್ಲ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಭಾಷೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣೆರೆಯದಿರುವಾಗಲೇ ಕನ್ನಡವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು! ಇದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಾಗಿರುವದು ಸಹಜವೆ!

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಧೈಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಂಪೂ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನ ಜನ್ನ, ನಾಗಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

೧೨ನೇ ಶತಮಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಲೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯ ರವಿಯು ಉದಯನಾದನು. ಆಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ನಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಆ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕುಲಮುಷಿಗಳಾದ ಶರಣ ಶರಣಿಯರೇ ಮುಂದಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಸವ, ಚನ್ನಬಸವ, ಪ್ರಭು, ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯವರು ಆಗ್ರೇಸರರು. ಅವರು ನಾಡಿನ ತುಂಬ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಮಾಡಲು ಹೋರಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಅನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ತೊಡಿಸಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಾಡಂಬರದ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಆಕೆಯ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗವಂತ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವದ ರಸದೂಟ ಮಾಡುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಅಂಥ ಸರಸ ಕವಿಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಮುಪ್ಪಿನ ಪಡಕ್ಷರಿಗಳು, ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಘನಮಠದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವ

ಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತತ್ವಗಂಧವನ್ನು ಬೀರುವ ಆಮೋಘ ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಿರುವವು. ಅಂಥ ಗ್ರಂಥ ಪುಷ್ಪದೊಳಗಿನ ತನಿರಸವನ್ನು ವ.ನದಣಯೆ ಸವಿಯುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಧನ್ಯರೇ ಸರಿ.

ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುವದು ಬಹುಜನ ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಧಾರವಾಡದ ಮುರಘಾಮಠ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದಯ್ಯ ಗುರುಪಾದ ದೇವರ ಮಠ, ಬಿ. ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಅವರು ಪೂರೈಸಲು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ವೃತ್ತಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಮುಂದೆ ಬಂದುದು ಪರಮ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಇವರು ಹಿಂದಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳಿರುವರು. ಮಧುಕರ (ಜೇಷ್ಠಾಣ)ವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿಯ ರಸವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಮಧುರವಾದ ಮಧುವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ ಇವರ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾದರಿಗಾಗಿ ವಾಚಕರೆದುರು ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಭೋಗ ಸುಖವು ಉಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶಿವನನ್ನು ಮರೆತು ನಡೆಸುವ ಭೋಗವು ದುಃಖದ ಬೀಜವೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮುಸ್ತಿನ ಷಡಕ್ಷರ ಯೋಗಿಗಳು 'ಧರೆಯ ಸುಖದ ಭೋಗವೆನಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗಲಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮನವು ಮಗ್ನವಾಗಲಿ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನಿಜಗುಣ ಶಿವ ಯೋಗಿಗಳ 'ಶ್ರೀಗುರುವಚನುಪದೇಶವನಾಲಿಸಿದಾಗಲಹುದು ನರರಿಗೆ ಮುಕುತಿ' 'ಶ್ರೀಗುರು ವಚನದಿಂದಧಿಕ ಸುಧೆಯುಂಟೇ ರಾಗದಿಂದ ಬೇರಿನ್ನು ಭವ ಬೀಜಮುಂಟೆ' ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾನವರ ಶ್ರೇಯೋಮಾರ್ಗ ಪ್ರದರ್ಶಕವಾಗಿರುವವು. ಹಿಂದಿನ ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲದಿಂದ ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಸಂಸಾರದತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ

ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಎಲೇ ಮನವೆ ಕೇಳು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಂಸಾರ ಮಲದೇಹ ವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಬರಿದೆ' ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಪಿತವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದು. ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಎಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯದ್ದೆಲ್ಲಿಮುಕ್ತಿಯದೋ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸರ್ಪ ಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ 'ಕಾಯ ಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಟೆಯನಾಡಿರೋ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಮನಂಬುಗುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಸರಸ ವಚನಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು ವಾಚಕರು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೇದು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಭೂಮಿಯಾಗಿರುವುದು. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧೂಳಿ ಕಣಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಅನಂತ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುವದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದು ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ದಾನ ಮಾಡುವ ಬಲವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇ? ವಿಶ್ವದ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವವು ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಗೌರವನೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಾಲವು ಇನ್ನು ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗ ರೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತತ್ವ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಸ್ತಗತವಾಗ ಬೇಕು.

ಗದಗ

ಅಖಿಲಭಾರತ ವೀ. ವಿದ್ಯಾಪೀಠ

ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಸಂಪಾದಕ, 'ಸಾವಧಾನ'

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

- * * -

ಈ ಹಿಂವೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಅನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ೧೫೦ ಪದ್ಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಪುಸ್ತಕ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ವೃತ್ತಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಲಹೆಯಿತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದುಗರ ಕೈಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುವದು. ಇನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೇಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈವಲ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ವಚನಗಳ ತಿರುಳನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಅಡಗಿಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭವದ ಹಾಡುಗಳು ವೀರಶೈವ ತತ್ವವನ್ನೂ, ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿ, ನೀತಿ ಮತ್ತವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಬೇಕಾಗುವ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯರು. ಅವರ ಗೀತೆಗಳು ಜಗದ್ವೀರಕವಾದವುಗಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃಗಳು ಅನೇಕರು ಸಿಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು ನಡೆದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯರೂಪದಿಂದ ಉಣ್ಣಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರು, ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. “ಯೋಗಿ ನಿಜಾನಂದಮೊಳು ನುಡಿಸುವ ವೀಣೆ ರಾಗ ರಸದ ತರಂಗಿಣಿ” ಎಂಬ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ನುಡಿಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಜೀವನ ಸಂಗೀತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಗೇ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರಾದರೂ ಆ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ‘ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಯ ಮೊದಲಿನ ೧೬ ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ವಿದ್ವಾ ಅನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಾದನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ಪಠಿಸುವ ಗೀತೆಗಳು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ (೧) ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೨) ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೩) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೪) ಮುಷ್ಠಿನ ಷಡಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು (೫) ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೬) ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು (೭) ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಇವರ ಕೆಲಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನರು ಇವರು ಬರೆದ ಒಂದೊಂದು ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುವದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ; ಸಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನುಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೀರ್ಘವಾದವುಗಳನ್ನು ಓದುವದಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಇರದು. ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿಯ ಸುಗಂಧವಾದ ಮಧುರವಾದ ಹೂಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾತ್ರ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ಅಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

(೧) ಸರ್ವಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೯೫ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟರು. ಗುರುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಹೊಂದಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ೧೮೧೫ರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಟನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೇ ಸಂಚರಿಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತ ೧೮೨೮ರಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಗುರುಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದನಂತರ ಅವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದರೆ ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ (ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದು) ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಶತಕ. ವರಕವಿಗಳ ಮಾಲಿಕೆ

ಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಬರುವರು. ಇವರ ಶೈಲಿ ಲಲಿತ ಮತ್ತು ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟಾಗುವ ಉಪಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ನಿರಾಭಾರಿಗಳಾದರೂ ಲೋಕಾನುಭವವಿದೆ. ಇವರ ಗೀತೆಗಳು ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯಪಾಕ ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಪಾಕದಂತಿವೆ. ಇವರ ಗೀತೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ “ಗುರುಸಿದ್ಧ” ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೨) ಘನಮಠ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ಅಂಧ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೈಜಾಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ರಾಫಬ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ದೊರ್ವಡೆಯಂಬಲ್ಲಿ ೧೮೨೮ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ವೀರಯ್ಯ ವೀರಾಂಬೆಯವರು. ೭ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ೨೧ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ಶಿವತೇಜ ಶಿವಾನುಭವ ಸೂಸುವ ಮುಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಬಸವ ಮಾರ್ಗವೇ ನಿಜಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೆದ್ದಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದ್ಭುತ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಸವಿದು ಸುತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ಆ ಅನುಭವಾವ್ಯತವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ಬೀರಲು ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಯುತರಾಗಿ ಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ‘ದೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೆ ಜನರತಿ ಭೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೆ’ ಎಂಬಂತೆ ಜನರ ದೂಷಣೆ ಭೂಷಣೆ ಒಂದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ೨೦-೨೫ ವರ್ಷ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಇಳಕಲ್ಲ ಅವೀನಗಡ ಹುನಗುಂದದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆ ಲಿಂಗಸೂರ ತಾಲೂಕ ಸಂತೆ ಕೇಲೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೮೮೪ರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಶೃಷಿಜ್ಞಾನಪ್ರದೀಪಿಕೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನೊಂದು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಸ್ಥಿಂತ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು, ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗನುಸರವಾಗಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಘನಮಠರ ಹಾಡುಗಳು ಅವರ ಸುಂದರ ಜೀವನವನ್ನು ಮೂರ್ತ

ಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಗಾಯನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಕುಶಲರು. 'ಘನಮಠ' ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೩) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:—ಭರತ ಖಂಡದ ವಿಭೂತಿಪುರುಷ ರಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರು. ವೈಸೂರ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀ ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ಆರಸನಾಗಿದ್ದು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸದ್ಗುಣ ಮುಖೇಣ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಹೊಂದಿ, ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತು ತೇಜಸ್ವಿ ನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ (೧) ಆರವತ್ತುಮೂರು ಮಂದಿ ಪುರಾತನರ ಸ್ತೋತ್ರ (೨) ಕೈವಲ್ಯಪದ್ಧತಿ (ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದು) (೩) ಪರಮಾನುಭವ ಬೋಧೆ (೪) ಪರಮಾರ್ಥಗೀತೆ (೫) ಅನುಭವಸಾರ (೬) ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ (೭) ಪಾರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, (೮) ದರ್ಶನಸಾರ (೯) ಆತ್ಮತರ್ಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಿತವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮುಸ್ಲಿಮಾಯರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದೂ ಇವರಿಬ್ಬರ ಗವಿಗಳು ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವೆಂದೂ ಇವರ ಕಾಲವನ್ನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೦೦ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ವೃದ್ಧ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ಸುಂದರ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮನೋಹರವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ 'ಶಂಭುಲಿಂಗ.'

(೪) ಮುಸ್ಲಿಮ ಷಡ್‌ಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು:—ಸಮಗ್ರವಾದ ಸಾಧ್ಯಂತವಾದ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಬೋರಿಯದಿದ್ದರೂ ಇವರ ಭಕ್ತಿಪರ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೋಧಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ನಿರ್ಮಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಇವರು ನಿಜಗುಣರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದೂ ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರ ಗವಿ ಇದೆಯೆಂದು ಶಿವಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೊದಲನೇ ಹಾಡಿನಂತೆ ಯರಗಂಬಳಿಯ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರು ಇವರಿಗೆ ಶಿವತತ್ವಾನುಭವವನ್ನು ಅರುಹಿದ ಗುರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಗತಿ ಇವರ

ಜೀವನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರ ಉಜ್ವಲವಾದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ತಾದಾತ್ಮ್ಯ, ತನ್ಮಯತೆ, ಪರವರತೆ, ಸಮರಸ ಭಾವ ವೈರಾಗ್ಯ, ಉಜ್ವಲತೆ, ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶ ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳು. ಇವರ ಜೀವನದಂತೆ ಇವರ ಶೈಲಿಯೂ ಸರಳವಿದೆ. ಇವರ ತತ್ವಗಳು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವು ಸಮುದ್ರದಷ್ಟು ವಿಶಾಲ. ಇವರು “ಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗ” ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೫) ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:—ಇವರು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಚನ್ನವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಿರಾಗಿಯಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಬಾಲಲೀಲೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತ ಗದಗ ತಾಲೂಕು ಮುಳಗುಂದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ವೈಸೂರ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಮೇರೆಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು ಅವರ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಂಬಳ ಸೊರಟಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. (ಈಗಲೂ ಮುಳಗುಂದ ಮಠದಲ್ಲಿದೆ) ಇವರ ಲೀಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದವುಗಳು. ಅಂತರಾತ್ಮ ಸ್ಫುರಿಸಿದಾಗ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮಠದ ಬೋದು ತೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ತಲೆ ತುರಿಸಿ ಬರೆಯದೇ ಕೇವಲ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆದವುಗಳು. ಇವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ವವಿವೇಚನೆಯ ಗಡಚುಯಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಓದಲರ್ಹವಿದೆ. ಇವರು ೧೮೨೩ ರಿಂದ ೧೮೫೯ರ ವರೆಗೆ ಬಾಳಿದರು. ಇವರು ‘ಮಹಂತ’ ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

(೬) ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು:—ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೊಸನ ಹಡಗಲಿ ತಾಲೂಕು ವೈಲಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಿದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ಮಾಯೆಯನ್ನದೆ ಮನದ ಮುಂದಣಿ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸಂಬುಗೆಯಿಟ್ಟು

ಮನೆಗೆ ಜ ಮೈಲಾದರೂ ಮನಕ್ಕೆ ಹತ್ತರವಿದ್ದ ಲಿಂಗನಾಯಕನ ಹೆಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಚನ್ನವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಇವರು ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅವರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗುರುಕರುಣ ತ್ರಿವಿಧಿ, ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಹೊರಗೆ ಗದ್ದಲ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳಗೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಇವರು ವೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ 'ಚನ್ನವೀರೇಶ'.

(೭) ಅಧುನಿಕರು:- ಅಥಣಿ ಗಚ್ಚಿನ ಮಠದ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಪರವಶದ ಹಾಡುಗಳು ಈಗಿನ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪದ್ಯಗಳು ಸಾಧಾರಣ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ತತ್ವಾನುಭವಗಳಿಂದ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ಚರಿತ್ರೆ ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪಂಡಿತ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವೃತ್ತಾಂಜಯ ಮುದ್ರಕರ ಒಡೆಯರಿಗೂ ತುಂಬ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುತಪ್ಪಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ದೋಷಗಳಿರಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಸುಧಾರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

ಜಿ. ಪಿ. ಗುರುಪಾದದೇವರಮಠ,

ಬಿ. ಎ. (ಆನರ್ಸ್)

ಸಂಗ್ರಾಹಕ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

“ಭಕ್ತಿಗೀತೆ” ಗಳ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣವು ೧೯೫೦ ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಈ ದ್ವಿತೀಯಾವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಭಕ್ತಿರಸವನ್ನು ಬೀರುವ ಹಾಡುಗಳು ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಸುತ್ತಿವೆ? ನಿತ್ಯವೂ ಅವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆನಂದಿಸಡಲು ಜನತೆ ಅದೆಷ್ಟು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಈಶ್ವರ ರಕ್ಷೆ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿದೆ. ನೊಂದ ಮನಸ್ಸು ನಲಿಯಲು, ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಜಾಗೃತವಾಗಲು, ನೈತಿಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಈ ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರೇರಿಸುವಂತಾದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಧಾರವಾಡ

೮-೧೦-೧೯೫೨

-ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

೧

ಧರೆಯ ಸುಖದ ಭೋಗವೆನಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗಲಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ | ಚರಣ
ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮನವು ಮಗ್ನವಾಗಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಒಡೆದ ಗಡಿಗೆ ಹರಿದ ಜೋಳ್ಳಿ
ಎಡದ ಕೈಯ್ಯ ಮುರಿದ ಕೋಲು | ಹಿಡಿದು ಉರಸೆಲ್ಲ ತಿರಿದು ತಂದು
ನೋಡಲು || ಒಡಲಿಗಾಗದಂತೆ ಮಾಡು ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಸುಖವ ಮೆಚ್ಚಿ |
ಒಡೆಯ ನಿಮ್ಮ ಮರೆದು ಭವಕೆ ಬೀಳಲಾರನು. ||೧|| ಹಳೆಯ ಅರಿವೆ ರಗಟೆ
ಗಳನು ಹೊಲಿದು ಗಂಟಿಸಿಕ್ಕಿ ಪೊದೆಯೆ | ಚಳಿಯದಾಗಲೊಂದು ಕಡೆಗೆ
ಸಾಲದಂದದಿ || ಕಳೆಯುತಿರಲು ಅದರೊಳರ್ಥ ಇಲಿಗಳೆಂದ ಒಡ್ಡು ತಿರಲಿ |
ಒಲಿದು ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ನೆನೆವುದಿಂತು ಬಾಗದು ||೨|| ಉರಸೆಲ್ಲ ತಿರಿದು ಒಡಲ
ಪೂರನುಂಜಿಸೆನಲು ಮಧ್ಯ | ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಿದುದೆಲ್ಲ ಚಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ||
ವೀರಿಯಾಚೆ ಪುರವ ತಿರಿಯೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಎನಲು ಎನಗೆ | ಮಾರಹರನ
ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಲ್ಲದಾಗದು || ೩ || ಒಡೆಯರುಗಳ ಮಠಕೆ ಬರಲು ಜಡಿದು
ಜರಿದು ನೂಕಲೆನ್ನು | ಒಡನೆ ಯೋರ್ವರುಗಳ ಕೀಳಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಲು || ಕಡೆಗೆ
ಅಟ್ಟಲವರು ಹಾಳು ಗುಡಿಗೆ ಬರಲು ಸೋರುತಿರಲು | ಒಡೆಯ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವು
ದಿಂತುಂಟಲ್ಲದಾಗದು ||೪|| ಅಂಗಳದೊಳು ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕಿ ಹಿಂಗದಿವನು ಕಳ್ಳ
ನೆಂದು | ಹಿಂಗಿ ಹೋಗು ಕಡೆಗೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲೆಲ್ಲರು || ಹೀಂಗಿಯಾಗ
ದನಕ ಜನರ ಸಂಗಬಿಡದು ಪಡಕ್ಷರಿಯು | ಲಿಂಗದಂಭಿ ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಲ್ಲ
ದಾಗದು ||೫||

೨

ಕಾಡಲೇಕೆ ನರರುಗಳನು ಬೀಡಿ ಬಳಲಲೇಕೆ ಮನವೆ | ರೂಢಿಗೀತ
ನೆಮಗೆ ದೈವವಾಗಿ ಇರುತಿರೆ || ಪಲ್ಲ || ಮೃಡನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕೆ

ಮಡುವಿನಗ್ಗವಣಿಗಳುಂಟು | ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪವುಂಟಿಲ್ಲೆ ||
 ವಡಲಿಗನ್ನು ದುಡಿದರುಂಟು. ಗುಡಿಗಳುಂಟು ಶಯನಕೆಮಗೆ | ಒಡೆಯರುಗಳು
 ಬಿಸುಟಿದರುವೆ ಶೀತಕುಂಟಿಲ್ಲೆ ||೧|| ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದ್ಭು
 ತರುಗಳ ವಚನವುಂಟು | ಉದ್ಧರಿಸುವಡೆಮಗೆ ಶಿವನ ಮಂತ್ರವುಂಟಿಲ್ಲೆ ||
 ಅರ್ಧನಾರಿ ಎಂಬ ದೈವವಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಕರದೊಳೆಮಗೆ ಹೊದ್ದಲೇಕೆ ನರರ ಅಶಿ
 ಮಾಡೆನಕ್ಕಟಾ ||೨|| ಮಿಗಿಲು ಮನೆಗಳೇತಕೆಮಗೆ ಅಗಲಲೇಕನನುಭಾವಿ
 ಗಳನು | ಜಗದೊಳೆಮಗೆ ಹಲವು ಕೋಟಿಲೆಗಳೇತಕ್ಕೈ || ಸೊಗಸು ಪಡ
 ಕ್ಕರಿಯಲಿಂಗ ಅಗಲದೆಮ್ಮ ಕರದೊಳಿರಲು ಬೆಗಡುಗೊಳ್ಳಲೇಕೆ ಮನವೆ
 ನರರ ಮಾಳ್ವೆಯಿಂ ||೩||

೩

ಕೋಗಿಲೇ ಚಲ್ವ ಕೋಗಿಲೇ ಮುದ್ದು ಕೋಗಿಲೇ ಜಾಣ ಕೋಗಿಲೆ | ಪ
 ಹಿಂದೆ ತಪದೊಳೇಶ ನೊಂದಿರು ತಿರಲೆಚ್ಚು ಬೆಂದಕಾಮನ ಬಿಟ್ಟು
 ಕೋಗಿಲೇ | ಬಂದು ಬೇಗದಿ ಬಾಲೇಂದುಧರನ ಕೂಡಿ ಕುಂದದೆ ನೀ ಬಾಳು
 ಕೋಗಿಲೇ ||೧|| ಮನುಮುನಿಗಳ ನೀತಿಯನು ಕೆಡಿಸುವ ದುಷ್ಟ ಮನಸಿ
 ಜನನು ಮೀರಿ ಕೋಗಿಲೆ | ಘನಪದವನು ತನ್ನ ನೆನೆವರಿಗೊಲಿದೀವ ಧನದ
 ಮಿತ್ರನ ಸಾರು ಕೋಗಿಲೆ ||೨|| ನಲ್ಲರನಗಲಿದ ಮೆಲ್ಲೆದೆಯರ ಕೊಲ್ವ
 ಫುಲ್ಲಶರನ ಪಿಂಗಿ ಕೋಗಿಲೆ | ಎಲ್ಲ ಜೀವರಿಗೆರವಿಲ್ಲದೊಲವನೀವ ಭಲ್ಲ
 ಭವನೊಳಿರು ಕೋಗಿಲೆ ||೩|| ಮಂಗಳರವದೊಳನಂಗನ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಭಂಗ
 ವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಕೋಗಿಲೇ ||೪|| ದುರುಳ ಕಂಠುನೊಡನಿರೆ ಲೋಕ
 ದೊಳು ನಿನ್ನ ಪರಪುಟ್ಟನೆಂಬರು ಕೋಗಿಲೇ | ಧರೆಗೆ ಜನಕನಾದ ಗುರು
 ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಚರಣ ಪಲ್ಲವ ಪಿಡಿ ಕೋಗಿಲೇ ||೫||

ತೋರದಯ್ಯಾ ಸುಖ ತೋರದಯ್ಯಾ ಸುಖ | ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾವಿಸಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಂದಿಲ್ಲದವಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿಗಮಾಗಮವನೋದಿ ಸುಗುಣಸಂತತಿ
 ಗೊಡಿ | ಜಗದೊಲವಾಂತು ತನ್ನ ಬಗೆಯನಾರೈಯದಿರೆ ||೧|| ಕಪಟವಳಿದು
 ಕೋಟಿ ಜಪವನೆಸಗಿ ಬಲು | ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ತತ್ತ್ವದುಪದೇಶ ಪಡೆಯ

ದೈಯಃ ||೨|| ಹಿಂಗದಣಿವಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಯಂಗವಾಗಿ ಪರ್ವಲೋಕ
ಡಂಗುರವೆನಿಸಿ ಶಂಭು ಲಿಂಗದನುವರಿಯಾದಿರೆ ||೩||

ಹರಪೂಜೆ ಗುರುಸೇವೆ ವರ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆ ಸುಖಭೋಗದೊರ
ಕುವದುಂಟೆ ಆತ್ಮಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಹಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಭಕ್ತಿ ನೆಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಸೇವೆ
ಗುಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಾತ್ಮಾ || ಒಣ ಮಾತಾದಿದರೆಲ್ಲ ಸಣ
ಹರಿದು ಹೋಗುವದೆ | ತ್ರಿಣಯನೊಲಿಸುವದು ಬಹು ಕರಕಷ್ಟನಾತ್ಮಾ ||೧||
ಹಿಂದಿನ ಪುಣ್ಯವನು ಇಂದುಂಡುಡಬೇಕಾತ್ಮಾ | ಇಂದಿನ ಪುಣ್ಯವನು ಮುಂ-
ದುಂಡುಡಬೇಕಾತ್ಮಾ || ಬಂಧನವೇಕೆದಕೆ ಇಂದುಧರನಾಣ್ಯಾಗಿ | ಸುಂದೇಹ
ವಿಲ್ಲವು ತಿಳಿಕಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ ||೨|| ಹರಿಅಜಸುರರೆಲ್ಲ ಶರೀರದಂಡನೆ ಮಾಡಿ |
ಪರಮಾತ್ಮನೊಲಿಸಿದರು ಸುಗಮವಲ್ಲಲೆ ಆತ್ಮಾ || ನರಸಾಸ ಪುಣ್ಯವನು
ನರರ ಸೆರಗಿಲಿ ಹಾಕಿ | ಗುರುಮಹಂತ ಲಿಂಗತಾ ಮರೆಯಾಗಿರುತಿಹ
ನಾತ್ಮಾ ||೩||

೭

ಲಾಲಿಲಾಲಿಯು ಪರ ಬ್ರಹ್ಮದ ಶಿಶುವೇ | ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸುವೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಹೂವಿನ ||ಪಲ್ಲ|| ಅಷ್ಟದಳದ ಕಮಲ ತೊಟ್ಟೆಲೊಳಗೆ ಮಲಗಿ | ಶ್ರೀಮ್ತ |
ಸದ್ಗುಣ ಹಸ್ತ ಪದಗಳನಾಡುತ || ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಟಲ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿಯು
ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ ಕುಲುಕುಲು ನಗುತಿಹ ||೧|| ಪ್ರಣವ ಘೋಷದ ನಾಗ
ಸ್ವರವೇಣಿವಾಸುಖಿ | ಝಣಲ್ ಝಣಲ್ ಕಾಲಗೆಚ್ಚೆ ತಾಳ ವೃದಂಗ
ಭೇರಿ || ಧಣಲ್ ಧಣಲ್ ಎಂಬುವ ಘಂಟೆ ಜಾಗುಟೆ ನಾದವ | ಬಣ್ಣಿಸಲಿವೆ
ಶಿವ ಸುಖಮಯ ಕಂದನ ||೨|| ಫಲಪದಂಗಳ ವೀರಿ ಶಿವಪದವೆಂಬುವ |
ಹೊಳೆವ ಮೇಲುಪರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾಯಾ || ಕಲಿಯುಗ ನರ್ತಕಿ
ನಾಟ್ಯವ ನೋಡುತ | ನಲಿವ ಪರಶಿವ ಮಹಂತ ಲಿಂಗ ಶ್ರೀ ಬಾಲಕ ||೩||

೭

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿರೋ ನಿಮ್ಮೊಳು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿರೋ | ಗಂಗೆಯಮನೆಗಳ ಸಂಗಮದೊಳು ಮಿಂದು ಶೃಂಗಾಟ
ಕದುಪರಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ವರಭಕ್ತಿ ಜಲವನೀಡಿ ಮಜ್ಜನ

ಗೈದು ವಿರತಿ ಗಂಧವನೇ ತೀಡಿ | ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಮಿರುಗುವಕ್ಷತಿ ಇಟ್ಟು | ಅರಿವೆಂಬ ನಿರ್ಮಲ ಸರಸ ಪುಷ್ಪವ ಸೂಡಿ ||೧|| ಹರುಷವೆಂಬುವ ಧೂಪವ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವರಬಿಂದು ರುಚಿ ದೀಪವ | ನಿರದೆತ್ತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ || ಮೆರೆವ ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬ ವರತಾಂಬುಲವ ಕೊಟ್ಟು ||೨|| ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗವಿದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರವಸ್ತು ತಾನಾಗಿಯೇ | ಹೊರ ಒಳಗೆರ ಡೆಂಬ ದೊರದವನೆ ಮೀರಿ || ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಘ್ರಿಯೋಳ್ ಬೆರೆದೇಕಮಯ ವಾಗಿ ||೩||

೪

ಶರೀರವೆಂತೆಂಬುವ ಹೊಲವ ಹಸನ ಮಾಡಿ ಪರತತ್ವ ಬೆಳೆಯನೆ ಬೆಳೆ ದುಣ್ಣಿರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಮದಮೆ ಎಂತೆಂಬ ಎರಡೆತ್ತುಗಳ ಹೂಡಿ ವಿಮಲ ಮಾನಸವ ನೇಗಿಲನೇ ಮಾಡಿ | ಮಮಕಾರವೆಂತೆಂಬ ಕರಿಕೆಯ ಕಳೆದಿಟ್ಟು || ಸಮತೆ ಎಂತೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವ ಚಲ್ಲಿ ||೧|| ಗುರುವರನುಪದೇಶ ಎಂಬ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಮೆರೆವ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೃಷ್ಟಿಯ ಬಲದಿ | ಅರಿವೆಂಬ ಪೈರನ್ನೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತ ಮುಸುಕಿದರ್ || ದುರಿತ ದುರ್ಗುಣವೆಂಬ ಕಳೆಯ ಕಿತ್ತು ||೨|| ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ಧಾನ್ಯವ ಬೆಳೆದುಂಡು ಪರಮಾನಂದದೊಳು ದಣ್ಣನೆ ದಣಿದು | ಗುರುಸಿದ್ಧನಡಿಗಳೆರಗುತ್ತ ಭವವೆಂಬ | ಬರವನು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ ಕಳುಹಿ ||೩||

೫

ಬಸವಗಣಾಧಿಪತೇ ನಮೋಗುರು ಬಸವಗಣಾಧಿಪತೇ | ಅಸಮನಯನ ಸಮಯ ಶರಧಿ ವಿದುಗುರು ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯನಿರಾಮಯ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣ | ವೃತ್ಯವಿಜಯ ಪರಮಾರ್ಥಚರಿತ ಗುರು ||೧|| ಚರಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಶರೀರ ಕರಣಭವ | ವರ ಕರುಣಾಕರ ಶರಣಸಮೇಳಾ ||೨|| ಭಕ್ತನಿಧಾನ ವಿರಕ್ತ ಸುಪೂಜಿತ | ಮುಕ್ತಿಯ ಘನಮಠ ಕರ್ತೃಪರಮಗುರು ||೩||

೧೦

ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡೋ ನಿಜಗುರು ಧ್ಯಾನವಮಾಡೋ | ಮಾನವ ನೀನತಿ ಮತಿಯುತನೆನಿಸುತೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಜಪದೊಳಗನುದಿನ ನಗರೊರಧಿಕಮೆಂದು | ಪೊಗಳುವ ಶ್ವತಿಮತವಗಲದೆ ಮುದದೊಳು ||೧|| ವರಕರುಣದೊಳದಿ

ಗೆರಗಿದ ವರಸ್ತುರ | ಹರನೈಸುವ ಶರಣರಸುರ ಭೂಜನ ||೨|| ಮನು ಮುನಿ
ಜನಸುರ ಗಣರಿಗೆ ಮೊದಲಿಗ | ನೆನಿಸಿದನಘ ತ್ರೀ ಘನಮಠವಾಸನ ||೩||

೧೧

ಕಾಯಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಟೆಯನಾಡಿ ಮಾಯಾ ಮೋಹದ
ವ್ಯುಗಗಳ ಕೊಲ್ಲಿರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಕೋಪವೆಂತೆಂಬುವ ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಗಳುಂಟು |
ಪಾಪವೆಂದೆಂಬ ಸೂಕರಗಳುಂಟು || ಜಾಪಲ್ಯ ಗುಣಗಳೆಂಬ ಜಿಂಕೆಗ
ಳುಂಟು | ಕಾಪಟ್ಟೆವೆಂತೆಂಬ ನರಿಗಳುಂಟು ||೧|| ಮೆರೆವಷ್ಟ ಮದಗಳೆಂದೆಂಬ
ಕೋಣಗಳುಂಟು | ಬರಿಯಾಡಂಬರವೆಂಬ ಕರಡಿಯುಂಟು || ಉರಿವ
ಮತ್ಸರ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಕೇಸರಿಯುಂಟು | ಮರವೆ ಎಂತೆಂಬವ ಗಜಗ
ಳುಂಟು ||೨|| ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನೆ ಮಾಡಿ || ವಿರತಿಯಂತೆಂಬ
ಸಿಂಜನಿಯ ಹೂಡಿ || ಅರಿವೆಂಬ ಬಾಣದೊಳವನೆಚ್ಚು ಕೆಡಹುತೆ | ಗರು
ಸಿದ್ಧನಂಭಿ ಪಂಕಜಕೆರಗಿ || ೩ ||

೧೨

ಯೋಗಿಯ ಕಂಡಿರೇನೆ ಪರಶಿವ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಕಂಡಿರೇನೆ |
ಆಗಮ ನಿಗಮಗೋಚರಪರ ಶಿರುವಾಗಿ || ತೂಗಾಡುತಿಹನು ಭಕ್ತರಮನೋ
ಭಾವದೋಳ್ ||ಪಲ್ಲ|| ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸು ಕಾರಣಾ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಸುತನಾಗಿ
ಬಂದಿಹನು | ಅತಿಶಯ ಕೈಲಾಸ ಅಧಿಪತಿ ಈತನೆ | ಹತಮಾಡಿ ಕಾಮನ
ಸತಿಯರೊಳ್ ನಲಿವನು || ೧ || ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಮಯನು ಶಾನಾಗಿರು
ತಿಹನು ನಿರ್ಮಲದಿ | ಹರಿದಾಡುವ ಮನವನು ಹರಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ || ಪರ
ಶಿವಾನಂದ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಿರುತಿಹ ||೨|| ನೆಲವನುಪ್ಪರಿಗೆ ಶಿಲಾ ರತ್ನಗಳ
ಒಂದೇ ಮಾಡಿರುತಿಹನು | ಮಳೆಯೊಳು ತೊಯ್ದಾಗಸದಂತೆ ಮಹಂತಲಿಂಗ
ಇಳಿಯ ಜನರ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದೊಳಿರುತಿಹ || ೩ ||

೧೩

ಅನುಭವದಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ | ಅದಕ್ಕನುಭವಿಗಳು ಬಂದು ಬೀಳ್ವ
ಕೂಡಿ ||ಪಲ್ಲ|| ತನುವೆಂಬ ಭಾಂಡವ ತೊಳೆದು | ಕಟ್ಟಿ ಮನದ ಜಂಜಡ
ವೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನು ತೊಳೆದು || ಘನವೆಂಬ ಮನೆಯನೆ ಬಳಿದು | ಅಲ್ಲಿ
ಮನುಗು ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬ ಒಲೆಗುಂಡ ಶುಳಿದು ||೧|| ವಿರತಿ ಎಂಬವ ಮಾಡಿ

ಯುಟ್ಟು | ಪೂರ್ಣ ಹರಭಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ನೀರನೆಸರಿಟ್ಟು || ಅರವೆಂಬ
ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಟ್ಟು | ಮಾಯಾ ಮರವೆಯೊಬ್ಬುವ ಕಾಷ್ಟಗಳನೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು || ೨ ||
ಪರವೆಂಬ ಸಾಮಗ್ರಿಗೂಡಿ | ಸಾರತರನೋಕ್ಷವೆಂದೆಂಬ ಪಾಕವ ಪಾಡಿ ||
ಹರಶರಣರು ಸವಿದಾಡಿ | ನಮ್ಮ ಗುರುಸಿದ್ಧ ದೇವನ ಚರಣವ ಪಾಡಿ || ೩ ||

೦೪

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನುಪದೇಶವನಾಲಿಸಿ ದಾಗಳಹುದು ನರರಿಗೆ
ಮುಕುತಿ || ಪಲ್ಲ || ದುರಿತಕರ್ಮವನೊಲ್ಲದಿರು ಪುಣ್ಯವನೆ ಮಾಡು ಹರನಡಿ
ವಿಡಿಶಾಂತರೊಡನಾಡು | ಕರುಣವಿರಲಿ ಜೀವರೊಳು ನೀತಿವಿದನಾಗು ||
ಪೊರೆಪೊರ್ದಿಧರನೆಂದು ಬೆಸಸುವಾ || ೧ || ನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿಯದಿರಾರನು ಮನ
ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯದಿರಹದಲ್ಲಿ || ಕುಂದುವಡೆಯದಿರು ಕಾಮಾದಿಗಳನು
ಜಯಿ | ಸೆಂದು ಕೈವಿಡಿದನುಗ್ರಹಿಸುವಾ || ೨ || ಭವಮಾಲೆಗಲಸು ಪುಸಿಯ
ದಿರೆಡರು ಬಂದು ಕವಿಯಲಂಜದಿರು ಸಂಪದದೊಳು || ತನೆಮದವಳಿದಿರು
ತತ್ವಸಂತತಿಯನು ವಿವರಿಸಿ ನೋಡೆಂದು ತಿಳವುವ || ೩ || ಬಳಸದಿರದ್ವೈತ
ವನು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನೊಳಗೇಕೋ ಭಾವನೆಯೊಡಗೂಡು | ತಿಳಿದು
ಸಮಯ ನಿಷ್ಠೆಗಲಿ ವೇದವಿಧಭಕ್ತಿಗಳನಗಲದಿರೆಂದುಸುರುವ || ೪ || ಆರು
ನಾನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸು ವಿಷಮ ಸಂಸಾರವಿದನು ಕನಸೆಂದಿರು | ಮಾರ
ಮರ್ದನ ಶಂಭುಲಿಂಗನನೊಲಿಸಿ | ಗಂಭೀರ ಸುಖದೊಳಿರೆಂದುಸುರುವ || ೫ ||

೦೫

ಏಳು ಮಹಜ್ಞಾನಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಮುನೀಶ್ವರ | ತಾಳ ಮೃದಂಗ ಬ್ರಹ್ಮ
ನಾದ ಘೋಷವ ಕೇಳು || ಪಲ್ಲ || ಸಾಮಗಾನ ವಿನೋದ ಸವಾಮಿ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಭುಮಾಯಾ | ಕಾಮಸಂಹರ ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಿದಯಾಳು ಶಿವ || ೧ ||
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸದ ಸಂಗೀತ ಪಾಡುವ | ಸಂಗಶರಣರ ಮೇಳ ಲಿಂಗ
ದಟ್ಟಿತು ನೋಡು || ೨ || ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯರು ಮಹಾಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಗಳು |
ಬಂದು ನಿಂತು ಮಹಂತೇಶಾ ಜಯತೆಂದು ಪಾಡುವರು || ೩ ||

೦೬

ಏಳಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಬಂದಿಹರು | ಭಾಳಾಕ್ಷ ಶಿಶು
ಮಹಂತ ಲಿಂಗ ದೊರೆಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಸವ ಮಡಿವಳ ಚನ್ನ ಸಿದ್ಧರಾಮೇ

ಶ್ವರರು | ಕುಲಲ ಪ್ರಭು ಮುಖ್ಯ ಅಜಗಣ್ಣ ತಂದೆಗಳು || ಅಸಮ ಪರತರ
ಗೌರೀ ಮಹದೇವಿ ಮುಕ್ತಾಯಿ | ವ್ಯಸನಳದ ನೀಲವೃಷಮುಖ್ಯ ತಾಯಿ
ಗಳು || ೧ || ಶಿವಯೋಗ ಮುದ್ರೆ ನಿದ್ರಾನಂದ ಸುಖದೊಳಗೆ | ಅವಿರತಂ
ಮಲಗಿರುವ ಗುರುಪುತ್ರನೇ || ತವ ರುದ್ರ ಪ್ರಮಥ ಗಣ ದೇವ ಗಣಭಕ್ತ
ಗಣಕವಿದು ಬಂದಿಹರು ಮಹಗಣರು ಸಹಿತ || ೨ || ಭೃಂಗಿ ನಾರದ ಮುಖ್ಯ
ಸಂಗಶರಣರು ಬಂದು | ಮಂಗಲ ಮೃದಂಗ ಮಹಾಳ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ||
ಝೇಂಕರಿಪ ಸಂಗೀತ ನಾದವನು ಮಾಡುವರು || ಲಿಂಗ ಶಿಶುಮಹಂತ ನಿನ್ನ
ಪಾಡಿ ಹರಸುತಲಿ || ೩ ||

೧೭

ಸದ್ಗುರು ದೇವಾ ನೀ ಮಾಡಿದುಪಕೃತಿಯನು ನಾನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲೆಂ
ದೆಂದಿಹದೊಳು || ಪಲ್ಲ || ಪೊಡವಿಯೊಳಿಳ ವೇದಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರವ | ಬಿಡದೆ
ಸಾಧಿಸಿದ ವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ || ಕಾಣದ ಪರತತ್ವವನು ನೀನು ಹಿಡಿದೆನ್ನ ಕರಕೆ
ಕೊಟ್ಟಿದರಿಂದ || ೧ || ಕಂದಮೂಲಗಳ ಸೇವಿಸಿ ವಾಯುಗಳನ್ನೊತ್ತಿ | ಬಂಧಿಸಿ
ಪಂಚಾಗ್ನಿಯ ಮಧ್ಯದೆ || ನಿಂದು ಯೋಗಿಗಳು ನೋಡುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ |
ತಂದೆನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ತೋರಿದುದರಿಂದ || ೨ || ತರಳನೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ದಯಹುಟ್ಟಿ
ಶಿವನೇ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬ ನಾಮವನಾಂತು || ಗುರುರೂಪದಿಂದೆನ್ನ
ಬೋಧಿಸಿ ತನ್ನೊಳು | ಬೆರಸುತ್ತಿ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತುದರಿಂದ || ೩ ||

೧೮

ನಿನ್ನ ನಾನೇನ ಬೇಡಲಿ ದೇವಾ | ಕೊಡಲೆನಗೆ ನಿನ್ನೊಳೇನುಂಟೆಲ್ಲವನೆ
ನಾನೇ ತಿಳಿದು || ಪಲ್ಲ || ಅಶನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಕಾಳಕೂಟವು ಹೋ
ದೇವಾ | ವಸನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಸೆಡೆದಾನೆದೊಗಲು || ಪೊಸಭೂಷಣವ
ಬೇಡುವೆನೆ ಭೀಕರಾದಿಗಳು | ಮಿಸುಪ ಗಂಧವನೆ ಬೇಡುವೆನೆ ಹಣದ
ಬಾದಿ || ೧ || ತುರಗವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಬಹುದಿನದ ಮುದಿ ಎತ್ತು | ಕರದ
ಪಾತ್ರೆಯನು ಬೇಡುವೆನೆ ತಲೆಯೋಡು || ಅರಮನೆಯ ಬೇಡಿ ಕೊಂಬಿನೆ
ಹಿತ್ಯವನ ಭೂಮಿ | ಪರಿಚಾರಕರನು ಬೇಡುವೆನೆ ಭೂತಗಳು || ೨ ||
ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣದ ಸಿರಿಯದಿಂತು ಭಿಕ್ಷುವೃತ್ತಿ | ನಿನ್ನ ನಿರ್ಗುಣ ಸುಖವ

ನೋಡೇ ಕೇವಲವು || ಇನ್ನಿದೊಂದನೆ ಬೇಡೆನಗೆ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ | ಯನ್ನೇ
ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹು ಗುರುಸಿದ್ಧರೂಪಾ || ೩ ||

೧೯

ಎನೆನ್ನುತ ನಂಬಿ ಭಜಿಸಲಿ ನಿನ್ನ | ನಾನಾತ್ವಗಳನಿಂತು ತಿಳಿದೆಲೆ
ಶಿವನೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಪರಿಶುದ್ಧನೆಂಬೆನೆ ಪಶುದೋಗಲನುಟ್ಟಿಹೆ | ಕರುಣಿ ಎಂಬೆನೆ
ಕಾಮನನೆ ಕೊಂದಿಹೆ || ವಿರತನೆಂಬೆನೆ ವನಿತೆಯ ನೆಡೆವಿಡಿದಿಹೆ | ಸಿರಿವಂತ
ನೆಂಬೆನೆ ತಿರಿಕೊಂಬೆ ಶಿವನೇ ||೧|| ಕುಲವಂತನೆಂಬೆನೆ ಶ್ವಪಚರೊಳುಂಡಿಹೆ |
ಬಲುಶಾಂತನೆಂಬೆನೆ ಅಸಿಯಾಂತಿಹೆ || ಕಲಿ ಎಂಬುವೆನೆ ಬಿಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟಿನೆ
ತಿಂದಿಹೆ | ಚಲುವನೆಂಬೆನೆ ರುಂಡದಳೆದಿಹೆ ಶಿವನೇ ||೨|| ನೆರೆ ಪೂಜ್ಯನೆಂಬೆನೆ
ಕುಂಟಣಿಯಾಗಿಹೆ | ದೊರೆಯೆಂಬುವೆನೆ ಬಿಟ್ಟೆಯನೆ ಹೊತ್ತಿಹೆ || ಹಿರಿಯ
ಕಿರಿಯ ಎಂಬ ಈ ಗುಣಮರ್ಮವ | ಗುರುಸಿದ್ಧರೂಪ ನಾನರಿವೆನೆ
ಶಿವನೇ ||೩||

೨೦

ತನುವೆಂಬ ಗರುಡಿಯೊಳನುಭವ ಧೀರರು | ಘನಯೋಗ ಸಾಧನೆ
ಯನು ಮಾಡಿರೋ || ಮನುಜರೊಲಿವ ನಿಮ್ಮ ಬಿನಗು ಸಾಧನೆಯಿಂದ |
ಜನನ ಮರಣವಂಜಿ ಓಡುವವೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯಂದೆಂಬ ಸಮ
ನಾದ ನೆಲದೊಳು | ಗುರುಬೋಧೆಯೆಂಬ ದಂಡೆಗಳನೊತ್ತಿ || ಪರತತ್ವವಿವ
ರದ ಬಸಿಗೆಗಳನೇ ಹಾಕು | ತರಿವೆಂಬ ಕೋಣತವನೊತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ||೧|| ನಾದ
ಬಿಂದುಗಳೆಂಬ ಸಂಗ್ರಾಣಗಳನೆತ್ತು | ತಾದಿ ಚಿತ್ಕಳೆಯಲೊಡನೆ ತಿರುಗು ||
ಮೋದದಿನಡುನಾಡಿಗಂಭದ ತುದಿಗೇರಿ | ಭೇದಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಧನೆಗಲಿತು ||೨||
ಭರದಿಂದೆ ಯಮಭಟರುಗಳನು ಮುರಿದೊತ್ತಿ | ಪರಿಭವವೆಂದೆಂಬ ವೈರಿ
ಯನೆ ಕೊಂದು || ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬ ಚಕ್ರೇಶನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ವರಮುಕ್ತಿ
ಪದವಿಯ ಪಡೆಯಲೆಂದು ||೩||

೨೧

ಬಿಡು ಬಾಹ್ಯದೊಳು ಡಂಭವ | ಮಾನಸದೊಳ್ ಎಡೆಬಿಡಿದಿರು ಶಂ
ಭುವ ||ಪಲ್ಲ|| ಒಡಲೊಳು ವಂಚಿಸಿ ಹೊರಗೆ ನೀ ಕೀರ್ತಿಯ | ಪಡೆದರೆ ಶಿವ
ನಿನಗೊಲಿವನೆ ಮರುಳೇ ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ಜನಮೆಚ್ಚಿ ನಡಕೊಂಡರೇನುಂಟು

ಲೋಕದಿ | ಮನಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆಕೊಂಬುವುದೇ ಚಂದವು || ಜನರೇನು ಬಲ್ಲರು
 ಒಳಗಾಗೋ ಕೃತ್ಯವ ಮನವರಿಯದ ಕಳ್ಳತನವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ||೧|| ಜನರು
 ಮೆಚ್ಚುತೆ ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ವರೇ ಜನ ಮೆಚ್ಚದಿರೆ ಶಿವ ಬಿಡುತಿ
 ಹನೇ || ಜನರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನು ದೊಡ್ಡಾತನೆಂದರೆ | ಜಿನುಮಯ ಶಿವನಲ್ಲೆ ಅರಿ
 ಯನೆ ಮರುಳೇ ||೨|| ಮನದೊಳು ಶಿವತಾನೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹ |
 ಮನಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆದರೆ ಶಿವಮೆಚ್ಚುವ || ಮನಕಂಜಿ ನಡೆಯದೆ ಜನಕಂಜಿ
 ನಡೆದರೆ ಮನದಾಣ್ಣು ಗುರುಸಿದ್ಧ ಮರೆಯಾಗುವನಲ್ಲ ||೩||

೨೨

ಏತಕೆ ಚಿಂತೆಯನು ಮಾಡುವೆ ಮೂಢಾ | ವಿಶ್ವನಾಥನೇ ಪ್ರೋಪಿ
 ಪನು ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಯಾರು ನಮಗಾಗುವ ಸಹಾಯರಿಲ್ಲ |
 ವೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಳಲುವೆಯಲ್ಲ || ಮೂರು ಲೋಕಗಳನು
 ಪಾಲಿಸಬಲ್ಲ | ನಮ್ಮ ಮಾರಾರಿ ನಿನ್ನೋರ್ವನ ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ || ೧ ||
 ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗೆ ಮುಂದೆ ದಾರಿ ಏನು | ಎಂದು ದುಃಖದೊಳು ಕೊರಗಿ
 ಸಾಯುವೆ ನೀನು || ಮಕ್ಕಳು ಗರ್ಭದೊಳಿರುವಾಗ ತಾನು | ತುತ್ತನಿಕ್ಕಿ
 ಸಾಕಿದೀಶ ನೀವಾಗಿಲ್ಲವೇನು||೨|| ಜಿಟ್ಟಿದ ತುಡಿಯೊಳಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ|ಅನ್ನ
 ವಿಟ್ಟು ಸಾಕುವೀಶನೇ ದಿಕ್ಕೆನ್ನುತೊಳಗೆ || ನಿಷ್ಕೆಯಿಂ ನಂಬಿದರೆ ತಪ್ಪದರ
 ಗಳಿಗೆ | ತಾನೆ ಕಟ್ಟಿ ತಂದು ಕೊಡುವ ತನ್ನಯ ಬಳಿಗೆ || ೩ || ಅಸೆಯಿದಿ
 ರುವೆ ನಾಳೆ ಗುಂಬೆನೆಂದು | ಧಾನ್ಯ ರಾಸಿಯನೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವದು
 ಸಂದು || ಏನುಕಾಲವಿರಲಾನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆಂದು | ಮೇವನಾಸಿಸದೆ ಬಾಳ್ವದ
 ನೀ ತಿಳಿದಿಂದು ||೪|| ಪಕ್ಷಿಗಳತ್ತತ್ತಲೈದಿ ಮೇಯುವಂತೆ | ಸರ್ವ ವೃಕ್ಷಗಳೇ
 ನೈದಿ ಮೇಯುವವೆ ಮುಂತೆ || ಪಕ್ಷಿ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳ ಪ್ರೋಪಿಸುವಂತೆ ನಿನ್ನ
 ರಕ್ಷೆ ಪನು ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಲೋ ಭ್ರಾಂತೇ ||೫||

೨೩

ಸ್ಥಿರ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯದ ನರಜನ್ಮವೇಕೆ | ಪರಮನ ನೆಲ ಗುಣದತಿ
 ಜಾಣ್ಮೆಯೇಕೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಸಲೆ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸುಜನತ್ವವೇಕೆ | ಮೋಳವ ಕಾಮನ
 ಕೊಲ್ಲದತಿತನವೇಕೆ || ಅಳಿಯಾಸೆಗೆಡದಿಹ ಸನ್ಯಾಸವೇಕೆ | ಒಳಗೆ ಸಂಶಯ
 ಗೊಂಬೆ ಅದ್ವೈತವೇಕೆ ||೧|| ಹರಿವ ವಾಯುವ ನಿಲ್ಲಿಸದ ಯೋಗವೇಕೆ |

ಪರಮಾರ್ಥವಿಡಿಯದ ಬಹು ಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ || ಕರುಣೆ ಶಾಂತಿಗಳಿಲ್ಲದಿಹ ತಪ
ವೇಕೆ | ಹೊರಗೊಳಗೊಂದಾಗದನುಭವವೇಕೆ ||೨|| ತನುವ ಬೇರಿಡದನು
ಸಂಧಾನವೇಕೆ | ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದುಪದೇಶವೇಕೆ || ಮನದ ಬಯಕೆಯು
ದಗದ ಮೌನವೇಕೆ | ಘನವನಾಲಿಂಗಿಸದುಪರತಿ ಏಕೆ||೩|| ನೀನಾನೆಂಬುವ
ಯದ ಭಕ್ತಿಯದೇಕೆ | ನಾನಾತ್ವವನು ಭೇದಿಸದ ತತ್ವವೇಕೆ || ತಾನಾರೆಂದ
ರಿಯದ ಯುಕ್ತಿಯದೇಕೆ | ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ದೀರ್ಘ ವೈರಾಗ್ಯವೇಕೆ ||೪||
ಪರಿಭವವನು ಕಡಿಸದ ಗುರುವೇಕೆ | ಪೆರತಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ದೈವ
ವೇಕೆ || ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಲಕ್ಷ್ಯವೇಕೆ | ಗುರುಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಲ್ಲದ
ಸೌಖ್ಯವೇಕೆ ||೫||

೨೪

ಬೇಡಿಕೊಂಬುವನೆಭವಾ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯನು ತಳುವ | ಮಾಡದೀ ವರ
ಗಳನೆ ಕರುಣಿಸೆಲೆದೇವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಮನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯನು ನಾಲ
ಗೆಯ | ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ನುಡಿವುದನು || ತನುವಿನೊಳು ನಿನ್ನ
ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ಪುದನು | ಕಿವಿಯೊಳನುದಿನವು ಪ್ರಣವ ನಾದವನೆ ಕೇಳ್ವು
ದನು ||೧|| ಪರಬಿಂದು ಕಾಂತಿಗಳ ನೇತ್ರದೊಳು ನೋಳ್ವುದನು | ಕರದೊ
ಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯನೆ ಮಾಳ್ಪುದನು || ಮರೆದಾದೊಡಹ ಪರಕೆಳಸದಿಹ
ವಿರತಿಯನು ಶರೀರವಿರುವನ್ನವರಿತವರ ಸಂಗವನು ||೨|| ಆವ ಕಾಲದೊಳು
ತತ್ವಾನುಭವವನು | ಕಾಣುವೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಪುಸಿ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನು ||
ಭಾವದೊಳು ನೀನೆ ನಾನೆಂಬ ಸಂಧಾನವನು | ದೇವ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಳು
ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನು ||೩||

೨೫

ಗುಣಗಳೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ಕು | ಮಣಿ ಹೇಮಾದಿಗಳು
ಭೂಷಣವಲ್ಲವು || ಮಣಿ ಹೇಮ ಭೂಷಣವಾ ದೇಹಾಂತವಿರವಂತೀ |
ಗುಣಭೂಷಣವಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕವದಾಗಿಯೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಚರಣಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾ
ತ್ರೆಯೇ ಭೂಷಣ | ಕರಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನವೇ ಭೂಷಣ || ಗುರುಪಾದ ಪ್ರಣ
ತಿಯೇ ಸಿರಸಿಗೆ ಭೂಷಣ | ಹರದರುಶನವೇ ನೇತ್ರಕೆ ಭೂಷಣ||೧|| ಅನು
ಪಮ ಸತ್ಯವೇ ರಸನೆಗೆ ಭೂಷಣ | ಘನ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯೆ ಕರ್ಣಕೆ ಭೂಷಣ ||
ತನುವಿಗೆ ಪರಕಾಂತಾಜಹನವೇ ಭೂಷಣ | ಮನಸಿಗೆ ಧರ್ಮ ಚಿಂತೆಯೇ

ಭೂಷಣ ||೨|| ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯಾಗರ್ವವೇ ಭೂಷಣ | ಸಿರಿಗೆ ದೀನರ
ಪೋಷಣೆಯೇ ಭೂಷಣ || ನರಜನ್ಮಕ ಹಿತಾಹಿತಾಸ್ಥೆಯೇ ಭೂಷಣ |
ದುರಿತ ಭೀತಿಯೇ ಸೌಜನ್ಯಕೆ ಭೂಷಣ ||೩|| ಧರೆಯೊಳಹಂಸೆಯೇ
ಕರುಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ | ಪರತರ ತಪಕೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಭೂಷಣ || ದರುಶನಾ
ಶ್ರಮಕೆಲ್ಲ ವಿರತಿಯೇ ಭೂಷಣ ! ವಿರತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯೇ ಭೂಷಣ ||೪||
ನೆರೆಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ | ವರಿವಿಗೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೇ ಭೂ
ಷಣ || ಗುರುಸಿದ್ಧನಮಲ ಕೃಪಾಲಬ್ಧ ಮುಕ್ತಿಯೇ ! ಪರಿಕೆಸಲಿಂತಿವೆಲ್ಲಕು
ಭೂಷಣ ||೫||

೨೬

ಏನಿದೋಡೇನು ನಿಜಬೋಧೆಯೊಂದಿಲ್ಲದಿರೆ | ಕಾನನದ ಬೆಳದಿಂಗೆ
ಳಂತೆ ನಿಷ್ಕಲವು ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾಯದೊಳು ಮನ್ಮಥನ ಪಳವ ಸುಂದರರೂಪು |
ಬಾಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲರ ಮರುಳುಗೊಳಿಪ ಜಾಣ್ ನುಡಿಯು || ಆಯವಾಗಿದರ್ ತನ್ನಿ
ರವ ತಾನರಿಯದಿರೆ | ನಾಯಪೊಲೆಯೊಳಗಿದರ್ ಹಾಲಿನಂತಿಹುದು ||೧||
ಚಂಡಪ್ರತಾಪದಿಂದರಿಗಳನು ಜಯಿಸಿ | ಭೂಮಂಡಲವನಲ್ಲ ಓರ್ವನೆ
ಅಳುತಿದುರ್ || ಪಿಂಡದೊಳಗರ್ಪ ಜೀವಾತ್ಮರನುವರಿಯದಿರೆ | ರಂಡೆಗೊದ
ಗಿದರ್ ಯೌವನದಂತಿಹುದು ||೨|| ಅಣೆಮಾದಿ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ
ಮನ | ದಣೆವಂತೆ ನಾಕ ಲೊಕದೊಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ || ಅಣೆಯೆರಡೆ ಗುರು
ಸಿದ್ಧನೊಡನೈಕ್ಯ ವಡೆಯದಿರೆ | ಹೆಣಕೆ ಮಾಡಿದ ಶೃಂಗಾರದಂತಹುದು ||೩||

೨೭

ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಚರಣಸಾರಗಳಗೊಸೆದೆನ್ನ ಮನವನಾರಡಿ
ಗೈವೆನು || ಮಿಸುನಿಯೆ ತೊಡವಾಗಿ ಬಹುನಾಮವಾತಂತೆ | ಪಶುಪತಿಯ
ಪರಾವತಾರರೆಂದೆನಿಸುವ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವನ ಚಿದ್ಧರ್ಮವೇ ಶರಣರಾಶ್ತನ
ಗೊಂಡ | ಶಿವತತ್ವದನುವ ಭೂಮಿಗೆ ಬತ್ತಿದ || ಶಿವನೇ ಮಾನುಷ್ಯದಿಂ
ಮಾಯೆಯನಿಳಿಕ್ಕಿದ | ಶಿವನ ರೌದ್ರಾವೇಶ ರಸಪ್ರಾಂಡೆ ಕರುಣಾದ ||೧||
ಲಿಂಗದಿಂ ನೃಪಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಕೊಟ್ಟ ತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದಿಂದೆರ್ಗೊಪವಗುಳಿಸಿದ||
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನಾಕ್ಷಮಂಡಿಸಿತ್ತ ಕರಪದ್ಮ | ಲಿಂಗದೆ ತನುವನಡಗಿಸುತೆ ಬಯ
ಲಾದ ||೨|| ಮೃಡಬಲಿ ಪೂಗೊಂಡ ಸತಿಯಕ್ಕೆಗಡಿದಿಟ್ಟ | ಮೃಡನಿಗೆ ಜಡೆ
ಯನಲ್ ಸೊಡರೆತ್ತಿದ || ಮೃಡನಿಗೋಸುಗ ತನೂಜನನೆ ಬಾಣಸಗೈದ |
ಮೃಡನನೇಳಿಸಿದಾತ್ಮ ಪಿತನ ಸುಹರಸಿದ ||೩|| ಹರನನ್ನೆ ಹೊರಗಿಂದು

ಬೇಡೆ ಮತ್ತೊಳಕ್ಕೆದ | ಹರನೆ ಬಾರನೆಲೊಲ್ಲೆ ನೆನುತಟ್ಟಿದ || ಹರನಿಗಂ
ವೀರಶೈವೋಪದೇಶವನಿತ್ತು | ಹರನ ಕೈಲಾಸಪುರವೆಲ್ಲಕೊಳ್ಗೊಂಡ ||೪||
ಈ ರೀತಿಯೊಳು ಮೇಘದಿಂ ಬಂದು ಪೊಳೆಯಿಂದೆ | ವಾರಿವಾರ್ಧಿಯ ಮತ್ತೆ
ಬೆರೆಯುವಂತೆ || ಶಾರೀರವಿಡಿದೈದಿ ನಟಿಸುತ್ತಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ | ದ್ವಾರದಿ ಗುರು
ಸಿದ್ಧನೊಡನೈಕೈರಾದಂಥ ||೫||

ಅಥ

ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟಿನ ತಡೆಯಲಾರೆನು ದೇವಾ | ಎನಿತಿದರ ಚಪಲ
ಜೀವಿಗಳ ವರ್ಣಸಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರೆಯನೆಲ್ಲವನೊಂದೆ ಕೊಡೆಯಿಂದಲಾಳು
ವುದು |ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ತಪವ ಮಾಡುವುದು || ತರುಣಿಯರ
ಕಂಕುಳೊಳು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ನಗಿಸುವದು | ಕರಿಯ ಮೇಲಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯು
ವದು ||೧|| ಅನುಭವದಿ ಜೀವೇಶರೈಕೈವನು ತಿಳಿಯುವುದು | ಧನವ ದಶ
ಲಕ್ಷವನುಗಳಿಸಿ ಹೊಣುವದು || ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ವಿರತಿಯಿಂ ಪೊರ
ಡುವದು | ವನಜೋದ್ಭವಾಂಡ ಮೊಂದೊಂದನೆಣಿಸುವದು ||೨|| ಅರಿಗಳನು
ಹಿಡಿದು ಹೆಡೆಯಮುಡಿಗಟ್ಟಿ ಹೊಸಗುವುದು | ಸುರಲೋಕಕ್ಕೈದಿ ರಂಭೆಯೊಳು
ರಮಿಸುವದು || ಬರಿದೆ ನಿರ್ನೇಕಿನಿತು ಚೇಷ್ಟಿಸುವೆಯೆನೆ ಭುವಿಯೊ | ಇರುವ
ಕೋತಿಗಳಾರ ಶಿಷ್ಯರೆಂಬುದು ||೩|| ಪಿಡಿನೆನೆನೆ ಮೊದಲೆ ಮುಮ್ಮಾರ
ಹಾರಾಚಿಹುದು ! ಪೊಡೆನೆನೆನೆಲಾ ನುಡಿಯದಾರದೆಂಬುವದು || ತುಡುಗ
ದನವಿನ ಕೊರಳ ಗುದ್ದಿಯಂದದೊಳನ್ನ | ನೆಡೆವಿಡದೆ ಮೂಜಗದೊಳೆಳ
ದಾಡುತಿಹುದು ||೪|| ಧರೆಯ ನಿಕ್ಷೇಪವನು ಕದ್ದೆಲ್ಲಿಗೋಡಿದರೂ | ಧರೆಯ
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಕಾಡುವಂತೆ || ಗುರುಸಿದ್ಧ ಎನ್ನ ಮನವಾವ ವಿಷಯಂಗಳೊಳ
ಗೆರಗಲೆಲ್ಲ ನೀಂ ಕಾಣಿಸದ ಬಿಡಿಸೈ ||೫||

ಅಥ

ಎಂತು ಸೈರಿಸಬಹುದು ಈ ಭವದ ಬಾಧೆಯನು | ಕಂತುಹರ ಜನಿ
ಪುದನೆ ಸಾಕು ಮಾಡಭವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ವಾಯು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯ
ದಾಸೆಗಳು | ದಾಯಾದ್ಯರೆಂತೆನ್ನ ತಿಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುವುವು || ಕಾಯ ಗುಣವೆನಿಸ
ಹಸುತ್ಯಜೆನೋವುನಿದ್ರೆಗಳು | ನಾಯ್ಕಳಂತಡಿಗಡಿಗೆ ಮುತ್ತಿಮುಸುರುವುವು ||೧||
ಒಡಲಬಿಡದಾಪತ್ತು ಕೆಡಹಿ ಧರೆಯೊಳು ಕಾಡ | ಹೊಡೆಗಿಚ್ಚಿನಂತೆನ್ನ ಸುಟ್ಟು

ಸುರುಳಿವುದು || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಣತಮಮತೆಯದು ಕಾಲ್ಗೆ | ತೊಡ
ದರ್ ಬಳ್ಳಿಯ ತೆರೆದೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡಹುವುದು ||೨|| ಜನರು ಕಪಿಯನು ಕುಣಿಪು
ದಿದು ಸಹಜ ಧರೆಯೊಳಗೆ | ಮನವೆಂಬ ಕಪಿಯೆನ್ನ ಕುಣಿಸಿ ಕೊಸರುವುದು||
ತನುವಿದಳಿದಳಿದುದಿಸಿ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆನ್ನು | ನನುದಿನಮೊಳಹಪರಕೆ ಸುತ್ತಿ
ಸುಳಿಸುವುದು ||೩|| ಅರಿವರ್ಗವೆಂಬುದೆಡೆವಿಡದೆನ್ನು ಮುರಿದೊತ್ತಿ | ಹರವರಿಸಿ
ಹಗೆಯಂತೆ ಕೊಂದು ಕೂಗುವುದು || ಮೆರೆವ ತಾಪತ್ರಯವದವಗಹಿಸಿ
ಬೇಸಗೆಯೊ | ಳುರಿವ ಬಿಸಿಲಂತೆನ್ನು ಕರಗಿ ಕೊರಗಿವುದು ||೪|| ಎಳು ವ್ಯಸ
ನಂಗಳೆನ್ನುನೆ | ಕೋಳವಿಡಿದೊಡನೆ | ಕಾಳು ಸರ್ಪಗಳಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಕೀಳುವುವು||
ಹೇಳಲೇನಕಟೆ ಶಿವಧೋ ಕಾಮಯಮರೆನ್ನು | ನಾಲೆಯಕಣಿಗಳಂತೆ
ಹಿಂಡಿ ಹಿಚುಕುವುವು ||೫|| ಜರೆಮರಣವೆರಡೆನ್ನುನೊಡನೊಡನೆ ಮೇಲ್ವಾ
ಯ್ದು | ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಯಂ ತಡರಿ ತಿಂದು ತೇಗುವುವು || ಮರವೆಂಬುದೆನ್ನ
ಸುಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮುಸಗಿ | ಪರೆದು ಗಾಢಾಂಧಮೊಲು ಮುಚ್ಚಿ
ಮುಸುಗುವುದು ||೬|| ಉಳಿವ ಬಾಧೆಗಳನಂತಂಗಳಂಟಿವನೆಲ್ಲ | ವಳಿದು ಗುರು
ಸಿದ್ಧನೊಡನೆೈಕೈ ಪದವಿಯುನಿತ್ತು || ಅಳಬೇಡ ಮಗನೆ ನಾನಿಹೆನು ನಿನ್ನೀ
ಭವನ | ಕಳೆವೆನೆಂದಭಯವನೆ ಕೊಡು ಮಹಾದೇವ ||೭||

೩೦

ಪುರಹರಾ ನಿನಗಿನ್ನು ದಯೆ ಬಾರದೇ | ಪರಿಭವದೊಳು ಬಹು ಬಳಲ್ಪೆ
ನಲ್ಲಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಬರಬಾರದತಿಹೀನ ಯೋನಿಗಳೊಳು ಬಂದ | ಧರಿಸಬಾರದ
ದೇಹಗಳನೆ ತೊಟ್ಟು || ಸ್ಮರಿಸಲುಚಿತವಲ್ಲದಾಹಾರಗಳನುಂಡು | ತಿರುಗು
ತಿರ್ಪುದ ನೀನೆ ಕಂಡುಕಂಡು||೧|| ಅಳುಪಬಾರದಗುರುದೈವದರ್ಥಕೆ ಸೋಲ್ಲು |
ಕೊಲಬಾರದಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊಂದು || ಗಳಿಸಬಾರದ ಲೋಕದಪವಾದ
ಗಳಹೊತ್ತು ತೊಳಲತಿರ್ಪುದ ನೀನೆ ಕಂಡುಕಂಡು ||೨|| ಮಾಡಬಾರದ ಪಾಪ
ಗಳನೆ ನೋಹಿಸಿ ಮಾಡಿ | ಕೂಡಬಾರದ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕೂಡಿ || ಆಡಬಾ
ರದ ಪರದಾಷಣೆಗಳನಾಡಿ | ಬೋಡಿಯಪ್ಪುದ ನೀನೆ ಕಂಡುಕಂಡು ||೩|| ಎನ್ನಿ
ತಿವನ-ಘನವೆಸಗಿದರೂ ಎನ್ನನು ಬಿಟ್ಟು | ವನಿಗನ್ಯಗತಿಯಿಲ್ಲದುದರಿಂದಾನೆ||
ಅನಿತ ನೋಡಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಗುಡಬೇಕೆಂಬುವ ನಿನ್ನ | ಮನದಾಶೆಯವ ನೀನೆ
ಕಂಡು ಕಂಡು ||೪|| ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುಸಿದ್ಧನಾದ ನಾನೀತನೀ | ಮೊರೆಯು

ನಾಲಿಸಿ ನಿಷ್ಕರುಣದೊಳಿನ್ನು || ಮರೆತಿರೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದೆನ್ನು ಮರೆ
ವುದೆಂಬದ ನೀನೆ ಕಂಡು ಕಂಡು || ೫ ||

೩೦

ಸಿರಿಯು ಸತಿ ಸುತ ಹಿತರು ನಿಜವೆಂದು ನೆರೆನಂಬಿ | ಬರಿದೆ
ಮೈಮರೆದು ಕೆಡದಿರು ಮಂದ ಮನುಜಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಜ್ಞೆಯಿರುವತನಕ ದೀವಿ
ಗೆಯುರಿವವೊಲು ಪೂರ್ವ | ಪುಣ್ಯವಿಹಪರಿಯಂತ ಸಿರಿಯಿರ್ಪುದು ||

ತೀರಿದ ಮರುದಿನಕೆ ನಿನ್ನಯ ಸಿರಿಯು | ಎಣ್ಣೆ ಮುಗಿದಹ ದೀಪ
ದೊಲು ತಣ್ಣಗಹುದು ||೧|| ಒಂದು ಮರದೊಳಖಿಳ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಂಜೆಯೊಳ
ಗೊಂದಿ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ || ತಂದೆ ತಾಯಣ್ಣ ತಮ್ಮರು
ಸತಿಸುತರು | ಕಾಲ ಬಂದ ನಿಮಿಷಕೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳದೈದುವರು ||೨||
ವ್ರಣಕೆ ಮುಸುರುವ ನೋಣಗಳಂತೆ ನಿನ್ನನು ಜನರು ಹಣವಿರುವ ಪರಿಯಂತ
ವೋಲೈಪರು || ಹಣವು ನಿನ್ನೊಳು ಮುಗಿದ ಘಳಿಗೆಯೊಳಗಾ ಜನರೆ ಹೆಣವ
ಕಂಡಂತೆ ದೂರಕೆ ಹೋಗುತಿಹರು ||೩|| ನಿನ್ನಂಗಕಿಂದ ನಿನಗಿನ್ನು ಹಿತವಾ
ವುದೀ ನಿನ್ನಂಗವೇ ನಿನ್ನನಗಲ್ಪದೆನಲು || ಅನ್ಯವಹ ಸಿರಿಯು ಸತಿ ಸುತ
ಹಿತರು ನಿಜವಂತಿ | ನ್ನಿದನು ತಿಳಿದು ಮೋಹಿಸದಿರಲೇ ಮರುಳೇ ||೪||
ಗುರುಚಾಪಗಂಧರ್ವ ಪುರಗಳಿಂ ಪುಸಿಯಾದ | ಸಿರಿಮುಖ್ಯಪರಿಕರದೆ ಮೈ
ಮರೆಯದೆ || ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಭ್ರಿಪಂಕಜವ ಮನದೊಳು ಭಜಿಸಿ | ಪರಮುಕ್ತಿ
ಯನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಯಾಗು ಕಂಡ್ಯಾ ||೫||

೩೧

ಹೆಣ್ಣಿಗಿಚ್ಛೈ ಸುವರೇ ಮೂಢಾ|ಇದನು ಕಣ್ಣುಕಿವಿಮೈಮನಗಳಿಂ ಸೋಂಕ
ಬೇಡಾ ||ಪಲ್ಲ|| ತಾಯಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಹಡೆದಿಹುದು | ಮೇಲೆ ಜಾಯೆ ಎಂದೆ
ನಿಸಿ ಕಾಮದೊಳು ಕೆಡಹುವದು || ಕಾಯದೊಳು ಜನಿಸಿ ಸುತೆಯಹುದು |
ಇಂತು ಮಾಯೆಯೇ ನಿನ್ನ ಬಹು ವಿಧದಿ ಕಾಡುವದು ||೧|| ಹಿತಶತ್ರುವಾಗಿ
ಹೊಂದುವದು | ನಿಮಿಷ ರತಿಗೊಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯನೆ ಸೆಳೆಯುವದು ||
ಕ್ಷಿತಿಯ ಪೂಜ್ಯತೆಯ ಕೆಡಿಸುವದು | ಮುಂದೆ ಶತಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿ
ನಿಲ್ಲುವದು ||೨|| ಬಗೆಯೆ ತನುವೆಲು ನರವು ಖಂಡ | ವದರೊಳಗೆ ಪಾಯು
ರಂಧ್ರವದು ಕಿಸುಕುಳದ ಹೊಂಡ || ಭಗವೆಂಬುವದು ಮೂತ್ರಭಾಂಡ | ವದ

ಕವಗಡಿಸದೆ ನಿನಗೆ ನಿಜಸುಖವಿಲ್ಲ ಕಂಡ್ಯಾ ||೨|| ಒಸೆದು ಪಾಲಿಯನು
ಕೊಲಿಸಿಹುದು | ಹಾಂಗೆ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರದೊಳು ಕಿಚಕನನಳಿಸಿಹುದು |
ದಶಕಂಠನಸುವ ಕಳಿಸಿಹುದು | ಇಂದ್ರ ಶತಿಗಳಂಗದೆ ಭಗಕ್ಷಯಗಳೆಸಗಿ
ಹುದು ||೪|| ವರಸೆವಾಯಗಳನಳಿಸಿಹುದು | ಸೋಂಕಿದರ ಮೇಲೆ ಪಾತ
ಕದ ಹೊರೆಯ ಹೊರಿಸುವದು || ನರಕದರ ಮನೆಯೊಳಿರಿಸುವದು | ಸವ್ಯ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ನಡಿಗವರ ದೂರವೆನಿಸುವದು ||೫||

೩೩

ತನ್ಮೊಳಗಿಹೆ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರವನರಿಯದೆ | ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪರು
ಮೂಢ ಜನರು ||ಪಲ್ಲ|| ಈಡೆಯೆ ಯಮುನೆ ಪಿಂಗಳೆಯೆ ಗಂಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ
ನಾಡಿ ಎಂಬುದೇ ಸರಸ್ವತಿಯು ಮೂರೊಂದು | ಗೂಡಿ ಜೆರೆದೆ ತ್ರಿಕುಟವೇ
ಸಂಗಮವು ಮಿಕ್ಕ | ನಾಡಿಗಳವು ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳು ||೧|| ತಿರವೇ
ಶ್ರೀಗಿರಿ ಕರ್ಣ ವದುವೇ ಗೋಕರ್ಣವು | ಕರಗಳೇ ಕಾಂಚಿ ಕುಚವೇ ಕುರು
ಕ್ಷೇತ್ರ || ಉರವೇ ಉಳವೆ ಭವ್ಯ ಭ್ರೂಮಧ್ಯವದು ಕಾಶಿ | ಪುರವು ಕಂಠವೇ
ನೀಲಕಂಠವೆನುವುದು ||೨|| ಒಳಗಿಂತು ಸರಿವ ತೀರ್ಥದೆ ಮುಂದು ತ್ರಿಮಲವ
ತೊಳದೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ನೊಂದೊಂದನೇ ಹೊಕ್ಕು || ಸುಳಿದಲ್ಲಿ ಗುರುಸಿದ್ಧನಹ
ನಾದ ಕಳೆಬಿಂದು | ಗಳ ಲಿಂಗ ತತಿ ಎಂದು ಭಜಿವುದ ಮರೆದು ||೩||

೩೪

ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ ನೋಡಿರೆ | ಈ ದೇಹವೆಂಬ ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ
ನೋಡಿರೆ || ತೇರು ಸಾಗಿತಮ್ಮ ನೋಡಿ | ಸಾರ ಮುಕುತಿ ಸತಿಯೆಲ್ಲ |
ಪಾರಮಾರ್ಥತತ್ವದೊಳೆ ವಿಚಾರವೆಂಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾಲೆ ಎರಡು
ಗಾಲಿಯಾಗಿವೆ | ಜಂಘೆಗಳವಕ್ಕೆ ಕೀಲಿನಚ್ಚಿನಂತೆ ತೋರಿವೆ | ಈ ತೊಡೆಗ
ಳೆರಡು ಮೇಲು ಮುಖದ ಕಂಭವಾಗಿವೆ || ಆಧಾರ ಮುಖ್ಯವೇಳು ಚಕ್ರ
ವೆಸೆವ ತನ್ನೊಳೇಳು | ನೆಲೆಗಳಾಗಲದರ ಮೇಲೆ ತೋರ್ಪ ಮಸ್ತಕವೇ |
ಎಲೋಲ ರತ್ನಕಳಸವೆನಿಸಿ ||೧|| ಕರಗಳೆರಡು ಮದನ ತೋಳ್ಳಳು | ಮೇಲಿ
ರುವ ಭುಜದ ಸಿರಗಳೆರಡು ಹೊಳೆವ ಧ್ವಜಗಳು | ನೇತ್ರಂಗಳೆರಡು ಮೆರೆವ
ನೀಲದರ್ಪಣಂಗಳು || ಉಜ್ಜಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯದಕೆ ಸುತ್ತ | ಲಿರುವ
ಪಟಗಳಾಗಿ ತೋರೆ ನೆರೆ ಸುಷುಮ್ಮ ನಾಡಿಯೆಂಬ || ಬಿರಿಯ ಬಲದ ಜಿಗಿ

ನಿಂದ ||೨|| ತನುಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳು | ಮುಂಬರಿವ ಬುದ್ಧಿ ಮನ
ಗಳೆಂಬುವೆರಡು ಮಿಳಿಗಳು | ವೈಖರಿಯನುಡಿಗಳನಿತಿವೆಲ್ಲ ವಾದ್ಯರವಗಳು||
ಸಂಭ್ರಮದಿ ಬಂದು ಮಿನುಪ ಹೃದಯಕಮಲವೆಂಬ ಕನಕ ಪೀಠದಗ್ರದಲ್ಲಿ
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧ | ನನುವಿನಿಂದೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಲು ||೩||

೩೫

ಬೆರೆಯಬಾರದೆ ತಿಳಿದು ಬೆರೆಯಬಾರದೆ | ಮರೆದು ಬಾಹ್ಯವನ್ನತನ್ನ
ಕರದ ಖಂಡ ತೇಜದೊಡನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ತಿಳಿವೆನಿಸುವ ಸುರಭಿಗೂಡಿ | ನಳಿನಳ
ಸುವ ವಿಕಚ ಹೃದಯ || ನಳಿನದಮಳ ಕರ್ಣಕೆಯೊಳು | ಬೆಳಗು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ
ದೊಡನೆ||೧|| ಪರಿವ ಗಂಗೆ ಯಮುನೆ ಎರಡು | ಬೆರೆದ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳದೊಳ
ಗಿರುವ ಗಗನ ಗಿರಿಯ ತುದಿಯೊ | ಳುರಿವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಡನೆ ||೨||
ಮಹಿತ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೆೊಲಿದು | ವಿವರಿಸುವ ಸುಷುಮ್ನ ನಾಡಿ || ಕುಹರ
ದಗ್ರದಚಲಸರಸಿ | ರುಹದ ಭಾವಲಿಂಗದೊಡನೆ ||೩||

೩೬

ಏಕೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪರಲ್ಲೇನಿಹುದು | ಸಾಕುಬಿಡು
ತಮ್ಮೊಳಿ ಗುಣಗಳಿರುತಿರಲು ||ಪಲ್ಲ|| ಪರನಿಂದೆ ಪರವಧೂಸಂಗ ಕುಟಿಲ
ಕುಯುಕ್ತಿ | ಪರನಿಂದೆ ಕಪಟಿ ನಿರ್ದಯೆ ಕಠಿಣ ವಚನ || ಗುರುನಿರಾಕರಣೆ
ಮದನೋಹರಾಗದ್ವೇಷ | ದುರಿತಾದಿ ದುರ್ಗುಣಂಗಳು ತಮ್ಮೊಳಿರಲು ||೧||
ಸತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಶಮದನು ಶಾಂತಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ | ತತ್ವವಿತರಣೆ ವಿದ್ಯೆ ವಿನಯ
ದಯೆ ಧರ್ಮ || ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿವೇಕ ವಿರತಿ ಜಪ ತಪ ಯೋಗ | ವಿತ್ಯಾದಿ
ಸದ್ಗುಣಂಗಳು ತಮ್ಮೊಳಿರಲು ||೨|| ತಿಳಿಯಲಿಗುಣಗಳೊಳಗೊಂದೊಂದೆ
ಶತಯಾತ್ರೆ | ಗಳ ಪುಣ್ಯ ಫಲವ ತವಿಸುವುವೀವುನೆನಲು || ಕಳೆದಿಡುತ್ತಾದಿ
ಗುಣಗಳನಂತ್ಯ ಗುಣವಿಡಿದೊ | ಡೊಲಿವನೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬುದನು
ಮರೆದು ||೩||

೩೭

ಅಧಿಕವಹ ಸಕಲ ಗುಣಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವೆ | ನಧಿಕರರಿದಾಚರಿಸಿ
ನಿಜಮುಕ್ತರಹುದು ||ಪಲ್ಲ|| ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳೊಳು ಪರನಿಂದೆಯದಧಿಕ |
ಸಕಲ ಪುಣ್ಯದೊಳನ್ಯವೋಷಣೆಯದಧಿಕ||ಸಕಲದುರ್ಗುಣಂಗಳೊಳು ಲೋಭ

ವೆಂಬುದಕ್ಕಿ ಸಕಲ ಗುಣಗಳೊಳು ವಿತರಣವದಕ್ಕಿ ||೧|| ಅಖಿಲ ಲಾಘವಗ
ದೊಳು ದೇಹಿ ಎಂಬುವುದಕ್ಕಿ ಅಖಿಲ ಗೌರವದೊಳಗಯಾಚನೆಯದಕ್ಕಿ +
ಅಖಿಲವಹ ತಪಗಳೊಳು ಸತ್ಯವೆಂಬುವುದಕ್ಕಿ | ಅಖಿಲ ತೀರ್ಥದ ವಿಮಲ
ಮಾನಸವದಕ್ಕಿ ||೨|| ಎಲ್ಲ ಬಂಧನಗಳೊಳು ಭವಬಂಧನವದಕ್ಕಿ | ಎಲ್ಲ
ವಿಜಯದೆ ಕರಣಗಳ ವಿಜಯವದಕ್ಕಿ || ಎಲ್ಲ ಜನ್ಮಗಳೊಳು ಮನುಜ ಜನ್ಮ
ವದಕ್ಕಿ | ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳೊಳು ಸೈರಾಗ್ಯ ಸುಖವದಕ್ಕಿ ||೩|| ಸರ್ವಾಸನಂಗ
ಳೊಳು ಸಿಂಧಾಸನವದಕ್ಕಿ | ಸರ್ವ ಮುದ್ರೆಗಳೊಳು ಯೇಚುರಿಯದಕ್ಕಿ ||
ಸರ್ವ ನಾಡಿಗಳೊಳು ಸಂಪನ್ನನಾಡಿಯದಕ್ಕಿ ಸರ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮದಿ ಪೂರ್ಣ
ಲಕ್ಷ್ಮವತ್ಯಕ್ಕಿ ||೪|| ನಿಖಿಲವಹ ಗುಣಗಳೊಳು ಗರಸಿಂಧನತ್ಯಕ್ಕಿ |
ನಿಖಿಲ ವಿದ್ಯದೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯತ್ಯಕ್ಕಿ || ನಿಖಿಲ ಯೋಗವೆ ರಾಜಯೋಗ
ವಹುದತ್ಯಕ್ಕಿ | ನಿಖಿಲ ಪದಗಳೊಳು ಮುಕ್ತಿಪದವಿಯತ್ಯಕ್ಕಿ ||೫||

೩೮

ಹೊರಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ನಿಜವನರಿಯದವರೆ ಕಿರಿಯರೊ | ಉಗನರಿದು
ಕಿರಿಯರಾದೊಡವರೆ ಜಗಕೆ ಹಿರಿಯರು ||೧|| ನೂರು ವರುಷ ಬಾಳ್ವು
ತತ್ತ್ವ | ಸಾರವರಿಯದೆ ಯಮನ ಪುರದ | ಹಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಿಸಿ ಕೊಂಬು
ವವರೆ | ಕಿರಿಯರು || ಮೂರು ವರುಷವಾದೊಡೇನು | ಪರಮಾರ್ಥವರಿದು
ಭವದ | ಬೇರು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡಬಲ್ಲೊಡವರೆ ಹಿರಿಯರು ||೨|| ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ
ದೀರ್ಘ ದೇಹ | ಗಡ್ಡವಿರ್ಮ ಮಾಯೆಭ್ರಮೆಯ | ಜಿಡ್ಡು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳ
ಲರಿಯದವರೆ ಕಿರಿಯರು || ಗಿಡ್ಡರಾದೊಡಾಗಲಿವಿ | ಗಡ್ಡಲಾಗಿ ಬೆಳೆದ
ವರವೆ | ಯೊಡ್ಡಮರಿದು ತೆರಹ ಮಾಡುವವರೆ ಹಿರಿಯರು ||೩|| ಸೆಲವನೆಲ್ಲ
ಭುಜದ ಬಲವೆ | ಗೆಲಿದ. ತನ್ಮ ಮರೆದು ವಿಸ್ಮತಿ | ಯಲಗಿನಿರತದಲ್ಲಿ
ಕೊರಗುವವರೆ ಕಿರಿಯರು || ಬಲಹುಲೇಕವಿರದೆ ಕರ್ಮ | ಮಲಗಳೂಡಪ
ನಳಿದು ಮುಕುತಿ | ಲಲನೆಯೊಡನೆ ಸುಖಿಸಿ ಸೋಲುವವರೆ ಹಿರಿಯರು ||೪||
ಸಕಲ ವೇದ ತಾಸ್ತ್ರತರ್ಕ | ಮುಖರಾಗಿ ನಿಜವನರಿವ | ಯುಕುತಿಯರತು
ಕಾಲಕೀಡಾಗುವರೆ ಕಿರಿಯರು || ಮುಖವೊಳೊಂದಕ್ಷರವು ತೋರ | ದಖಿಲ
ದಂತ್ಯವರಿದು ಪೂರ್ಣ ಸುಖದಿ ಮುಳಗಿ ಮೂರ್ಚ್ಛಿ ಹೋಗುವವರೆ ಹಿರಿ
ಯರು ||೫|| ಕರದೆ ದಂಡ ಯೋಗವಟ್ಟಿ | ಸಿರವೆ ಹಡೆಗಳಿದು ಜೀವ |

ಪರಮರೈ ಕೈವರಿಯದಿದೋಡವರೆ ಕಿರಿಯರು || ಕುರಿಯ ಕಾಯುತಿದೋಡ
ಡರಲಿ | ಪರಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಡನೆ | ಬೆರೆದು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಬಲ್ಲೊಡವರೆ
ಹಿರಿಯರು ||೫||

೩೯

ನಿಟಲಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸೋ ಹೇ ಮನುಜಾ ನಿಟಲಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸೋ ||ಪ||
ಕುಟಿಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಟುವಳಿದನುದಿನ ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ಜರಿಯೊಳು ಪರರಿಗೆ
ನೆರೆಹಂಗಾಗುತೆ | ಮರಣವಾಗದೆ ಸುಖದಿರುವಾಗಲೆ ನೀ ||೧|| ಈ ಶಿವ
ಸಮಯ ಮಾನಿಸ ಜನ್ಮವಿ | ನ್ನೇಸುಕಾಲಕೆ ಸಿಗದೀ ಸಮಯದೆ ನೀ ||೨||
ಜಡಮತಿಗಳ ನುಡಿಗಡಣಕೆ ನೀ ಕಿವಿ | ಗೊಡದಾ ಘನಾಮಠದೊಡೆಯನ
ಬಿಡದೇ ನೀ ||೩||

೪೦

ಬಸವೇಶಾ ಪಾಲಿಸೋ | ಶಶಿಭೂಷಾಕಾರನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಲೋಕಪಾವನ
ಪಿನಾಕೆ ಭಕ್ತಗಣ | ಶೇಖರ ಪರಮ ದಯಾಕರ ಗುಣ ||೧|| ನೆನೆದಾಕ್ಷಣ
ಮುಕುತನ ಮಾಡುವ | ನಿಮ್ಮಘನನಾಮವನುದಿನವೋದಿಸಿ ||೨|| ದ್ವೇಷ
ರಹಿತ ಸರ್ವೇಶ ಘನಮಠ | ನಿವಾಸಾ ನಿಮ್ಮ ವರದಾಸನೆನಿಸಿ ||೩||

೪೧

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮೋ | ನಿಗಮಾಗಮನುತ ಜಗದೀಶಾ
ಭೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾರಣ ಕಾರಣ ಕಾರುಣ್ಯಾಕರ | ಸಾರುಷಟುಸ್ಥಲಧೀರ
ಭೋ ||೧|| ಮಂಗಲನಾಮ ಚಿದಂಗ ಪರಾತ್ಪರ | ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸುಸಂಗ
ಭೋ ||೨|| ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ವೀರಮತ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀಘನಮಠದಿಷ್ಟ
ಭೋ ||೩||

೪೨

ಸಮಾನ ದೈವವದಾರೋ ಬಸವ ನಿನ್ನ | ಸಮಾನದೈವವದಾರೋ ||
ಸಮಾನ ಶಿವಮತಾಭಿಮಾನ ನಿಧಿ ನಿನ್ನ ||ಪಲ್ಲ|| ಸದಾಸುಕವಿನುತ ಪದಾಬ್ಜ
ವರದ | ಸದುದಾರ ಪರಮ ಸುಚಿದಾಂಬುನಿಧಿ ನಿನ್ನ ||೧|| ಗಣಾಧಿಪತೆ ಸುರ
ಗಣಾಳಿವರಸುತ | ಪ್ರಣಾಮನಿಜವಾಹನ ಮಹಿಮ ನಿನ್ನ ||೨|| ಪುರಾಂ

ಹೃದಯದಿ ವಿರಾಜಿಸುತಲೀ | ಧರಾತಲದೊಳಿರುವರ ಪೋಷಿಸುವೆ ನಿನ್ನ || ೨ ||
ಪ್ರಸಾದತನುಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಮನ ಶಿವ | ಪ್ರಸಾದ ಚರ ನಿಜ ಪ್ರಸಾದ
ಮಯ ನಿನ್ನ || ೪ || ಘಟಾದಿ ಗುಣವನ ಕುಲಾರವರಘನ | ವ.ತಾಧಿಪತಿ
ನಿಶ್ಚಟಾದಿ ಬಸವ ನಿನ್ನ || ೫ ||

೪೩

ರುದ್ಧಾರತಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿರಿ ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನಿಗೆ | ಭವಗೆ | ಶ್ರದ್ಧೆ
ಯಿಂದಘವಿರುದ್ಧಗೆ ಪರಮಪ್ರಬುದ್ಧಾರ್ಚಿತ ಪದಗೆ ಹರಗೆ || ಪಲ್ಲ || ನಿತ್ಯ
ನಿರುಜನ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣ ತತ್ವಾಕಾರನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವಿರಾಗ
ಭಕ್ತಿ ಛಾಪೋತ್ತರೋತ್ತರಗೆ ಹರಗೆ || ೧ || ಬಸವ ಪುರಾತನರನುಮತಿಯಿಂದ
ದಯಿಸಿದ ಜಾತನಿಗೆ ಭವಗೆ | ವಸುಮತಿಶಿಷ್ಯರಿಗಸಮನುಭವವನು
ವಶವಾಗರಹಿದಗೆ ಹರಗೆ || ೨ || ಆರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕಿರೈದೈದಕೆ ದೂರವಾ
ದನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಸಾರವೀರ ಸುವಿಚಾರ ಭಕ್ತಿ ಸಂಚಾರನಾದನಿಗೆ ಹರಗೆ || ೩ ||
ಹಮ್ಮ ಬಿಮ್ಮಳಿದ ಚಿನ್ಮಯ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಮರ್ಮದಿ
ತನುಗುಣ ಧರ್ಮವಳಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರುತಿಗೆ ಹರಗೆ || ೪ || ಭೂರಿಪ
ದಂಗಳ ಹಾರದಮಹಿಮಾ ಪಾರಾವಾರನಿಗೆ ಭವಗೆ | ಧೀರ ಘನ ಮತೋ
ದ್ಧಾರಶರಣಮಂದಾರ ವೀರನಿಗೆ ಹರಗೆ || ೫ ||

೪೪

ಬಸವರಾಜ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಶಶಿಧರಾವತಾರ | ಅಸಮಮಹಿಮಾಗಾರ
ಭಕ್ತಿ ಕುರಲ ಭವವಿದೂರ || ಪಲ್ಲ || ಹಿಂದೆ ನಾನಾ ಯೋಗಿಗಳೊಳು | ಬಂದು
ನೊಂದೆ ಬಹಳ ಈ || ದಂದುಗವನು ಬಿಡಿಸಿ ನಿವ್ವು | ಕಂದನೊಲವಿರಳ || ೧ ||
ಜ್ಞಾನಹೀನನಾಗಿ ವಿಷಮು | ಕಾನನದೊಳು ಹಾರಿ ನಾ || ಕಾಣದೆ ತಿರುಗಿ
ದನು | ನಿವ್ವ ನೂನ ಪಥವ ತೋರಿ || ೨ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ಘನಮತೇಶ ಗುಣಗ
ಳಿಷ್ಠ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲ ನಿಜ | ಸೈಷ್ಠಿಯೆತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಪರಮ
ಜಾಲ || ೩ ||

೪೫

ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯದೊ | ಈ ಸೂಳೆನುಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ
ದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯದೊ || ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯೊ ಕಳ್ಳಹಾದರಗಿತ್ತಿ

ಯಾಪರಿ | ಕುಲ್ಲತನದಲಿ ಚರಿಸಿ ಶಿವಪದವೆಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಸಾವುತಿಹರಿಗೆ || ಪಲ್ಲ ||
 ಒಳ್ಳೇ ನಾಗರ ಹಾವು ಹಿಡಿತಂದು ಗಾರುಡಿಗನಂಗಳ | ದಲ್ಲಿ ಭಲರೇ ಭಲರೇ
 ಭಲರೆಂದು ಆಡಿಸುತಮಿದಕಿಷ್ಟಿಲ್ಲಿ ಹಾಲೆರಿರವ್ವಯಯೆಂದು ಬೇಡಿಹರೆನವ್ವ ||
 ಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂದಾಚಿಗೊಂಗೆಂದು ಪಳೆಯುತ್ತ ಭ್ರಷ್ಟರು | ಬೆಲ್ಲವಾಕಳಕಾಲು
 ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿಯುತ | ಕಲ್ಲನಾಗರ ಮೇಲೆ ವೃಥಾದಿ
 ಚಲ್ಲಾತಿಹ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ || ೧ || ಉಣವ ಜಂಗಮದೇವರೈತಂದು
 ಹಸಿವೆನಲು ಮುಂದಿನ | ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲೇಕೆ ನಿಂತೆಂದು ಪಳೆಯುತ್ತೆ
 ಸಕ್ಕರಿ | ಕಣಕ ಮುಂತಾದವನು ಬಲಿತಂದು ತೀರ್ಥಾರ್ಥಿಯೊಳು ಧಾ ||
 ರುಣೆಯ ತಿರುಗುತ ಬಳಲಿ ತಾವುದು ಪರಿಭ್ರಮಿತರಾಗುತ | ಕಣಿತೆವರ
 ಮಣ್ಣುಳ್ಳ ಗಿರಿ ಕಾನನ ಗುಹಂಗಳ ನರಸಿ ಕಷ್ಟದಿ | ಉಣದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ
 ನೀಡುವ ಬಣಗುಮಾನವ ಪಶುಗಳಿಗೆ || ೨ || ಎಂದು ಒಂದೊತ್ತೆಂದು ಕಲ್ಪಿ
 ಸುತೆ ನೈರರ್ಥ ಪ್ರಾಣನ | ಕೊಂದು ಮಹಾತ್ಮ ದ್ರೋಹವಾರ್ಜಸುತೆ ಆ
 ವೇಳೆಯೊಳು ಹಿರಿಹಂದಿಯಾಪರಿ ಮಲವ ಭುಂಜಿಸುತೆ ಎಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಸು
 ಹೋ || ಯೆಂದು ದುರ್ಮೋಹದಲಿ ಹರ್ಷಿಸುತೆ ಅಕಟೇ ಭವಿಗಳು | ಕಂದು
 ಗೊರಳನ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಾನಂದರಸ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯುಂ ಮುದದಿಂದ ಕಾಣದೆ
 ಸಂಶಯದಿ ಬಹುದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾದ ಹೊಲೆಯರಿಗೆಲ್ಲಿ || ೩ || ಮತ್ತೆ ನಾಗರ
 ಪಂಚಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಹಾಳ ಹುತ್ತ ಹುಡುಕುತ ಹೋಗಿ ತಾವಲ್ಲಿ
 ನಾಗಪ್ಪ ಎಂದೊದರುತ್ತ ಗಲ್ಲವ ಬಡಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಬೇ ||
 ಡುತ್ತಲರಿಷಣದಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವವರುಗಳ | ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ
 ಗಾ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿಯಾಡಲೈವ್ವ ನಾವಿ | ನೈತ್ತವೋಡಲಿ ಎಂದು ಕಲ್ಮರನೆತ್ತಿ
 ಹಾಕೆಂದೆಂಬ ಹೊಲೆಯರಿಗೆಲ್ಲಿ || ೪ || ಉಪಮವರಿದುಪವಾಸಿಯಾಗದೆ ಅತಿ
 ಯಾಸೆ ಬಡುತಿಹ | ಚಪಲ ಗುಣವನು ಕೆಟ್ಟು ಪೋಗದೆ ಕ್ಷುತ್ ತೃಪೆಯು
 ನಿದ್ರೆಯೆ | ನಿಪ ನಿರೋಧವನೆಲ್ಲಿ ನೀಗದೆ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವ || ನಪಹರಿಸಿ
 ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗದೆ ಈ ಪಾಪಿಗಳ್ಳರು | ಅಪರಿಮಿತ ಶ್ರೀ ಘನಮಠೇಶನನುಪಮ
 ವರಿಯದೆ ಕಂಡಕಂಡದ | ಉಪವಸಂಗಳ ಮಾಡುತಿಹ ಈ ತಪನ ಜಾತನ
 ಕುರಿಯ ಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಿ

೪೬

ಶಿವನಾವನನರಸನೆ ಜೀಗಡಿ ನೋಡಿ ಶಿವನಾವನನರಸನೆ |
ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಬೇಟಿಕೊಂಡೆ ಕಾಡದೀಗ ||ಪಲ್ಲ|| ಸಾನಂದ ಯೋಗಿಯು
ತಾನೊಂದು ನುಡಿಯಲು | ನೀನ ನರಕದೊಳು ಬಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳೆದ್ದು ||೧||
ಸತ್ತೇಂದ್ರ ಜೋಳನು ಪಶ್ಯಾನು ಶಿವಮಂತ್ರ | ವಶ್ಯಾದರದಿ ತಾಂ ನುಡಿದು
ಶಿವನೈದಿದನು || ಲೇಸಾದ ಜಗದೊಳ್ ವಾಸ ಶ್ರೀ ಘನಮಠ | ವಾಸಾನು
ದಾಸನಾಗಿ ಭಾಸರೆ ವಿಲಾಸದಿಂದ ||೨||

೪೭

ನುಡಿಯದಿರಕ್ಕಣ್ಣೆ ಜಡ ಮನುಜರೋಳ್ ನುಡಿಯದಿರಣ್ಣ | ನುಡಿಯ
ದಿರಣ್ಣ ಈ ಪೊಡವಿಯೊಳನಾದಿನ ಭೃಡಭಕ್ತರಲ್ಲದರೊಡನೆ ಸಾವಿರಕೊವೈ
ನೀ ||ಪಲ್ಲ|| ಹಿತವೆಂದು ತಿಳುಹಲಹಿತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವ ಮತಿಹೀನರೊಡನೆ
ಕ್ಷಿತಿಲಕ್ಷ್ಯಕೊವೈ ನೀ ||೧|| ನಿಜ ನಡೆನುಡಿಗಳ ತೃಜನತೀ ಭುವಿಯೊಳು
ಕ. ಜನರನಿಪರೋಳ್ ನಿಜಕೊಟಿಗೊವೈ ನೀ ||೨|| ಘನಮಠವಾಸನ ಗಣ
ವರರಲ್ಲದ ಮನುಜಾಧಮರೊಳೊಸವನು ಭವವೆಂದೆಂದು ನೀ ||೩||

೪೮

ದೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೇ ಜನರತಿ | ಭೂಷಣೆ ಮಾಡಲದೊಂದೆ |
ಈಪಣತ್ರಯದ ದೋಷವಳಿದು ನೀ | ದ್ವೇಷಿಯಾದ ಪರವೇಶಿಗೆ ಜಗ
ದೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ಪ್ರೀತಿಲಿ ಕರದೊಯ್ದೀತನೆ ಶಿವನೆಂ | ದೋತುನಂದಿಸಲ
ದೊಂದೆ || ಜಾತಿಹೀನನೆಂದಾತುರದಿಂದಲಿ | ಮಾತುಗಳಾಡಲದೊಂದೇ ||೧||
ಹೋಳಿಗೆ ತುಪ್ಪೊಳ ಮನೆಯೊಳು ನೀಡುತ | ವೀಳ್ಯವ ನೀಯಲಿದೊಂದೆ ||
ಸೂಳೆವಾಗನೆ ಯಂದೊದರುತ ಹೇಸಿದ | ಕೂಳ ಹಾಕಲದೊಂದೆ ||೨||
ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಯಂದೊಯ್ಯನೆ ಘನತರ | ಶಯ್ಯದೊಳುಳಿಸಲದೊಂದೆ || ಕೈಯ
ವಿಡಿದು ಯಳದೊಡ ನೂಕುತಲಿ | ಹೊಯ್ಯಲು ಬಯ್ಯಲದೊಂದೆ ||೩||
ಬಲ್ಲವರೆಂದುಲ್ಲಾಸಿಸಿ ಪಾಡುತ | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮೆರೆಯಲದೊಂದೆ | ಸಲ್ಲದಿನನು
ಬಲು ಕಳ್ಳನೆ ದು | ಪುರದತ್ತಿಂಮೊರಡಿಸಲೊಂದೆ ||೪|| ಕನಕರಣಂ
ಗಳು ಪುಸಿಯೆಂದವರಿಗೆ | ವಿನಯವಿನಯಗಳೆಂದೇ || ಘನಮಠೇಶನೊಳ
ಗನುದಿನ ಜಿರೆ | ದಿರುವನಿಗೆ ಶುಭಾಶುಭವೊಂದೇ || ೫ ||

೪೯

ಏನಾದಿ ಮನುಜಾ ಯೇನಾದಿ | ಶಿವಜ್ಞಾನವರಿಯದೆ ನೀನೇಲೆವಾದಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾಶಿ ಹಂಪೆ ಕೇದಾರ ಪರ್ವತ | ನಿವಾಸಿ ಎನಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ | ಆಶ ಪಾಶದೊಳು ಸಿಲ್ವಿ ಹೊರಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ನೀನೇನಾದಿ ||೧|| ವೇದ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮತರ್ಕವನೋದಿ ಬಳಲಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಮೇದಿನಿ ಯೊಳು ಬರೆಬೋಧೆವಡೆದುದಶ | ನಾದವಾಲಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ ||೨|| ಚಪಲ ತನದಿ ಬಹು ಜಪವನೆಣಿಸಿ ಘೋರ ತಪವ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಕಪಟ ಲಾಂಛನವನು ತಾಳುತೆ ಮರ್ತ್ಯದೊಳು ನಿಪುಣನೆನಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ ||೩|| ಸ್ನಾನ ಮೌನನೇಮ ಧ್ಯಾನಕ್ರಿಯಾ | ದ್ಯುನುಷ್ಠಾನವ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಪ್ರಾಣಾಪಾನಗಳನು ಮಾಡದೆ ಬಂಧಿಸಿ ಮೌನವಿರ್ಮ ನೀನೇನಾದಿ ||೪|| ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಷ್ಟು ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ | ಮುಟ್ಟು ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀ ಘನಮಠವಾಸನನರಿಯದೆ | ಕಷ್ಟಬಟ್ಟು ನೀನೇನಾದಿ ||೫||

೫೦

ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನೆಲೆ ಮನುಜಾ | ಭವ | ಭವಬಂಧನವಳವುದು ಸಹಜ || ಕುವಲಯದೊಳ್ಳರೆದಿರೊ ನೀಜ | ನಿನ | ಗವನತನಾಗುವ ನಿನ ತನುಜ ||ಪಲ್ಲ|| ಆ ವಿಟಶ್ವೇತನು ಕಳತಂದಾ | ವೃದು | ಶಾವಂತಿಗಿಯ ಲರ್ಭುವಿಗೊಂದ || ತೀವಿ ಭೀಳೆ ಶಿವನಿಗಿದೆಂದಾ | ಖಲರೆಕ್ಕೈವಲ್ಯಕೆ ಪೋದದ ರಿಂದ ||೧|| ಕಡುಪಾಪಿಷ್ಠ ವಿದಳನಾಗ | ಮಡಿವೆಡೆಯೊಳು ಹರವೆನ ಲ್ಕಾಗ || ವೃಡನು ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪುರಬೇಗ | ಭವತಡೆಯದಿತ್ತು ಕಾರಣ ದೀಗ ||೨|| ಅಜಭಾವದಿ ಗೋವತ್ಸವ ವಧಿ | ಸಿಜಗದೊಳರಿಯನ್ನೆ ನಾನಿ ದನು || ಮಜಶಿವ ಯನಲಾ ಸತಿಯಳನು | ಶಿವ ನೀಜಪುರಕೊಯಿದ ತಿಳಿದು ಇದನು ||೩|| ತವೆ ಬಿಲ್ಲೇಶ್ವರ ಬೊಮ್ಮನು ತಾ ರಾರವನರಕದಿ ಲಾ ಬಿದ್ದಿರುತೆ || ಸವಿನಯದಿಂದಲಿ ಶಿವದಿಡುತ | ಕಲುಷವ ನೀಗಿದ ತಿಳಿದಿ- ದತ್ತರಿತ ||೪|| ಜವನ ಭಟರು ಬಲುಕೆನಿಸಿಂದ ಕಾ | ಡುವ ವೇಳೆಯೊಳು ರಸನೆಯಿಂದ || ಶಿವನ ನೆನವದಾಗದು ಮುಂದೆ | ಘನಮಠೇಶನ ದರುಶನ ದಯದಿಂದ ||೫||

೫೦

ಮಾಡೊ ಗುರುಭಜನೆ ನಿಜದೊಳು ಕೂಡುತ್ತಲೆ ನರನೆ || ಮಾಡೊ
ಗುರುಭಜನಾಡಿ ಪಾಡುತ್ತೆ ಗಾಡ ಜಗದೊಳು ಪ್ರಾಧಿಯಿಂದಲಿ | ಮೂಢ
ಮತಿಗಳ ಕೂಡಿಯಾಡದೆ | ನಾಡೆ ಭಕ್ತರ ನೋಡಿ ಮುದದೊಳು ||ಪಲ್ಲ||
ಕೋಪಗುಣ ಸಂತಾಪವೆಂಬತಿ | ಪಾಪಮತಿಗಳೆವಾಪರಮ ಗುರು | ಶ್ರೀಪದಾ
ಜ್ಞಪ್ರತಾಪನಂ ನೆರೆ | ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೆ ಚಿದ್ರೂಪನಾಗಿ ||೧|| ತೋರಿಕೆಡುವತಿ
ಘೋರತರ ಸಂ | ಸಾರ ಭೋಗಕೆ ಹಾರದೆ | ಸುವಿಚಾರದಿಂ ನಗುರೋ
ರಧಿಕವೆಂ | ಬೀ ರಹಸ್ಯವ ವೀರದನದಿನ ||೨|| ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಹಾಸ
ಮೂರನು | ಹೇಸಿತನುಗುಣರಾಸಿಯೊಳುನೀ | ಗಾಸಿಯಾಗದ ಲಾಸ ಘನ
ಮಠವಾಸಗನು ದಿನ ವಾಸನಾಗುತ್ತೆ ||೩||

೫೧

ನೋಡಲಾಗದೆ ದೇವ ನೋಡಲಾಗದೆ | ಕೂಡೆ ನಿನ್ನ ದಿಟ್ಟಿ ಮೂರು
ನಾಡಲೇಸು ಮಾಡಲೆನ್ನ ||ಪಲ್ಲ|| ಮಿಸುಕಲೀಯದೆನ್ನ ಮೋಹ ವಿಸರವೆಂಬ
ವನವನುರುಹಿ | ಭಸಿತವೆನಿಸಿ ರುದ್ರ ನಿನ್ನೊಸಲವಬ್ಬಿ ನೇತ್ರದಿಂದ ||೧||
ಕಲುಷ ತಿಮಿರ ಮುಸುಕಿ ಮುಗಿದು ನಲಿಯದೆನ್ನ ಹೃದಯ ನಳಿನ | ವಲರಿ
ದಿವ್ಯ ರೂಪ ನಿನ್ನ ಬಲದ ಭಾನು ನಯನದಿಂದ ||೨|| ಕರುಣ ಕುಲಚ
ಕೋರ ತಣಿಯೆ ಹರುಷ ಶರಧಿ ಮೀರಲೆನ್ನ | ವರದ ಶಂಭುಲಿಂಗವಾಮು
ದುರುಸುಧಾಕರಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ||೩||

೫೨

ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ ತಪವನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ | ಕೂಡೆ ಸುಗುಣದೊಡನೆ
ತೀದು ನೋಡಿ ತ್ರಿವಿಧಿ ಕರಣದಲ್ಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಗುರುಭಜನೆ ಸುಕರ್ಮವೃತ್ತಿ
ಹರನ ಪೂಜೆ ಶರಣ ಸೇವೆ | ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಂಟು ನೆರೆದು ನೆಲಿಸಿ
ತನುವಿನಲ್ಲಿ ||೧|| ವಿನಯವನ್ಮ ಹಿತವರ್ತಕ ವನಪಶಬ್ದವಚಲಿಾರ್ಥವನ
ಘನಮಂತ್ರವಾಗಮಂಗಳನಿಶು ವಿಡಿದು ವಚನದಲ್ಲಿ ||೨|| ಶಮೆ ವಿವೇಕ
ವಾತ್ಸವಿದ್ಯೆದಮೆದಯಾ ವಿರಕ್ತಿ ಯೋಗ | ವಮಳ ಕೂಪ ಶಂಭುಲಿಂಗ
ವಮರ್ದು ತೋರೆ ಸುಮನದಲ್ಲಿ ||೩||

೫೪

ಶರಣ ಜನರ ಸದುಹ್ಯದಯ ನಳಿನದೊಳು ಸರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹುದು
 ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಹರಿಯ ನಯನದ ಕುರುಹು ವಿಡಿದಿಹುದೀಗ ಗುರುಶಂಭು
 ಲಿಂಗ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಪಾದ ||೪|| ದಿಟ್ಟ ರಾವಣನು ರಜತಾಚಲವನೆತ್ತಲೊತ್ತಿ
 ಬಿಟ್ಟಿತು ರಸಾತಳಕೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ನೆಟ್ಟನಂಧಕಾಸುರನೆದೆಯ ವೇಲೆ ಭರ
 ತದ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಕುಣಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ || ಬೆಟ್ಟನೊಳು ಬರೆದ ಚಕ್ರವ
 ಜಲಂಧರನಿಗೆ ತೊಟ್ಟು ಸಿರವರಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರುಗುವ
 ಮುಪ್ಪರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೇಗ ಸುಟ್ಟು ಜಯಿಸಿತು ಶರ್ವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೧||
 ಮೃಗ ರೂಪದಳಿದಗಧರನರಸಲು ತನ್ನ ಬಗೆ ತೋರಿತಿಲ್ಲವಲ್ಲೋ ನಿನ್ನಪಾದ |
 ಬಗೆದು ಪಾತಾಳ ವೇಳ ನುಳಿದಿಳಿದತ್ತಲತ್ತ ಮಿಗೆ ಮೀರಿ ಮೆರೆದುದು ನಿನ್ನ
 ಪಾದ || ನಿಗಮ ನಿಕರ ಜಾಯಿಲಂಗಳನರಣ್ಯದೊಳು ಪುಗಲೊಡನೈದಿಸಿತ್ತು
 ನಿನ್ನಪಾದ | ನಗಜಾಧಿ ಪತಿ ನಿರುಪಮನಿತ್ಯನಿರವಧಿ ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ ಶಿವ
 ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೨|| ಬೆಂದನುಲಿಯಂದವಾಗಿ ಮುಂದಿರೆ ಕಂದರ್ಪನನ ಬಂದು
 ತುಳಿದಾಡಿತಲ್ಲೋ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಕುಂದದಿಳಿ ಎಂಬ ರಥವಂದು ನಾಗ
 ಲೋಕದೊಡನೊಂದುವಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿದುದು ನಿನ್ನಪಾದ || ಚಂದಚಂದದಿಂದ
 ಕಾಳಿದಾಸ ಮೊದಲಾದ ಕವಿವೃಂದ ವೈದೆ ಬಣ್ಣಿಪುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಇಂದು
 ಕುಂದ ಹಿಮಹಾರ ಪುಂಡರೀಕ ಪಾಂಡುರಂಗ ಮಂದರ ಮಂದಿರವಾಸ
 ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೩|| ಮನುಮುನಿನರನಾಗ ದನುಜದಿವಿಜರನು ದಿನದೊಳು ಭಜಿ
 ಪುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ವಿನಮಿತ ಸುರವಿಸರದ ಮುಕುಟದ ಮಣಿ ಘನತೇಜ
 ದೊಡನಾಡಿ ನಿನ್ನಪಾದ || ನೆನೆದವರಘರಿಪು ಗಹನದಹನನುತ ಜನವ
 ನರುಹರವಿನಿನ್ನ ಪಾದ | ಕನಕ ಸಿಖರ ನಿಜ ನಿಳಯದನಜ ಸಖ ಜನನ
 ರಹಿತ ಭವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೪|| ಪ್ರಣವದನೆಲೆಮಂತ್ರಗಣದ ಭವನ ಗುಣ
 ಮಣಿ ಕುಲಜಲ ನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಅಣಿಮಾದಿಗಳ ಜನನದ ಭೂಮಿ
 ಸುಖದ ಸಂದಣಿ ಸತ್ಯ ಶುಭದಾಗು ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಗಣತತಿಗಳ ಬೀಡು ತಣು
 ವಿನ ತಾಣ ತತ್ವ ದಣಿಮುಕುತಿಯ ಖಣಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ಘಣಿಪ ಕಂಕಣ
 ಕರುಣಾರಸಭರಿತೇಕ್ಷಣ ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿನ್ನ ಪಾದ ||೫||

ಸೋಲದಾತನೆ ವಿರತನು ! ಮನದೊಳಗೆ ಬಾಲೆಯರ ಸಿಂಗರವನೆ
 ಕಂಡು ||ಪಲ್ಲ|| ತಳೆರದಿಯ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳ ಚಲುವಿನೊಬ್ಬಳಿಹುಡುಗನಿಂತೆಂಬ
 ದ ನಡೆಗೆ | ಬಳಕುವತಿ ಬಡನಡುವಿನ ತೆಳುವ ಸುರನಳಿ ತೋಳ ನಲ್ಲಳನುವ
 ಕಂಡು ||೧|| ನಸುದೋರ್ಪ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ ಲಾವಣ್ಯ ರಸವೊಸರ್ವ ಮುದ್ದು
 ಮೊಗದ ಕಾಂತಿ || ಪಸರಿಸುವ ನಿಡುಗಂಗಳ ಜವ್ವನದ ಮಿಸುವಣ್ಣದ
 ನೈಯ್ಯಳ ಕಂಡು ||೨|| ಜೊಲ್ಲೆಯದ ಬಳಲು ಮುಡಿಯ ತೋಳಪಕೆಂಬಲ್ಲ
 ಕಂಬುಗ್ರೀವದ ಸೊಗಸನುಳ್ಳ ಚಂದುಟಿಸು ಪೊಗರನುಗುವತೆಳುಗಲ್ಲದ
 ಸಿರುಳ ರೀತಿಯ ಕಂಡು ||೩|| ಮುರಿದು ನೋಡುವ ನೋಟದ ಮುಗುಳ್ಳ
 ಗೆಯ ಸರಸದಿ ನಿಗಲೆಯ ನುಡಿಯ ಸನ್ನೆ | ವೆರಸಿ ತೋರುವ ಭಾವದ
 ಮೋಹ ಮುಂಬರಿವ ಸೊಬಗಿನ ಸುದತಿಯ ಕಂಡು || ೪ || ಮನವನಳ್ಳ
 ರಿವುದೊಂದು ಭಯವಿಲ್ಲದನುಕೂಲ ನೀರೆ ತನ್ನನೆಳಸಿ | ವಿನಯವಾಂತಿರ
 ಲಳುಪದೆ ನಿಜ ಧೈರ್ಯವನು ಶುಭುಲಿಂಗದಿಂದ ಪಡೆವ ||೫||

೫೬

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನದಿಂದಧಿಕ ಸುಧೆಯುಂಟೆ | ರಾಗದಿಂದ ಬೇರಿನ್ನು ಭವ
 ಬೀಜಮುಂಟೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನರಜನ್ಮದಿಂದಿಹದೊಳು ಮಿಗಲುಂಟೆ | ಕರಣ
 ವಿಜಯದಿಂದೆ ಕಲಿತನಮುಂಟೆ || ಧರೆಗೆ ಯಾಚನೆಯಿಂದ ಲಘುತರಮುಂಟೆ
 ಪರಮೋವ್ಯದರುವಿನಿಂದರೆ ಜಾಣ್ಮೆಯುಂಟೆ || ೧ || ಕಡು ಲೋಭದಿಂದೆ
 ದುರ್ಗಣವನ್ಯಮುಂಟೆ ಪಡೆದಪನಾದದಿಂದ ಮರಣವಿನ್ನುಂಟೆ || ಎಡವಿಡದಿಹ
 ಸತ್ಯದಿಂದತಪಮುಂಟೆ | ಕೆಡಿಸದಿಸ್ವಭವಾನಂದಧನಮುಂಟೆ || ೨ || ತನು
 ವಿದನುಳಿದಿದ್ದ ಜಾಲದಾಟಗಳಂಟೆ | ನನೆಗೋಲಿಸಿದೆ ನೋಯಿಸುವಲು
 ಗುಂಟೆ || ವಿನಮಿತನಹುದರಿಂದುಪಚಾರಮುಂಟೆ | ತನಗಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ
 ವಿಷಯವೊಂದುಂಟೆ || ೩ || ಶಮೆಯಿಂದೆ ಮುಕುತಿಸಾಧನ ಪೆರಳುಂಟೆ |
 ವಿಮಲ ಮಾನಸದಿಂದೆ ಶುಭಾರ್ಥಮುಂಟೆ || ೪ || ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿ ನಡೆವುದರಿಂ
 ಕಷ್ಟವಿನ್ನುಂಟೆ | ಮಾಮಕಾರದಿಂದ ಮಿಕ್ಕಿನ ಬಂಧಮುಂಟೆ || ೫ || ಕರುಣ
 ದಿಂದತಿಶಯವೃದ್ಧಧರ್ಮಮುಂಟೆ | ವಿರತಿಯಿಂದಿತರ ಸಂಪದ ಸುಖಮುಂಟೆ ||

ವರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಚ್ಚರಿತಮೊಂದುಂಟೆ ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗದಿಂ ಪರದೈವ
ಮುಂಟೆ ||೫||

ಬೇಡುವೆನಭವ ನಿಮ್ಮನು ಭವಭವದೊಳು | ಮಾಡೆನಗೊಲಿದು
ಸುಗುಣ ಸಂತತಿಯನಿಂತು ||ಪಲ್ಲ|| ಎಡರಡಿಸಿದ ವೇಳೆಯೊಳು ಧೈರ್ಯ
ವನುಸಿರಿ | ವಡೆದು ಜೀವಿಸುವೆಡೆಯೊಳು ವಿನಯವನು || ಕಡು ಜವ್ವನ
ದೊಳು ವಿಕೃತಿ ದೋರದಿಹುದನು | ಪಿಡಿದ ನೇಮವನೆಡೆವಿಡದತಿ ಭಲ
ವನು ||೧|| ಅಸುವಳಿಯಲು ದೇಹಿಯೆನಲೊಲ್ಲದಧಟನು | ಪುಸಿಯನೆಲ್ಲಿ
ಯೂ ನುಡಿಯದ ಸತ್ಯವಿದನು || ಮಸಳಿಸದಿಹ ಪುಣ್ಯಮಯ ಕೀರ್ತಿಯನು
ಶಾಂತ | ರೊಸೆದಹುದೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ವರ್ತನವನು ||೨|| ವಿತರಣ
ದೊಡನೆ ಭೋಗಿಸುವರ್ಥದೊದವನು | ಹಿತವಚನವೇ ತೊಡವೆನಿವ ದಾನ
ವನು || ಶೃತಿಬೋಧನೆಯೊಳುಪರತಿಯಿಲ್ಲದಿಹುದನು | ನುತಿವೆತ್ತ ಕೈಸಾ
ರುತಿಹ ಮನೋರಥವನು ||೩|| ಕೋಪವಂಟಿದ ತಪವನು ಪರವಧುವಿನ |
ರೂಪಗಂಡೆಳಸದ ಕರಣ ವಿಜಯವನು || ತಾಪವಡರಿ ಕೆಡಿಸದ ಸಾರ ಸುಖ
ವನು | ಕಾಪಟ್ಟೆವಿಲ್ಲದಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮರತಿಯನು || ೪ || ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕ
ವೆನಿಪ ಶಾಂತಿ ಮತವನು | ಕರುಣವಿದ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಗುರುಭಜನೆಯನು || ಪರ
ತರ ಮುಕುತಿದೋರುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಕಂಡು | ಹರ ಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ
ಡಿಯ ಭಕ್ತಿಯನು || ೫ ||

೫೬

ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ಪದುಳವೆರಸಿ ಪರಶಿವನಿಗತಿ | ಮೇಲೆನಿಪ ಸುಗುಣ
ಸಂಪನ್ನ ಶರ್ವಾಣಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಜರೆ ಮರಣವನು ಜಯಸಿದವೃತ್ತಸೇವನೆ
ಯುಳ್ಳ | ಹರಿಯಜಾದಿಗಳ ಬಲುಹನಪಹರಿಸಿದಾ || ಗರಳವನು ನಲಿ
ದೊಂಡು ಹರನಳುಕದುಳಿದಭಾ | ಸುರತೆ ನಿನ್ನೈರದಾಳಿಯ ಮಹಿಮೆ
ಗಿರಿಜೆ ||೧|| ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಭವನು ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ | ಭಾಳಲೋಚನ
ನೆನಿಸಿ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರರ || ಮೇಳಕಧಿಪತಿಯಾದ ನೆಂದೊಡಾಗಮ
ನಿಗಮ | ಜಾಲವೈದುವವೆ ನಿಜನುತಿಗೆ ನಗಜಾತೆ ||೨|| ನಿನಗೆ ತನ್ನರೆಯೊ
ಡಲನೊಲಿದಿತ್ತನೀಶನೆ | ದೆನುತಿಹರು ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ಕವೀಶ್ವರರು ||

ಮನಸಿಜಾರಿಗೆ ಮಂತ್ರಮಯ ಮೂರ್ತಿಗಳನು ನೀ | ನನುಗೊಳಿಸಿ ಪೂಜ್ಯ
ನೆನಿಸಿದೆ ಲೋಕಜನನಿ ||೨|| ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ತಿರುದುಂಡು ಮರುಳಗಳ ಕೂಡಿ ಮೈ
ದೊಡೆದು ಬೂದಿಯನು ಸುಡುಗಾಡೊಳಾಡಿ || ಜಡರೀತಿವಡೆದ ರುದ್ರನಿಗೆ
ನೀನೊಲಿದು ಕೈವಿಡಿದು ಪಾವನ ಚರಿತನೆನಿಸಿದ ಭವಾನೀ ||೪|| ಸಿರಿಸಕಲ
ಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪದ ವಿದ್ಯೆವಿಭವಾದಿ | ಪರಿಕರದೊಳೊಂದಿ ನೀನು ಪಕರಿಸದಿರಲು ||
ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗದೊಳಗಾವಲೇ ಸಿಹುದಿಳೆಯ | ನರನ ಮನದೊಲವೀಯ
ಲೆಳಸಿದೊಡೆ ಗೌರಿ ||೫||

೫೯

ಸಕಳಕೆಲ್ಲಕೆ ನೀನೆ | ಅಕಳಂಕ ಗುರುವೆಂದು | ನಿಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಪೇಳು
ತಿರಲರಿದೆನು ||ಪಲ್ಲ|| ಎರಗಂಬಳೆಯ ಸಿದ್ಧ | ವರಲಿಂಗನಾಮದಿಂ | ಹರನೆ
ನೀನೆನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿದೆ || ವರಷಡಕ್ಷರಿಯ | ವರನಾಮದಿಂದೆನಗೆ |
ಅರುಹಿದಿರಿ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರದನುಭವವನು ||೧|| ಅವರವರ ದರುಶನಕೆ | ಅವರ
ವರ ವೇಷದಲಿ | ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ಗುರು ನೀನೊಬ್ಬನೆ || ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ
ಅವರವರ ಪೂಜೆಗಂ ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವ ನೀನೊಬ್ಬನೆ ||೨|| ಹೋರಾಟ
ವಿಕ್ಕಿಸಲು ಬೇರಾದೆಯಲ್ಲದೆ | ಬೇರಂಟಿ ಜಗದೊಳಗೆ ಎಲೆ ದೇವನೇ ||
ಅರು ಅರಿಯರು ನೀನು | ಬೇರಾದ ಪರಿಗಳನು | ಮಾರಾರಿ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ
ಲಿಂಗವೇ ||೩||

೬೦

ಎನ್ನ ಕಾಯವು ನಿನಗೆ | ಉನ್ನತಾಲಯವಾಯಿ | ತಿನ್ನೆನಗೆ ಭವ
ವುಂಟೇ ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಎನ್ನ ಕಾಲುಗಳೆರಡು ಉನ್ನತದ ಕಂಭವೈ |
ಎನ್ನ ಒಡಲೇ ನಿಮಗೆ ದೇವಾಲಯ || ಎನ್ನ ತೋಳುಗಳೆರಡು | ಉನ್ನತದ
ಮದನಕ್ಕೆ | ಎನ್ನ ಶಿರ ಸೌವರ್ಣ ಕಲಶವಯ್ಯ ||೧|| ಎನ್ನ ಕಿವಿ ಕೀರ್ತಿ
ಮುಖ | ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಘಂಟೆ | ಎನ್ನ ನಯನಗಳೆರಡು ಜ್ಯೋತಿ ನಿಮಗೆ ||
ಎನ್ನ ಮುಖವೇ ದ್ವಾರ | ಎನ್ನ ದಂತವೆ ಅದಕೆ | ಮಿನ್ನುತಿಹ ಮೌಕ್ತಿಕದ
ಸೂಸಕಗಳು ||೨|| ಎನ್ನಧರಜವಳಗದ | ಎನ್ನ ನಾಸಾಪುಟವು | ನನ್ನಿಯಿಂ
ಸೌರಭ್ಯ ರಸಘಟಿತವು || ಚನ್ನಾಗಿ ಬೀಸುವ ಹೊನ್ನ ಜಾಳೇಂದ್ರವೈ ಇನ್ನಕ್ಕ
ಉಪಕರಣವೆಂತೆಂದೆನೆ ||೩|| ಎನ್ನ ಸಮತೆಯೆ ಜಲವು | ಎನ್ನ ಸದ್ಗುಣ

ಗಂಧ | ಎನ್ನ ನಿತ್ಯತ್ವವೇ ಅಕ್ಷತೆಗಳು || ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನವೇ ಪುಷ್ಪ | ಎನ್ನ
ಭಕ್ತಿಯೇ ಬೋನ | ಎನ್ನ ಮನವೇ ನಿಮಗೆ ಪೂಜಾರಿಯು ||೪|| ಇಂತಪ್ಪ
ಪೂಜೆಯನು ಸಂತಸದಿ ಕೈಕೊಳುತ | ಕಂತುಹರ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವು ||
ಮುಂತೆ ಎನ್ನೊಳಗೆ | ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು | ಚಿಂತೆಯುಂಟೇ ಹಲವು
ಭವಭೀತಿಯ ||೫||

೬೦

ಎನಿಸನೋದಿ ಫಲವದೇನು | ಎನಿಸ ಕೇಳಿ ಫಲವದೇನು | ಮನಸು
ತನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಬಿಡದು ಶಿವಶಿವ ||೬|| ಇಂದುಧರನ ಚರಣದಲ್ಲಿ
ಹೊಂದಿ ಸುಖದೊಳಿರದು ಮನವು | ಕುಂದದನ್ಯ ವಿಷಯದತ್ತ ಹರಿವು
ದೆಂತೆನೆ || ಒಂದು ಶುನಿಯ ಹಿಡಿದು ತಂದು ಅಂದಣವನು ಎರಿಸಿರಲು |
ಮುಂದೆ ಅಡಗ ಕಂಡು ನೆಗೆದ ಮಾಳ್ಕೆಯಾಯಿತು. ||೧|| ಸೊಗಸು ಶಿವನ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೆಗಳುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ | ಸೊಗಡಿಸುವದು ಕೀಳು
ನುಡಿಯೆ ಒಲಿವುದೇಂತೆನೆ || ಹೆಗಲು ಇರುಳು ತನ್ನ ಬಾಯಿ | ಸಿಗುವುದರಿಯ
ದಂತೆ ನಾಯಿ | ಜಗುವುದಕೆಯಲಸದಂತೆ ಚಿಹ್ನೆಯಲಸದು ||೨|| ಮಂಗ
ಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗದಡಿಯ ಪೂಜಿಸುವಡೆ ಕೊಂಗಿ ಮನವು ಸ್ತಸ್ಥಿರ
ವನು ಐದದೆಂತೆನೆ ಹಿಂಗದೊಲಿದುಘನಸುಗಂಧ | ಸಂಗಡಿಸುತ | ತೊಡೆಯೆ
ಹಂದಿ | ಹಾಂಗೆ ಇರಬೆ ಗಂಜಳಕ್ಕೆ ಓಡುವಂದದಿ ||೩||

೬೧

ಎನಗೆ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಡ | ಎನಗೆ ಜಪವು ತಪವು ಬೇಡ | ಎನಗೆ
ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತು ಸೇವೆ ನಿತ್ಯವಾಗಲೈ ||೪|| ಎನ್ನ ಕಂದಿಸುತ್ತ ಬಹಳ
ಎನ್ನ ಬಾಧಿಸುತ್ತ ಬಿಡದೆ | ಎನ್ನದೊಂದು ನೆವಗಳಿಂದ ಕಾಡಿದವರಿಗೆ || ಎನ್ನ
ಕೊಂಡಡವರಿಗೆಲ್ಲ | ಎನ್ನ ಪೂಜೆ ಫಲಗಳೆಲ್ಲ ಉನ್ನತದೊಳಗವರಿಗಾಗಿ
ಸುಖದಿ ಬಾಳಲಿ ||೧|| ಹಿಂದೆ ಎನ್ನ ಬೈದವರಿಗೆ | ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಬೈದವರಿಗೆ |
ಕುಂದದೆಲ್ಲ ಜನರ ನಡುವೆ ಬೈದವರಿಗೆ || ಇಂದುಧರನ ಕರುಣದಿಂದೆ |
ಅಂದಣವನು ಎರುವಂತೆ | ಕುಂದದೊಲಿದು ಆವರಿಗೆಲ್ಲ ಭೋಗವಾಗಲಿ ||೨||
ಹಿಂಗದೆನ್ನ ನಿಂದಿಸಿದ ಜ | ನಂಗಳೆಲ್ಲ ಸುಖದೊಳಿರುವ | ಹಾಂಗೆ ಶಿವನು

ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯವೀಯಲಿ || ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಪಡಕ್ಕರಿಯ ಲಿಂಗ ಸಿನ್ನತೊತ್ತು
ಸೇವೆ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಎನಗೆ ಸಿತ್ಯವಾಗಲೈ ||೩||

೩೩

ತನುವಿಡಿದ ದುಷ್ಟತವ | ನೆನಿಸೆನಲು ಪೇಳುವೆನು | ವನವೊಲಿದು
ಕೇಳು ನೀನೆಲೆಯಾತ್ಮನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಅನ್ನು ಉದಕದ ಚಿಂತೆ | ಎಣ್ಣೆ ನೀರಿನ
ಚಿಂತೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಾಭರಣ ತೊಡುವ ಚಿಂತೆ || ವಣ್ಣ ವನೆಗಳ ಚಿಂತೆ |
ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆ ಇನ್ನು ಪುತ್ರರ ಬೇಡಿ ಬಳಲ್ಪಚಿಂತೆ ||೧|| ಅರಸುಗಳ
ಭಯವಿದಕ್ಕೆ | ಚರಿಸ ಜೋರರ ಭಯವು | ಮರಳಿ ಅಗ್ನಿಯ ಭಯವು ನೀರ
ಭಯವು || ಉರಗ ವ್ಯಾಪ್ತನ ಭಯವು | ಅರಿರೋಗಗಳ ಭಯವು | ಕರ
ಕಪ್ಪ ತನುವಿದಕ್ಕೆ ಭಯವು ನೋವಾ ||೨|| ತೀತೋಷ್ಣಗಳ ಭೀತಿ ಭೂತ
ಪ್ರೇತದ ಭೀತಿ ಓತು ನಡೆಸಲು ಮುಳ್ಳು ನಡೆವ ಭೀತಿ || ಮಾತು ಮಾರನ
ಭೀತಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿನ ಭೀತಿ | ಈ ತನುವ ಹಿಡಿದಿನಿತು ಭೀತಿ ನೋವಾ ||೩||
ಆಗಲದಕೇನೆನಲು | ಸಾಗಿಸಲು ಸಿನಗಿವನು | ಆಗಬಹುದೆ ಧರಗನವುಳ್ಳತ
ನಕ || ಆಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ | ಬೇಗ ಸಾವೀತನುವ ಹಾಗೆ ಮನವೇ ನೀನು
ನಂಬಬಹುದೇ ||೪|| ಇಂತಪ್ಪ ತನುವಿನ ಚಿಂತೆಯಳಿದಾಲಿಂಗ | ಭ್ರಾಂತಿ
ಯೊಳಗಿರು ಸಿನಗೆ ಸುಖ ತಪ್ಪದು || ಮುಂತೆ ಸಿನ್ನವನು ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡುವ
ನೊಲಿದು | ಕಂತ: ಹರನ ಪಡಕ್ಕರಲಿಂಗವು ||೫||

೩೪

ಧರೆಯತ್ತಲೆನ್ನನು ಬರಿಸದಿರು ಸದ್ಗುರುವೆ | ಧರಿಯ ಸಾಪದೊಳು
ನಾ ಜನಿಸಲಾರೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಹುಸಿ ಕಳವು ಡಂಭಕವು | ನುಸುಳು ಆರಡಿತಳ್ಳಿ |
ಹಿಮಣ ಹೀನದಯದ ರಬ್ಬಗಾರ || ಕಿಸುಕುಕಳವು ಕೊರಚಾಟಿ | ವಿಷಮ
ವಿಗಡವು ಕರಬು | ಹೊಸ ಹುರುಡು ಜಾರರಾ ಜನ್ಮಾಲಯ ||೧|| ನಿರುದ
ಯವು ನಿಷ್ಕರವು | ದುರುಳತ್ವಫಾಳಕವು | ಪರಬಂಧಕವು ಡಂಭವಪನಾ
ದವು || ನೆರೆ ಚಂಡಿತನ ಮೊಲಲು | ಪರಧನದ ವಂಚನೆಯು | ಪರರ ಕೆಡಿ
ಸುವ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮಂತ್ರದ ||೨|| ಹರನರ್ಚಕರು ಅಲ್ಪ ಪರನಿಂದಕರು
ಬಹಳ | ಗುರುಭಕ್ತರಲ್ಪ ಗರುವಿಗಳು ಬಹಳ || ಹರಶ್ವತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ತಾ |
ನರಸ್ವತಿಯ ಲಾಲಿಸರು | ನಿರಯದಾಲಯವಾಗಿ ತೋರುತಿಹರು ||೩||

ಸತಿವ್ರತೆಯಿರಲು ಸರ | ಸತಿ ಮುಖಿಯಿರುತಿಹರು | ಜಿತಕಾಮರಿಲ್ಲ ಆತಿ
ಕಾಮರಿಹರು || ವ್ರತ ನೇಮಗಳಿಲ್ಲ ಕೃತಕಿಗಳು ಘನವಯ್ಯ | ಸ್ತ್ರೀಯು
ಅವಗುಣಿಗಳಿಗೆ ತವರುಮನೆಯು ||೪|| ಇಲ್ಲವೆನಬಾರದಲೆ | ಇಲ್ಲುಂಟು
ಧರ್ಮಿಗಳು | ಕಲೋಳಗೆ ಅಡಗಿರ್ಪ ಪರುಷದಂತೆ || ಮಿಲ್ಲ ಮಾನವ ನಿನಗೆ |
ಒಳ್ಳಿದರು ಕಾಣಿಸರು | ಒಲ್ಲೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗವೇ

ಘನಮಹಿಮಲಿಂಗವೇ | ಅನುಪ್ರಾಣ ಎನ್ನ ಕರ | ವನಜಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||ಪಲ್ಲ|| ತರಣೆ ಕೋಟಿಯ | ಪ್ರಭೆಯ | ಕಿರಿದನಿಸ ಬೆಳ
ಗಿನಾ | ವರಹೇಮ ಶೈಲಾಗ್ರದೊಳಗೊಪ್ಪುವ || ಹರಗಣಂಗಳ ಸುಖವ |
ನೆರೆಯುಳಿದು ಎನ್ನ ಕರ | ಸರಸಿಜಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೧|| ಹರಿ
ಯಜರ ತಿಂಥಿನಿಯು | ಸುರರುಗಳ ಮೊತ್ತವಾ | ವರ ಮುನೀಶ್ವರರುಗಳ
ಸಂತಾನದಾ || ಹರುಷದಾನಂದದೊಳು | ನೆರೆಯುಳಿದು ಎನ್ನ ಕರ | ಸರಸಿ
ಜಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೨|| ಹರಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಚರಣ | ಸರಸಿಜಭವ
ನೊಮ್ಮೆ | ಅರಸಿ ಕಾಣದ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಮುಕುಟವು || ಪರಮ ವಾಚಾತೀತ |
ಕಿರಿದಾಗಿ ಎನ್ನ ಕರ | ಸರಸಿಜಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೩|| ಮಡದಿ
ಗಿರಿಜಾತೆಯನು | ತೊಡೆಯಮೇಲಿಂದಿಳುಹಿ | ಒಡನೆ ಗುಹಗಣರಾಯ
ವೀರೇಶರೆನಿಸ || ಕಡು ಮೋಹದತಿಸುತರ | ಬಿಡುತೆನ್ನ ಕರದೊಳಗೆ |
ಒಡೆಯರೊಡೆಯನೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ||೪|| ಎನ್ನಲ್ಲಿಯುಪಚಾರ |
ಇನ್ನೇನು ನಿಮಗುಂಟು | ಸನ್ನುತದ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗವೇ || ಎನ್ನ ಮನ
ಪ್ರಾಣಗಳು | ಹೊನ್ನ ಹಾವಿಗೆಯಾಗಿ | ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಮೆಟ್ಟು
ಗಲಿ ||೫||

೭೭

ಶಿವನೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ | ಶಿವನೊಳಗೆ ನಂಬಿಗೆಯು | ಶಿವನೊಳಗೆ
ಮೋಹವರೆ ತಾನೆ ಶಿವನು ||ಪಲ್ಲ|| ಕುರಿಯ ಹಿಕ್ಕೆಯ ತಂದು | ಹರನೆಂದು
ಭಾವಿಸುತೆ | ಕುರಿಯ ಹಾಲನು ಕರೆದು ತಂದೆರೆಯುತ || ಇರುತಿರಲು
ತಂದೆ ತಾ | ಸರಿತಂದು ಕೆಡಿಸಲು | ಶಿವವರಿವ ವಿಶ್ವಾಸವನು ನೋಡಿರಿ ||೧||
ಭೂಮಿಯೊಳಗಭಿಮಾನ | ಕಾಮಿನಿಯರಿಂದೆಂದು | ಸೋಮಧರ ಚರ

ರೂಪಿನಿಂದ ಬಂದು ಕಾಮಿನಿಯ ಬೇಡಿತ್ತು | ಭೂವೀಶ ಉಲ್ಲಾಸಿ
ಮಹಾ ವಿಶ್ವಾಸವನು ನೋಡಿರೇ ||೨|| ಎಣಾಂಕಧರನಿರವು | ಉನವಾ
ಗಲು ಕಂಡು | ಕ್ಷೋಣೀಶ ತನ್ನ ಕರ ಯುಗವ ಕಡಿದು || ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು
ನುತಿವೆತ್ತು ಜಾಣ ಕರಗಳ ಪಡೆದು | ಬಾಣನೆಂಬನ ನಂಬುಗೆಯ
ನೋಡಿರೆ ||೩|| ಹಾಲು ಪಾಯಸ ತನ್ನ | ನಾಲಿಗೆಗೆ ಸವಿಸವಿದು | ಬಾಲೆ ತಾ
ನುಂಬುವದನುಳಿದು ಬಳಿಕ || ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ತಾನು | ಶಿವಗುಣಿಸಿದ
ಳೊಮ್ಮೆ ಜೋಳಿಯಕ್ಕನ ಮೋಹವನು ನೋಡಿರೇ ||೪|| ಇಂತಪ್ಪ ವಿಶ್ವಾಸ
ಇಂತಪ್ಪ ನಂಬುಗೆಯು | ಇಂತಪ್ಪ ಮೋಹ ತನಗಿಲ್ಲದನಕ || ಸಂತತದಿ
ಲಿಂಗವನು | ಮುಂತೆ ಪೂಜಿಸುತಿರಲು | ಎಂತೊಲಿವನಯ್ಯ ಪಡಕ್ಷರಿ
ಲಿಂಗವು || ೫ ||

೩೨

ಎಲ್ಲ ಶರಣರ ನೆನೆದು | ಇಲ್ಲಿ ನಾನತನಾಗಿ | ಎಲ್ಲರನು ಒಂದೊಂದು
ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ || ಪಲ್ಲ || ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮ | ವೃಥಾವಾಗುವದೆಂದು |
ಭಕ್ತಿತ್ರಯವ ಕಲಿಸಿ ಮುಕ್ತನೆನಿಸಿ || ಮುಕ್ತಿ ಪದವಿಗೆ ಸಂದ | ಕರ್ತೃಬಸ
ವೇಶನತಿ | ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷೆಯ ನೀಡಿ ಸಲಹೆನ್ನನು ||೧|| ಶಿವನೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣವನು |
ತವೆಬೆರೆಸಿ ಹೊರಗಳಿದು | ಶಿವ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಪರಮ ತಪವನ್ನೈದಿ || ಶಿವ
ನು ತಾನಾಗಿದ್ದ ಶಿವಸಿದ್ಧ ರಾಮಯ್ಯ | ಶಿವಯೋಗ ಭಿಕ್ಷವನು ನೀಡು
ಎನಗೆ || ೨ || ಉರ್ವಿಪತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು | ನಿರ್ವಾಣಯುತೆಯಾಗಿ ಸರ್ವ
ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯ ಗುಣಗಳಳಿದು || ಪರ್ವತೇಶನ ಬೆರೆದ ಸರ್ವಸುಖಿ ಮಹಾ
ದೇವಿ | ನಿರ್ವಾಣ ಭಿಕ್ಷೆಯನು ನೀಡು ಎನಗೆ ||೩|| ಇಂಬರಿದು ಶಿವನೊಳಗೆ
ಸಂಭ್ರಮದ ನುಡಿದಲಿತು | ಕುಂಭಿನಿಯ ಜನರೊಳಗೆ ನುಡಿದಿಳಲಿತು ||
ಗಂಭೀರವಾಗಿ | ಸ್ವಯಂಭುವಹ ಅಜಗಣ್ಣ ಗಂಭೀರ ಭಿಕ್ಷವನು ನೀಡು
ಎನಗೆ ||೪|| ನಮ್ಮ ಶರಣರು ಬಹಳ ಧರ್ಮಿಗಳು ನಿರ್ಮಲರು | ಒಮ್ಮೆಯುಂ
ಭಿಕ್ಷವನು ಇಲ್ಲೆನ್ನರು || ನಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ | ಧರ್ಮಭಿಕ್ಷವನುಂಡು ನೆಮ್ಮ
ವೆನು ಶಿವಪಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವ ||೫||

೩೩

ಶಿವಶರಣರಾಮನೆಯ ತವೆ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿ | ಭವವ ಗೆದ್ದೆನು
ಎನಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||ಪಲ್ಲ|| ಬಸವೇಶ್ವರನು ಚನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಂಡೆ |

ದಸರಯ್ಯ ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯನ || ಮಸಣಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಕಸವ
 ಗುಡಿಸುವ ಮಹಾ | ಹೊಸ ಸೇವಕರು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೧|| ಚನ್ನಯ್ಯ
 ನಗ್ಗಣೆಯ ಹೊನ್ನಯ್ಯ ಗಾಣದಾ | ಕನ್ನಯ್ಯ ಧೂಳಿದೇವರು ಬೇಡರಾ || ಕಣ್ಣ
 ಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಉನ್ನತದ ಸೇವಕರು | ಇನ್ನು ಧರೆಯೊಳು ನಮಗೆ ಸರಿಯ
 ದಾರು ||೨|| ಹರಳಯ್ಯ ಮಧುವಯ್ಯ ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯ | ಗೊಲ್ಲಾಳದೇವ
 ಹಾವಿನ ಹಾಳಿನಾ || ಕಲ್ಲಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಹುಲ್ಲು ಸೊಪ್ಪನೆ ತರುವ |
 ಬಲ್ಲಿದರು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೩|| ಬಾವೂರು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ದೇವರ
 ದಾಸಯ್ಯ | ಜಗದೇವ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನ || ಆವಾವ ಜಗದೊಳಗೆ
 ಆವಂದ್ಯರಾಮನೆಯ | ಸೇವಕರು ನಮಗಿಂದು ಸರಿಯದಾರು ||೪|| ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ
 ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯ ಸೊಡ್ಡಳಾ | ಆಯ್ದಕ್ಕ ಮಾರಯ್ಯ ರಾಮಯ್ಯನು ||
 ಚಕ್ಕಲಿಗೆ ನಾಗಯ್ಯ ಅಕ್ಕರಿನ ತೊತ್ತಿನಾ | ಮಕ್ಕಳಪ್ಪವು ನಮಗೆ ಸರಿಯ
 ದಾರು ||೫|| ಹಾದರದ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಮಾದರ ಧೂಳಯ್ಯ | ಮೇದಾರ
 ಕೇತಯ್ಯ ವಹಿಲಯ್ಯನ || ಆದಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವಂಥ |
 ಆದಿಕರು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೬|| ಸಾನುವೇದಿಯು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ
 ಮಯದನ | ರಾಮಯ್ಯ ಏಕಾಂತ ರಾಮಯ್ಯನ || ಭೀಮಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ
 ಆ ಮಹಾ ಸೇವಕರು | ಈ ಮಹಿಯೊಳಿಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೭|| ಮೊರ
 ನದ ವೆಮ್ಮಯ್ಯ ಮೊರಟದಾ ಬಂಕಯ್ಯ | ತಿರುನೀಲಕಂಠಯ್ಯನಣು ಮೂ
 ತಿಯು || ಗುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ವರ ಪಂಡಿತರ ಮನೆಯು | ತುರು
 ಗಾಹಿಗರು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರ ||೮|| ಬಂಕಯ್ಯ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಕಯ್ಯ
 ಹೆಡೆಹಲ್ಲ | ಬಂಕಯ್ಯ ಮರುಳು ವೇಷದೊಳೊಪ್ಪುವ || ಶಂಕರೇಶ್ವರನವರ
 ಶಂಕರರ ಶಂಕರರ | ಲೆಂಕರಪ್ಪವು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೯|| ಕುಂಬಾರ
 ಗುಂಡಯ್ಯ ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ | ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗಯ್ಯ ಶ್ವಪಚಯ್ಯನ ||
 ಮುಂಬಾಗಿಲನು ಕಾಯ್ತು ನಂಬಿಗೆಯ ಸೇವಕರು | ಕುಂಬಿನಿಯೊಳಿಮಗಿನ್ನು
 ಸರಿಯದಾರು ||೧೦|| ಮಳೆಯರಾಜನು ಚೋಳ ವಲಘಂಡಸೈನಾರು | ಕಲಿ
 ನಾಥನಾ ಚಾರಮನಂಬಿಯ || ಕಳವೆತ್ತ ಚಂಗಳೆಯ ಒಳ ಬಾಗಿಲನು
 ಕಾಯ್ತು | ಸೆಲುಗೆವಾಳರು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೧೧|| ಸಿರಿಯಾಳ ಕಲಿ
 ಯರು ಗುರುಭಕ್ತನವನಂದಿ | ಅರಿಯಮನುವಾಳು ನಮಿತಾಂಡಾರ್ಯರ ||

ಮೆರೆಮಿಂಡದೇವರ ಚರಣ ರಕ್ಷೆಯ ಪಡಿದು | ವರವ ಪಡೆವರು ನಮಗೆ
ಸರಿಯದಾರು ||೧೨|| ಜೋಳಕ್ಕ ದುಗ್ಗಲೆಯು ನೀಲಲೋಚನೆ ಚಲ್ವ | ಸೂಳೆ
ನಂಬಿಯು ಕಮಳೆ ಸೋಮವೈಯ || ಕಾಳು ಜೈನನ ಬಿಟ್ಟು ಲೋಲವೈಜ
ವೈಯ | ಅಳುಗಳು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು ||೧೩|| ಅಕ್ಕನಾಗವ್ವ ಸತ್ಯಕ್ಕ
ಚಂಗಳೆ ಚಲ್ವ | ಅಕ್ಕರೆಯ ಮಹಾದೇವಿ ಸುಗ್ಗವೈಯ || ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡಗೂಸಿ
ನವ ಅಕ್ಕರಿನ ತೊತ್ತಿನಾ | ಮಕ್ಕಳವೈವು ನಮಗೆ ಸರಿಯದಾರು ||೧೪||
ಇಂತಪ್ಪವರ ಬಂಟಿ ನಿಂತು ಭವದಲಿ ಬಂದ | ನಂತೆ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ
ಕೊರತೆಯಯ್ಯ || ಮುಂತೆ ನಮ್ಮವನೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದವು | ಕಂತು
ಹರ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವೇ ||೧೫||

೩೪

ಡಿಂಭದೊಳಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣ ಕಂಭ ಸೂತ್ರಗೊಂಬೆಯಂತೆ | ಎಂದಿ
ಗಾದರೊಂದು ದಿನವು ಸಾವು ತಪ್ಪದು ||ಪಲ್ಲ|| ಹುಟ್ಟುತೇನು ತರಲುಯಿಲ್ಲ
ಹೋಗುತೇನು ಒಯ್ಯಲಿಲ್ಲ | ಸುಟ್ಟು ಸಣ್ಣದ್ದರಳಿನಂತೆ ಆಯಿತ್ಯೆ ದೇಹ ||
ಹೊಟ್ಟೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟುದೆಂದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು
ವಾಗ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲವು ||೧|| ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಮೂರು ತನ್ನೊ
ಳಿದು ಉಣ್ಣಲಿಲ್ಲ | ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಗೆಯಲಿಲ್ಲವು || ಅನ್ನ
ವಸ್ತ್ರ ಭೋಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಖವನರಿಯಲಿಲ್ಲ | ಮಣ್ಣುಪಾಲದಾದ ಮೇಲೆ
ಯಾರಿಗಾಯಿತು ||೨|| ಹತ್ತು ಎಂಟು ಲಕ್ಷಗಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಲದೆಂದು
ಪರರ | ಸೊತ್ತಿಗಾಗಿ ಆಸೆ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ || ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು
ಉಂಡೆನೆಂಬ ವೃಥಾ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರಲೋ | ಸತ್ತು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ
ಆರ್ಥದಾರಿಗೆ ||೩|| ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆವಸ್ತ್ರ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಒಳ್ಳೆ ಚಲುವ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಆಡಿಹೋದಿಲೋ | ಹಳ್ಳ ಹಂದ ಮೇಲೆ
ನೀರ ಗುಳ್ಳಿಯುರಳಿ ಹೋದ ತೆರದಿ | ಸುಳ್ಳು ರೂಪು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನು
ನೋಡಿರಕ್ಕಟಾ ||೪|| ಸತ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ತಕ್ಕ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀನು |
ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡ್ವರು || ನಿತ್ಯ ಪಡಕ್ಷರಿಯಲಿಂಗ
ದೊತ್ತುವಾಗಿ ಭಜಿಸು ನಿನಗೆ | ಉತ್ತಮತ್ವ ಪದವಿ ದೊರಕಿ ಸುಖಜೆ
ಸಂತತಂ ||೫||

೭೦

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಚ್ಛೆಗಳಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ಮನವು ಕೆಟ್ಟು | ಇಂದು
ಧರನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖವದಾಗಲೀಯದು ||ಪಲ್ಲ|| ಪಿಕನ ಚಲ್ವಗಾನ ಧ್ವನಿಯು |
ಶುಕನ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ನುಡಿದ | ಸಖಿಯರುಗಳ ನುಡಿಗೆ ಕಿವಿಯು ಕಿವುಡು
ಬೀಳಲೈ | ಸಕಲ ಶಿವನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸುಖ
ಸುವುದಕೆ ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರ ವಿಕಸವಾಗಲೈ ||೧|| ಹೊನ್ನಿನಲಗಿನಂತೆ ಹೊಳೆವ |
ಕನ್ನೆಯರುಗಳಂಗ ಸೋಂಕ | ಲೆನ್ನ ತನುವು ಕಲ್ಲು ಮರನ ಭಾವವಾಗಲೈ ||
ಚನ್ನ ಶಿವನ ಚರಣ ಧೂಳಿ | ಯನ್ನು ಪೂಸಿ ಹೊರಳುವುದಕೆ || ಎನ್ನ ತನುವು
ಉಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ ವಿಕಸವಾಗಲೈ ||೨|| ತೊಳಪಗಣ್ಣು ಕಳಶಕುಚದ ಎಳೆಯ
ಪೆಣ್ಣು ನೋಡುವುದಕೆ ಹೊಳೆವ ನಯನವೆರಡು ಎನಗೆ ಕುರುಡು ಬೀಳಲೈ ||
ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರಧರನ ಚಲುವ ನಲಸ ದೊಲಿದು ನೋಡುವುದಕೆ || ಕಳೆ
ಗಳಾಗಿ ಎನ್ನ ನಯನ ವಿಕಸವಾಗಲೈ ||೩|| ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರುಗಳಧರ |
ಚುಂಬನಕ್ಕೆ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ | ಹಂಬಲಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸೀಳಿಪುಗಳವೇಳಲೈ ||
ನಂಬಿ ಶಿವನ ಶರಣರುಗಳ | ತಂಬುಲವನು ಸವಿವುದಕ್ಕೆ || ಅಂಬುರುಹದ
ತೆರದಿ ಜಿಹ್ವೆ ವಿಕಸವಾಗಲೈ ||೪|| ಅಂಗನೆಯರು ತೊಡೆದು ಸೂಡಿ | ದಂಗ
ಪುಷ್ಪವಾಸಿಸುವಡಿ || ಹಿಂಗದೆನ್ನ ನಾಸಪುಟಕೆ ನೆಗಡಿಯಾಗಲಿ || ಮಂಗ
ಳಾತ್ಮ ಪಡಕ್ಷರಿಯ | ಲಿಂಗದಂಭ್ರಿಗಿತ್ತು ಕುಸುಮ | ಹಾಂಗೆ ವಾಸಿಸುವರೆ
ಘ್ರಾಣ ವಿಕಸವಾಗಲೈ ||೫||

೭೧

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮನೆ ನೆನೆವ ಮನವನೇ ಬಯಸುವೆನು | ಘನವಾಗಿ
ಇದರಿಂದ ಮೇಲರಿಯೆನು ||ಪಲ್ಲ|| ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ಹರುಷ | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆ
ವುದೆ ಪರುಷ | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ಕಾಮಧೇನುವೆನಗೆ || ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ
ಗತಿಯು | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ಮತಿಯು | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ಇಹದ ಪರದ
ಸುಖವು ||೧|| ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ಜಪವು | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ತಪವು ನಿಮ್ಮ
ನೆನೆವುದೆ ಸಕಲ ಪರಮ ತತ್ವ || ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ನಿತ್ಯ | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ
ಸತ್ಯ | ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವುದೆ ವ್ಯಕ್ತ ಕೈಲಾಸವು ||೨|| ತನು ದಂಡನೆಯ ಮಾಡಿ |
ಜನುಗಲೇತಕೆ ನಾನು | ಘನಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ತಪವಿರಲೇತಕೆ || ಮನಸಿ

ಜಾರಿಯೆ ನಿನ್ನ | ನೆನಹು ಮನದೊಳು ನೆಲಿಸೆ | ಘನಪರಮ ಕೈಲಾಸ
ತನ್ನೊಳಿಹುದು ||೩|| ಹಲವು ತೀರ್ಥವು ಕ್ಷೇತ್ರ | ಹಲವು ಗಿರಿಗರ್ವರವು |
ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತುಲಿರಲೇಕೆ ದೇವಾ || ಮಲಪರನ ನೆನಹು ತಾ | ನೆಲಿಸಿ
ರಲು ಮನದೊಳಗೆ | ಹಲವನರಸುವವೇನು ತಾನೆ ಶಿವನು ||೪|| ಸುರ
ಲೋಕವೇನೆನೆಗೆ | ನರಲೋಕವೇನೆನೆಗೆ | ಉರಗಮಮಲೋಕ ತಾನಾದ
ಡೇನು || ಗುರುಷಡಕ್ಷರಿವರನ | ಪರಮ ಮಂತ್ರದ ನೆನಹು | ದೊರೆಕೊಳಲು
ಶಿವಲೋಕ ತಾನಿರ್ಪುದು ||೫||

೭೨

ಭವಕಾಟಕಾರದಲೆ | ಶಿವರರಣರ ಮನೆಯ | ತವಿದ್ವಾರದೊಳು
ಬಿದ್ದೆನುಳುಹಿರಯ್ಯ ||೫|| ಹೇಸಿ ಮಾನವ ನಾನು | ಘನವಂತನಲ್ಲ |
ಈರನೊಳು ಸಲುಗೆಯೆಸಗಿಂ ತಪ್ಪುದೋ || ಘನಿಯಾದೆನು ಭವದಿ | ಓಸ
ರಿಸದೆ ಎನ್ನ | ಈರನಂಭಿಗೆ ಒಲಿದು ಸಲಿಸಿರಯ್ಯ ||೬|| ಉದ್ಧರಿಸುವರ
ಕಾಣೆ | ಇದ್ದೆನೆಯ ಕೆಡಿಸಿದನು | ಹೊದ್ದುವೆನು ಇನ್ನಾವ ದೇವನು ನಾನು ||
ಬಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮಂಗಳದಿ | ಉದ್ಧರಿಸಿಯಲ್ಲದೊಡೆ | ಒದ್ದು ಕಡೆಗೆನ್ನನ್ನ ಸೂಕಿ
ರಯ್ಯ ||೭|| ನೀತಿಯಿರಿಯದೆ ನಾನು | ಪಾತಕದ ನಡೆಯಲ್ಲ | ಭೂತಳ
ದೊಳಂ ನಡೆದ ಗತಿಯಾವದು || ಓತು ಕರುಣಿಸಿ ನೀವು | ಪಾತಕಾಭ್ರಕೆ
ಜಂಝು | ವಾತವೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ಬಂದೆ ನಾನು ||೮|| ತಪ್ಪು ನೋಡದೆ ಎನ್ನ |
ಒಪ್ಪವಿಟ್ಟು ನಡಿಸಿ | ತಿಪ್ಪೆಯನು ಬಗೆದಲ್ಲಿ ಎನಿಸ್ಪದು || ಸರ್ಪಧರ ನಿಮ
ಗಂಜಿ | ಇಪ್ಪೆನಾಗಿಯು ನಿಮಗೆ | ಅಪ್ಪದಪ್ಪದದೊಡು ಉಂಟು ಹೇಳಿ ||೯||
ಎಲ್ಲ ಪುರಾತನರು | ಎಲ್ಲಿ ನೆನೆದಲ್ಲಿ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪುವ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ ||
ಇಲ್ಲಿನತನಾಗಿ ನಾ | ನಿಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನು ಪಡೆದೆ | ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ
ಲಿಂಗವೆ ||೧೦||

೭೩

ಹರನೆ ನಾನಿವ್ವಲ್ಲಿ | ವರವ ಬೇಡವೆನೊಂದ ಶರಣರಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಾ
ಗಿರಿಸೆನ್ನನು ||೧೧|| ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಹನು | ಶಿವನಿರ್ವೊಡ್ಡ ತಾ | ತವೆ
ಸಕಲ ಶರಣಗಣ ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದು || ಅವರ ಅಂಗಳ ನಿತ್ಯ | ಶಿವಲೋಕವಾ
ಗಿಹುದು | ಅವರ ಘನಕಿನ್ನೇನ ಸರಿಯ ಕಾಣೆ ||೧೨|| ಅವರ ಕಿಂಕರನಾಗಿ |

ಅವರ ಪಾದವ ತೊಳೆದು | ಅವರ ಪಡುಗೆಯ ಬೆಳಗಿ ತೊಳೆದು ತಂದು ||
 ಅವರ ಹಾವುಗೆವಿಡಿದು | ಅವರಡಿಗಳನು ಒರೆಸಿ | ಅವರಿಚ್ಛೆಯೊಳಗಿರ್ಪ
 ವರವ ಶಿವನೆ ||೨|| ಅವರುಂಡು ಮಿಕ್ಕುದನು | ಅವರುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುದನು |
 ಅವರುಗಿದ ತಾಂಬುಲವ ಸವಿದು ನಾನು || ಅವರಂಗಳವ ಗುಡಿಸಿ | ಅವರ
 ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಅವರ ಕೇಳಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪುದ ||೩|| ಅವರ ಎತ್ತಾಗಿ
 ನಾ | ನವರ ತೊತ್ತಾಗಿ ನಾ | ನವರ ಪಶುವಾಗಿ ನಾ | ಸುಖದಿರ್ಪುದ ||
 ಅವರ ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ಪ | ತವೆ ಸೊಣಗ ನಾನಾಗಿ | ಅವರ ಚರಣದ ಧೂಳಿ
 ತೊಡೆದಿರ್ಪುದ ||೪|| ಶಿವ ನಿಮ್ಮ ಘನದಿಂದ | ಅವರ ಘನವತ್ಯಧಿಕ | ಅವ
 ರಂಗಳ ದ್ವಿತೀಯ ಕೈಲಾಸವು || ಅವರ ನಾ ಭವಭವದಿ | ತವೆ ಬಿಡದೆ
 ಇರ್ಪುದನು | ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿವರನೆ ಪಾಲಿಸೆನಗೆ ||೫||

೭೪

ತಪದ ವಿದ್ಯೆ ಸಾಸಯೋಗ | ಜಪವ ವ್ರತವ ನುಡಿಸಬಹುದು |
 ಗುಪಿತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||ಪಲ್ಲ|| ಶೈಲ ತಟಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಣ |
 ಶಾಲೆಯನು ಕಟ್ಟಿ ಕಂದ | ಮೂಲ ಫಲವ ಸವಿದು ತಪವ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯದ||
 ಜಾಲವನ್ನು ಕಲಿತು ಇಂದ್ರ | ಜಾಲಗಳನು ತೋರಬಹುದು | ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ
 ದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೧|| ದೂರ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರ ಶ್ರವಣ | ಮಾರಣಾದಿ
 ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಏರಿ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಚರಿಸೆ ತನ್ನ ಆಲಿಗೆ|| ತೋರುವದನು ಪಡೆಯ
 ಬಹುದು | ಮಾರಿ ಯಕ್ಷಿಣಿಯರ ರಚಿಸಿ | ಸೇರಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾ
 ಗದು ||೨|| ಹುಲಿಯ ಕೂಡ ಸೆಣಿಸಬಹುದು | ಮಲೆತ ಗಜದ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ |
 ಚಲಿಸದಂತೆ ನಿಂದು ಕಾದಬಹುದು ಸಿಂಹದ || ಅಲಗಬಹುದು ಮೀಸೆಯನ್ನು
 ಉಳಿದ ಸಾಸವಂತದಿರಲಿ | ಒಲಿದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೩||
 ಕುಂಭಕಾದಿ ಯೋಗದಿಂದ | ಕುಂಭಿಣಿಯನು ಸಹಜ ಬಿಟ್ಟು | ಅಂಬರವನು
 ಏರಬಹುದು ಆದಿಯಿಲ್ಲದೆ || ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ನಿತ್ಯಕೋಟಿ | ತುಂಬ ಜಪವ
 ನಡಿಸಬಹುದು | ನಂಬಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೪|| ಅನ್ಯ
 ವಾಕ್ಯ ಅನ್ಯ ಜಪವ | ನನ್ಯದೈವಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ಉನ್ನತದಲಿ ನಡಿಸಬಹುದು
 ಸಕಲ ವ್ರತವನು || ಚೆನ್ನ ಷಡಕ್ಷರಾಂಕಲಿಂಗ | ತನ್ನ ತಾನೆ ಒಲಿಯದನಕ |
 ಇನ್ನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ||೫||

೭೫

ಹುಲಿಯ ಕರಡಿ ಕರಿಯ ಫಣಿಯ ಬಲುಹಿನಿಂದಲಾಳ್ವರುಂಟು |
ಚಲಿಸದಂತೆ ಮನವನಾಳ್ವರಾರ ಕಾಣೆನು ||ಪಲ್ಲ|| ಮೊರೆದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ
ಬರುವ | ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಯ ಹಿಡಿದು ತಂದು | ಇರದೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ
ಆಳುತಿರ್ಪರು || ಚರಿಸುತಿಪ್ಪ ಕಿರಿಯ ಮನವ | ಪರಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ |
ಹರಿಯದಂತೆ ಅಳ್ಳ ಹಿರಿಯರುಗಳ ಕಾಣೆನು. ||೧|| ಕರಿಯ ಹಿಡಿದು
ನಿಲಿಸಬಹುದು | ಕರಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು | ಮೊರೆವ ಫಣಿಯ
ಹೆಡೆಯ ಕೈಯೊಳಿರಿಸಬಹುದೆಲ್ಲೆ || ಕಿರಿಯ ಮನವ ಹಿಡಿದು ತಂದು |
ಇರಿಸಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆರೆವ | ಹಿರಿಯರುಗಳ ಕಾಣೆ ಬರಿಯ ಬಲೈ ನುಡಿವರು
||೨|| ಹರಿಸುರೇಂದ್ರ ದಿವಿಜರುಗಳ | ಪರಮಯೋಗಿ ಮನುಮುನಿಗಳ |
ಮರೆವೆಯೆಂಬ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಿ ತುಳಿವುದು || ಹಿರಿಯ ಧ್ಯಾನಿ ಮೌನಿಯೆಂಬ
ಹಿರಿಯರುಗಳನೆಲ್ಲರನ್ನು | ಆರಿವು ಮರೆವೆಯಲ್ಲಿಯಿಕ್ಕಿ ನುಸುಳಿ ಪೋವುದು
||೩|| ಜಪದ ಬಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಇರದು | ತಪದ ಉಗ್ರಕಂಜಿ ನಿಲದು | ಅಪರಿ
ಮಿತದ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾಠಕರಿಗೆ ಸಿಲುಕದು || ಚಪಲತನದಿ ಹಿಡಿನೆನೆನಲು |
ಉಪರಿಯಾಗಿ ನಿಲುಕದಿಹುದು | ಕುಪಿತ ಮನವ ಹಿಡಿದ ಪರಗಳಾವುನೆಂ
ದೊಡೆ ||೪|| ಮುನ್ನ ತಾನು ಯಾರು ಎಂದು | ತನ್ನ ನಿಜವನರಿದ ಬಳಿಕ
ಚನ್ನ ಪಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಾಗಿಹ || ಇನ್ನು ಸರ್ವಜಗವದೆಲ್ಲ | ತನ್ನ
ನಿಲುವೆಯಾಗಿ ತಾಗಿ | ಅನ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮನವ ತಾನೆ ನಿಲುವದು ||೫||

೭೬

ಚಂದ್ರಧರನಿಗೊಲಿಯದಿರ್ಪ | ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಜಯಿಸದನಕ |
ಸಾಂದ್ರವಾದ ಕೋಪವೆನಗೆ ಲೋಪವಾಗದು ||ಪಲ್ಲ|| ದುಷ್ಟ ನುಡಿಯ
ಬಿಡದೆ ಒಲಿದು | ಮುಟ್ಟಿ ಕೇಳ್ವ ಹಾಗೆ ಶಿವನ | ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳ
ದಿರ್ಪ ಕಿವಿಯೊಳು || ಇಟ್ಟು ಮೊಳೆಯ ಕೊಡತಿಯಿಂದ | ತಟ್ಟಿ ಆಚೆ ಈಚೆ
ಗಾಗು | ವಷ್ಟು ಬಡಿಯದನಕ ಎನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ಹೋಗದು ||೧|| ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನ
ಸೋಂಕಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಪುಳಕವೇರದೊಲಿದು | ನಿಚ್ಚಲನ್ಯ ಸೋಂಕುಗಳಿಗೆ
ಎಳೆವ ತ್ವಕ್ಕನು || ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಡಿದು ಕಡಿದು | ನುಚ್ಚು ನುರಿಯ ಮಾಡ
ದನಕ | ಕೆಚ್ಚುಗೊಂಡ ಕೋಪದುರಿಯ ಕೆಚ್ಚು ಪೋಗದು ||೨|| ಬಿಡದೆ

ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡ | ಲೋಡನೆಯಶ್ರುಜಲಗಳುಳ್ಳಿ | ಕಡೆಗೆ ಪರಿಯದನ್ಯ
ರೂಪ ನೋಳ್ವ ನಯನಕೆ || ಒಡೆಯ ಹೆಟ್ಟು ಮಳಲ ತಂದು | ಕೆಡಹಿ
ಹೊಯ್ದು ದಸಿಗಳಲ್ಲಿ | ಜಡಿಯದನಕ | ಎನ್ನ ಕೋಪವಡಗಿ ಪೋಗದು ||೩||
ಶೂಲಧರನ ಹಾಡಿಹಾಡಿ | ಲೀಲೆ ಮಿಕ್ಕು ಹೊಗಳದನ್ಯ | ಕಾಳುನುಡಿಯ
ಹಗಲು ಇರುಳು ನುಡಿನ ಜಿಹ್ವೆಯ || ಸೀಳಿ ಸೀಳಿ ಹೋಳು ಮಾಡಿ |
ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣ ನೀರನೆರೆದು | ಮಾಲೆಗಟ್ಟಿದನಕ ಮನದ ಜ್ವಾಲೆ ಹೋಗದು
||೪|| ಲಿಂಗಕೀಯದಿರುವ ಅರಳ | ಭೃಂಗದಂತೆ ಅರಿವ ಮೂಗ | ಹಾಂಗೆ
ಸೀಳದನಕ ಕೋಪ ಹರಿದು ಹೋಗದು || ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ | ಲಿಂಗ
ನಡಿಗೆ ಒಲಿಯದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಳಿಯದನಕ ಸುಖವು ಸಾಂಗಮಾಗದು ||೫||

೭೭

ನಾನು ಒಲಿದು ಫಲವದೇನು | ನೀನು ಒಲಿಯದನಕ ಶಿವನೆ | ಏನು
ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು ಬಯಲ ಭ್ರಮೆಯದು. ||ಪಲ್ಲ|| ಜಪವ ಮಾಡಿ ಫಲ
ವದೇನು | ತಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು | ಅಪರಿಮಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಸಿ ಫಲ
ವದೇನಲ್ಲೆ || ತ್ರಿಪುರ ವೈರಿ ತನ್ನ ತಾನೆ | ಸುಪಥದೋರಿ ಒಲಿಯದನಕ |
ಉಪಮೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತುದಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ||೧|| ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು
ಫಲವದೇನು ಹೊನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವದೇನು | ಮಣ್ಣುನುಳಿದು ಬಡವನಾಗಿ
ಫಲವದೇನಲ್ಲೆ || ಪನ್ನಗೇಂದ್ರಭರಣನೊಲಿದು | ತನ್ನ ಸುಪಥ ತೋರದ
ನಕ | ಅನ್ಯರುಗಳ ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ||೨|| ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ತರುಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಿ ತನುವ | ಮರೆದು ಅಸ್ಥಿ ಮಾತ್ರವಿರಲು ಫಲ
ವದೇನದು || ಹರನು ತನ್ನ ತಾನೆ ಒಲಿದು | ಪರಮ ಸುಖವ ತೋರದನಕ |
ಪರರ ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ | ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದೈ ||೩|| ಕೋಡುಗಲ್ಲ ತುದಿ
ಯಮೇಲೆ | ನೀಡಿಕಾಲ ಗಗನಕಾಗಿ ಕೂಡಿ ಉಗ್ರ ತಪವಮಾಡಿ ಫಲವದೇ
ನಲ್ಲೆ || ರೂಢಿಗೀಶ ಕರುಣಹುಟ್ಟಿ | ನೋಡಿ ಒಲಿಯದನಕ ಪರರ | ನೋಡಿ
ಮಾಡಲೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ||೪|| ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದವರ ಕಂಡು |
ಇನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಬಹಳ | ಬನ್ನ ಬಡುತ ಇರಲು ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋ
ವುದೈ || ತನ್ನ ತಾನೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿ | ತನ್ನ ತಾನೆ ಪಥಕೆ ಬರಲು | ಚನ್ನ ಷಡ
ಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗ ತಾನೇ ಒಲಿದನು ||೫||

೭೮

ಏನು ಮಾಡಲಯ್ಯ ಎನ್ನು | ಹೀನ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳನು ಜ್ಞಾನ
ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕಡಿದರಾರ ಕಾಣೆನು ||ಪಲ್ಲ|| ಹಿಡಿವುದದನೆ ಹಿಡಿಯದಯ್ಯ
ಹಿಡಿಯದದನೆ ಹಿಡಿವುದಯ್ಯ | ಕೆಡುವ ನಡೆಯ ನಡೆಸಿಯನ್ನು | ಭವಕೆ
ಬರಿಸಿತು || ಬಡವ ನಾನು ಕಾಡುತಿಹುದು | ಹಿಡಿಯುವವರ ಕಾಣೆ ನಾನು
ಕಡಿದು ಕಡಿದು ಹಾಕುವವರನಾರ ಕಾಣೆನು ||೧|| ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆ
ವೆನೆನಲು | ತಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯದಯ್ಯ | ಶ್ವಾನನಂತೆ ಹಲವು ಕಡೆಗೆ
ಹರಿಯುತಿರ್ಪುದು || ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ಜಪದೊಳಿರದು | ನಾನು ಇದರ ಸಂಗ
ದಿಂದ | ಜ್ಞಾನ ಹೀನನಾಗಿ ಹೋದೆನಕ್ಕುಟಕ್ಕುಟ ||೨|| ಅಂಗಗುಣದ ನಡೆ
ಗಳೆನಲು | ಹಿಂಗಿಸುತ್ತ ಬರುತಲಿಹುದು | ಲಿಂಗನೆನಹು ಎನಲು ಎಲೊ
ನುಸುಳಿ ಪೋವುದು || ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ | ಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯೆ
ದಿರ್ಪ | ಕೊಂಗು ಮನವ ಶಿಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಅಳಲು ಪೋಗಲಿ ||೩||

೭೯

ಕಂಗೆಡಲೇತಕೆ ಕಳವಳಿಸಿಯನಾ | ನಂಗಜಮಾಯೆಯ ಮನದಬ್ಬರ
ಕಂ | ಲಿಂಗದ ಸೂತ್ರವ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದಿರಲೇತರ ಭಯವೆವಗೆ ||ಪಲ್ಲ||
ಅಂಧಕನಿಗೆ ಸತ್ಪಥವನು ತೋರುವ | ಚಂದದಿ ಮೂಕಗೆ ಮಾತು ಜೀವಿತ |
ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗಣ ಹೊಳವನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪಥವನು ತೋರ್ಪಂತೆ || ಹಿಂದಣ
ವಾಸನೆಯನು ಪರಿಹರಿಸುವ | ಮುಂದಣ ಸದ್ಗತಿಯನು ತೋರುವ ಘನ |
ಸಂದಪುರಾತರ ವಚನಗಳಿರುತಿರೆ ಏತರ ಭಯವೆವಗೆ ||೧|| ವರಸಂಜೀವನ
ದೌಷಧವಿರುತಿರೆ | ಮರಣದ ಭೀತಿಗೆ ಅಂಜಲದೇತಕೆ | ಪರಃಷದ ಖಣಿತಾ
ತಮ್ಮನೆಯೊಳಗಿರುತಿರೆ | ಬಡತನಕ್ಕಂಜುವರೆ ಶರಣರ ನಿಧಿಯಂದೆನಿಸುವ
ಪಂಚಾ | ಕ್ಷರಿ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದ ಕೊನೆಯೊಳಗಿರುತಿರೆ ದುರಿತಕ್ಕಂಜುವರೆ ||
ಬಡ ವನವೇ ನಂಬಿರು ಭಯಬೇಡ ||೨|| ಅವ್ಯತಾಂಬುಧಿಯರೆ ಹಸಿವಿನ
ಭಯವೆ | ದೈವಾಣಿಯು ಶಾನಿರೆ ತಿಮಿರದ ಭಯವೇ | ಹಿಮಭಯವೇತಕೆ
ತಾನಗ್ನಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿ || ಕ್ರಮಗೆಡಲೇತಕೆ ಚಿಧ್ವನ
ಮೂರುತಿ | ಅಮಲ ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ಗುಣ ನಿಷ್ಕಲ ಅಮಲ ಷಡಕ್ಷರಿ
ಲಿಂಗವು ಇರುತಿರಲೇತರ ಭಯ ನಮಗೆ ||೩||

೮೦

ಎಲೆ ಮಾನವನೆ ಕೇಳು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಂಸಾರ | ಮಲದೇಹವನು
ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಬರಿದೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಾರಿ ನಿನ್ನವಳಲ್ಲ ಹೇಮ ನಿನ್ನದು ಅಲ್ಲ |
ಧೀರ ಪುತ್ರಾಪ್ತರುಗಳಾರೂ ಅಲ್ಲ || ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನೀಗ ತಿಳಿಯದು ಮುಂದೆ
ನೀ | ಘೋರ ನರಕಾರ್ಣವದಿ ಬೀಳ್ವಾಗ ತಿಳಿವೆ ||೧|| ಕದನ ಕರ್ಕಶದಿಂದ
ಜರಿದೆ ನೀನನ್ಯರನು | ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯೊಲ್ಲಾ ರಿಯದಿರು ಮನುಜ ||
ಕುದಿದು ನಾ ಹೆಚ್ಚುತಾ ಹೆಚ್ಚಿಂದು ಒಣವಾದ | ಪದವಿಗಿದು ತರವಲ್ಲ ಕುತ್ತ
ಹುದು ಮುಂದೆ ||೨|| ಗುರು ಹಿರಿಯರನು ಕಂಡು ಕೋಣನಂದದಿ ಮಲಿತು |
ಸಿರಬಾಗದಿರೆ ಮುಂದೆ ಘನಬಾಧೆ ಪಡುವೆ || ಮೊರೆವ ಕಾಲನ ಕೈಗೆ ಸೆರೆಯು
ಸಿಕ್ಕುವೆ ನೀನು | ಭರದಿ ಮಹಂತೇಶನಡಿವಿಡಿಯೊ ಎಲೆ ಮರುಳೆ || . ||

೮೧

ಯರಗದಿರು ಮನವೆ ನೀ ತನು ವರ್ಣವನು ನೋಡಿ | ತೆರೆಯೆ ಹುಳು
ಕುಂಟು ಗುಣವಿಲ್ಲ ನಾರಿಯೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ಒಳಗೆ ನರಮಾಂಸ ಮಜ್ಜದಪುಂಜ
ಮೇಲೆ ಬಹು | ಮಲಿನ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ ಬೇರಿಲ್ಲವು || ಮಲಮೂತ್ರ
ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ದೇಹವನು ಮೆಚ್ಚಿ | ಮಲಹರನ ಮರೆದು ಭವಕೀಯ
ದಿರು ಮನವೆ ||೧|| ಮಾಯೆಯೊಳ್ಳವಳಲ್ಲ ಮೋಹಜಾಲವ ಬೀಸು | ಪಾಯ
ದಿಂತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆಯುತಿಹಳು ಹೇಯಮಾಡತಿ ಇವಳ ಸಾಯಗೊಲ್ಲುವಳು
ಗುರು | ಕಾಯೆಬಾರಳು ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನವಿರುತಿರಲು ||೨|| ಮುದ್ದು ನುಡಿ
ಗಳ ನುಡಿದು ಶುದ್ಧ ವೃಷ್ಣಾನ್ನವನು | ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ ನೀಡುಣಿಸುತಿಹಳು ||
ಸಿದ್ಧ ಮಹಂತೇಶನ ಕುಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಮರಸಿ | ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರದೊಳಾ
ಕೆಡಹುತಿಹಳು ||೩||

೮೨

ಜೋಕೆ ಕಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ ಜೋಕೆ | ಆತ್ಮಾ ಜೋಕೆ ಕಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ
ಜೋಕೆ || ಕಾಕು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಳಗವನೇಕ ಬರುತಿಹುದಿಲ್ಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಮರ
ವೆಯ ಮನೆಯೊಳ ಗರುವಿಲ್ಲದಂಗನೆಯರು | ಪರಪರಿ ನೆರೆದು ನಿನ್ನ ಮರಳು
ಮಾಡುವರಯ್ಯ ||೧|| ವಿರತಿ ವಿರತಿ ಎಂದು ನಿರುತಾಗಿ ನುಡುವೆ ನೀನು |
ವಿರತಿಯೆಂತೆಂಬ ದೃಷ್ಟ ಆರಿತರೆ ತಿಳಿವುದಿಲ್ಲಿ ||೨|| ನೋಡದೆ ನುಡಿ

ಸದೆ ಮಾಡಬಹುದು ವಿರತಿ^೩ | ನಾಡರಿಯಲು ಮಹಂತ ಪ್ರಾಧನೋಳ್ ರತಿ
ಯಿರಲಿ ||೨||

೮೩

ಸಾಕು ಪರಿಹರಿಸೆನ್ನ ದೇಹದುರ್ಗುಣಗಳನು | ನೂಕು ನುಗ್ಗನು
ಮಾಡಿ ಕಾಡುತಿಹವು ||ಪಲ್ಲ|| ಹೊರಗೆ ಕಳ್ಳರ ಬಾಧೆಯೊಳಗೆ ಚೋಳವು
ಮದ | ಕರಿ ನಿಕರ ಬಾಧೆಯನು ತಾಳಲಾರೆ || ಸರಿ ಶಾರ್ದೂಲದ ಬಾಧೆ |
ಕರಡಿ ಮೃಗಗಳ ಬಾಧೆ | ಪರಿಸರಿಯ ಬಾಧೆಗಳನೇಕ ತಿವನೆ ||೧|| ಕೊಂಬೆ
ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಿ ಕೋಯೆಂದು ಕೂಗುತಿಹ | ದೊಂಭನಾ ಬಾಧೆ ತ್ರಿಪುರದ
ಲ್ಲಿರುವ || ಶುಂಭ ದೈತ್ಯರ ಬಾಧೆ ಶಂಬರಾರಿಯ ಬಾಧೆ ! ಸಂಭ್ರಮ ಪ ಘನ
ವನೇನೆಂಬೆ ತಿವನೆ ||೨|| ಸಾಗರಗಳೇಳು ಮೇಲ್ದಪ್ಪಿ ಬರತಿಹ ಬಾಧೆ |
ಬೇಗ ಬೆಂಬಿಡದಟ್ಟಿ ಸುಡುವುದತಿ ಬಾಧೆ || ನೀಗಿಸ್ಸಿ ಬಾಧೆಗಳ ವಾಪದಲಿ
ನೊಂದಿನಾ | ಬೇಗದೊಳನಾಮಕ ಮಹಂತಲಿಂಗಾ ||೩||

೮೪

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಮಸೇವೆಯ ಮಾಡುವೆ | ಮೊರೆಯ ಹೊಕ್ಕರೆ
ಕಾಯ್ತು ಬಿರುವ ನಿಮ್ಮೊಳು ಕೇಳಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಶರೀರ ವಿಡದಿಹ ಕರ್ಮವೆಸಗಲಾ
ರದೆ ಸರ್ವ | ದುರವೆ ಚೋಹವ ತೊಟ್ಟು ಮರೆಯಲಾರದೆ ನಿಮ್ಮ || ದುರುಳ
ಕಾಮ ಕ್ರೋಧದುರಿಯೊಳು ಬೇಯದೆ | ಪರಶಿವಲಿಂಗದ ಪದವ ಕೊಡುವ
ನೆಂದು ||೧|| ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭಧಿ ಜನಿಸಲಾಗದೆ ಮರಳಿ | ಹೇಯನಾಗುವ
ಬಾಲಲೀಲೆಯ ತಾಳದೆ || ಪ್ರಾಯಕಾಲದ ಮಾಯೆ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಲಾರದೆ |
ಅಯ್ಯ ಗದಗದಿಸಿ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ಸಲಹುವನೆಂದು ||೨|| ಅರಿವು ಮರನೆಯ
ಸಂತಾಪವನೊಲ್ಲದೆ | ಮರಣ ಬಾಧೆಯ ಮುಟ್ಟಿಸ ಹೇಸಿಗೆಯ ತಾಳದೆ ||
ನರಕ ಮೂತ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದು ಸೋತು ಹೊರಳಾಡದೆ | ಕರುಣ ಸಮುದ್ರ
ಮಹಂತಲಿಂಗ ನೀನಹುದೆಂದು ||೩||

೮೫

ಬೇಡುವೆ ವರವ ನಿನ್ನೊಂದ ಕೊಡೊ | ರೂಢಿಗೀತನೆ ಇದು ಚಂದ
||ಪಲ್ಲ|| ಬೇಡನೀ ಕೊಡು ಫಲ ಪದವ ನಾನೊಲ್ಲೆ | ಮಾಡದಿರವ ಮುಕ್ತಿ
ಕೊಡುವ ಸುಗುಣವ ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ವರ ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮದಿ |

ಇರುವ ಭಕ್ತರ ಕಂಡರೆ || ಧರೆಯೊಳಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಕೃತ್ಯದಿಂ ಚರಿಸೆನಾ |
 ಸಿರಬಾಗುವಂತೆ ಮಹಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ ಈಯೋ ||೧|| ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ
 ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಚರಿಸುವ || ಶಕ್ತಿ ರಹಿತ ಮಹಾ ವಿರಕ್ತರುಗಳ
 ಕಂಡು | ಭಕ್ತಿ ಭಯ ಕಿಂಕರತೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡೋ ||೨|| ಕಂತು
 ಮರ್ದನ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಇವ | ರೆಂತಿದರ್ಶನೋ ಭವಭಂಗ | ಅಂತರಂಗ
 ದಲಿ ಸಂತತವಿರ್ವೆಯವರನೀ | ಅಂತು ಇಂತು ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಗುಣ
 ವಳಿಸೋ ||೩||

೪೨

ನಂಬಿಗೆ ಸಾಲದು ಡಾಂಭಿಕ ಭಕ್ತರ | ಸಾಂಬಸದಾಶಿವ ನನಗಿನ್ನು ||
 ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಶಿವನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಶಂಭು ಭಕ್ತರೆಂದುಸುವರು | ಪಲ್ಲ |
 ಮುಂದೆ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮೇಣ್ಣ ಹಿಂದೆ ನಿಂದಿಸುವರು | ಚಂದದಿ ನಿಮ್ಮಗಣಂ
 ಗಳನು || ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿದಂಧಕ ಭಕ್ತಿಯು | ಎಂದಿಗೆ ಸಲ್ಪದೊ ಶಿವ
 ನಿನಗೆ || ಹೊಂದಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂದೇಹದಿ ಶರ | ಣೆಂದರೆ ಏನಹುದದರಿಂದ ||
 ಬಂಧನವಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕೆ ಇವರಿಗೆ | ಹೊಂದರು ಸದ್ಗತಿಯನು ಬೇರೆ ||೧||
 ಧರೆಯೊಳಗಿರುವತಿ ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಗೆ | ಹರಶರಣರು ಬಂದಿರಲವರು ||
 ಗರಹೊಡೆದಂದದಿ ಸಿರಬಾಗದೆ ತಮ್ಮ | ಭರದೊಳಗಿರುವರು ಲಕ್ಷಿಸರು || ಹಿರಿ
 ಹೆಂಡರು ತಮ್ಮ ತುರುಬು ಸಿಂಗರಿಸುವ | ಮರಿಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಹರು ||
 ಪರಿಜನರಿಂದಲಿ ಕರಸುತವರು | ಸತ್ಕರಿಸುವರಲ್ಲದೆ ತಾವ್ ಬರರು ||೨|| ಹರ
 ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಸಿರಿಬಂದ ಕಾಲಕೆ | ಇರುವಿಗೆ ಸಮಮಾಡಿ ಕಾಣುವರು |
 ಹರಣ ಹೋದರು ಬೇಡ ಹರಸಿರಿಗಾರರು | ಸುರೆಗುಡಿದಂದದೊಳಿರುತಿಹರು ||
 ದೊರೆ ಮಹಂತೇಶನೆ ಗರ್ವದೊಳಿರುತಿಹ | ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ ||
 ಗುರುಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಕಿರಿಭಕ್ತರ ಮನೆ | ತರುವ ಕಾವುದು ಬಹುಲೇಸು
 ಕೊಡೊ ||೩||

೪೩

ಶ್ರೀ ಗುರು ಭಜನೆಯ ಮಾಡುತ ಪರಿಪರಿ ನೀಗುವೆ ಭವಮಾಲೆ
 ಗಳೇಗ | ಅಗಮವರಿಯದವರು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶರಣರು
 ಬೇಗ || ಪಲ್ಲ || ಬಸವನ ಸಂತತಿ ಪ್ರಭು ಸಂತತಿಗಳ ಹಸನದಿ ಮಹ

ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯ | ಕುಶಲತರದ ಮಹವೇವಿಯ ಸಂತತಿ ಪಶುಪತಿ ಶರಣರ
ಪಾದವನು ||೧|| ಸತ್ಯರ ಭಜನೆಯ ನಿತ್ಯರ ಭಜನೆಯ ನೆತ್ತಿ ಬಾಗಿ ಹಸ್ತವ
ಮುಗಿದು | ಉತ್ತಮ ತನದಲಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಶಿವಗತ್ತಿಲಿ ಕುಣಿಯುತ ನಾದ
ದೊಳು ||೨|| ಪರಶಿವ ಜ್ಞಾನಾ ವೃತ್ತಗಳ ಕುಡಿಸುವ | ಮರಣರಹಿತ
ಮಹಜ್ಞಾನಿಗಳ | ಹಂಕರ ಭೈ ಭೈ ಶಿವಶಿವ ಭೈ ಭೈ ಗುರುವಹಂತೇಶ
ನಮೋ ಎನುತ ||೩||

ಲಲಿ

ಸುಮ್ಮನಿರು ಕಂಡ್ಯಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಹಲಿಂಗದಂತೆ | ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ತಾವೇನಮಾಡಿದರು ||ಪಲ್ಲ|| ಗುಡಿಯಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಗಲೀಪಗಳ |
ಬಿಡದೆ ಪೂಮಾಲೆಗಳ ಸಿಂಗರಿಸುವಂತೆ | ಪೊಡವಿಜನ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ
ಲೇನು ಮಾಡಿದರು ಕೊಡಹಿಬೇಡೆನ್ನದಿರು ಲಿಂಗಾದ ಮೇಲೆ ||೧|| ಬೇಕೆಂದು
ಮಾಡುವರು ಬೆಡೆಂದರೆ ಬಿಡುತಿಹರೆ | ಏಕ ಮನಸಿನ ಭಕ್ತಿ ಶಿವಗೆ ಸಲ್ಲುವ
ದು || ಸಾಕು ತಗಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರು ಸಲ್ಲದು | ಲೋಕದೊಳು ಲೀಲೆ
ಮಾತ್ರಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ||೨|| ಸಲ್ವ ಭಕ್ತಿಯು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಲ್ವವು |
ಸಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಲ್ಲುತಿಹವೆ || ಎಲ್ಲ ಗುರುವಹಂತಲಿಂಗೇಶಗೆ
ಸಮರ್ಪಿಸುತ ತಲ್ಲೇನವಾಗಿ ಮಹಲಿಂಗದೊಳಗೆ ||೩||

ಲಲಿ

ಅವರವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ | ಅವರವರ ತೆರನಾಗಿ ಇರುತಿ
ಹನು ಶಿವಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಇರದೊಂದು ಕನ್ನಡಿಯ ನೂರಾರು ಜನ
ಪಿಡೆಯೆ | ಸರಳಾಗಿ ಅವರವರ ರಾವು ಕಾಣುವಂತೆ | ಹರಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರಿ
ಹರನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರ | ನರರೇನು ಭಾವಿಸುವರದಂತೆ ತೋರುವನು ||೧||
ಮತ ಭೇದದವರು ದುರ್ವರ್ತಿಯಾದ ಯತಿವರಗೆ | ಸ್ತುತಿನಿಂದೆ ಮಾಡಿದರೆ
ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗುವವು | ಯತಿವರನು ತಾ ತನ್ನ ಪಥದಲ್ಲಿಯಿರುವನು |
ಕ್ಷಿತಿಯ ಜನರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಫಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ||೨|| ಕುಲಭಲವ ಹಿಡಿದಿರುವ
ಕಲಕ ಮನದವರಲ್ಲಿ | ತಿಳುವಳಿಕೆ ಶಿವಚಂದ್ರಮ ಕಾಣುವ ಪರಿಯಂತು |
ಕುಲಭಲವನತಿಗಳೆದ ತಿಳಿಯಮನದವರಲ್ಲಿ | ಸಲೆ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಚಿತ್
ಸೂರ್ಯ ಕಾಣುವನು ||೩||

೯೦

ಮಗನ ತೂಗಿರೋ ಭಕ್ತರು ಮಗನ ತೂಗಿರೋ | ಅಗಜೆ ತನಗೆ
ಮೊಲೆ ಹಾಲಿಲ್ಲದೆ ಜಗಕೆ ಕಳುಹಿದಳು ಪುತ್ರನ ||ಪಲ್ಲ|| ಭಕ್ತಿರಸವ ದಣಿಯ
ಲುಂಡು | ಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿ ಬಹಳ || ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಪಿಡಿದು ಬಾರೆ |
ದ್ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿದಳು ||೧|| ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನು ಆಗಲು | ಪಾಯ
ತಪ್ಪಿ ಧರೆಗೆ ಬಂದೆ | ಸಾಯಗೊಲಿದೆ ಭವದಿ ಕೆಡಹಿ | ಘಾಯ ಮಾಸಿ ಜನ್ಮ
ರೋಗದ ||೨|| ಪರುಮ ಶಿಶು ಮಹಂತೇಶ ಗಿರಿಜೆ | ಹಿರಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಗಳೆನ್ನ | ಮರೆತರವರು ಮಗನ ಚಿಂತೆ | ಗುರಿಯಮಾಡಿದವರಯ್ಯ ನಿಮಗೆ||೩||

೯೧

ಗುರುವೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ | ಸುರತರು ಕಲ್ಪತರುವೆ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೊ | ಸುರರ ದೇವರ್ಕಳ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ಮೆರೆವೆನೀ ಮಾತನಾಡೊ
||ಪಲ್ಲ|| ಲಿಂಗವೆ ಮಾತನಾಡೊ | ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಂತಲಿಂಗವೆ ಮಾತ
ನಾಡೊ || ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅಂಗೈಯೊಳಿರುವಂಥ ಲಿಂಗವೆ ಮಾತನಾಡೊ
||೧|| ಹರನೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ಗೋಪತಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆವೆನೀ ಮಾತನಾಡೊ
ಧರೆಯ ತಾಳಿರುವಂಥ ಉರಗನ ಧರಿಸಿದ ದೊರೆಯ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ ||೨||
ಅಕ್ಷಯ ಮಾತನಾಡೊ | ಅನ್ನವನುಂಬ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮಾತನಾಡೊ || ಪಕ್ಷಿ
ವಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿರುವಂಥ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಾತನಾಡೊ ||೩|| ದಕ್ಷರಿಪು
ಮಾತನಾಡೊ | ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಪ ಮಾತನಾಡೊ || ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ
ತ್ರಿಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು | ರಕ್ಷಿಪ ಮಾತನಾಡೊ ||೪|| ಮಸಣ ವಾಸನೆ
ಮಾತನಾಡೊ | ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಲ್ಪದಸಮನೆ ಮಾತನಾಡೊ | ವಸುಧೆಯೊ
ಳಗೆಯೊಬ್ಬ ವನಿತೆಯ ಮೋಹದ ಶಿಶುವೇ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ||೫|| ಭಕ್ತಿ
ಬಂಧುವೆ ಮಾತನಾಡೊ | ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದ ಗೊತ್ತು ತೋರುವನೀ
ಮಾತನಾಡೊ | ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿರಕ್ತ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೊ ||೬|| ದೇವನೀ ಮಾತನಾಡೊ | ದೇವರ ಸಂಜೀವನೆ ಮಾತ
ನಾಡೊ || ಪಾವನ ಗಂಗೆಯ ಜಡೆಯೊಳು ಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೊ ||೭|| ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣನ ಸತಿಯ ನುಂಗಿದವನೆ ನೀ ಮಾತ
ನಾಡೊ | ಭೃಂಗೀಶ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರವಂಥ ಗಣಂಗಳ ಸಂಗಾತಿ ಮಾತ

ನಾಡೊ ||೮|| ಜಂಗಮ ರೂಪಿನಲಿ ಜಗವ ನೋ | ಡಲು ಬಂದಾತ
ಮಾತನಾಡೊ || ಜಂಗುಳಿ ದೇವರ ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಂತಲಿಂಗವೆ
ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ||೯||

೯೨

ಯಾರು ಬಂದರೆ ಏನು | ಯಾರು ಹೋದರೆ ಏನು | ಪೂರ ನಿಜ
ಧ್ಯಾಸನವ ಸೇರಿ ನಿಂದರಿಗೆ||ಪಲ್ಲ|| ಕ್ರಿಯೆ ಮಾರ್ಗ ಕನ್ನಡಿಯ ಸ್ವಯಸೂಕ್ಷ್ಮ
ದಿಂ ಪಿಡಿದು | ದಯದಿ ಗುರುತತ್ವಮಸಿಕಂಡು ಲೌಕಿಕರ || ಕಾಯ ವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮದ ಭೇದ ವರ್ತನೆ ಬಿಟ್ಟು || ಪಾಯದಿಂ ಮಹಾಲಿಂಗ ಭೋಗಿಯೆನಿಸಿ
ದಗೆ ||೧|| ರಾಗ ವಿರಾಗ ವರ್ಜಿತನಾದ ಮಹಿಮನಿಗೆ | ತ್ಯಾಗ ಭೋಗ
ಳುಳ್ಳ ಅರಸು ಆಳೊಂದೆ || ಯೋಗ ಶಿವಮುದ್ರೆಯಲಿ | ಎರಡಳಿದು ಭವ
ಮಾಲೆ | ನೀಗೆಸವ ಶ್ರೀ ಶಿವೋಹಂಭಾವಿಗೆ ||೨|| ಅಂದಳವು ಸಿದಿಕೆಯು
ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಕೇಸರಿ | ವಂದೆ ಮಾಡಿಹ ಭಕ್ತಿಭೋಗಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು|| ಇಂದು
ಜಲದೊಳಗಿದುರ್ ಇಲ್ಲದಂತಿರುವ ಮಹಾ | ಸಂದಮಯ ಗುರುಮಹಾಂತ
ಲಿಂಗನಿಗೆ ಗೌರಿ ||೩||

೯೩

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿ | ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದವ ಕಂಡು
ದ್ಧಾರ ||ಪಲ್ಲ|| ಎಚ್ಚರ ಮರೆದಿದೇನಯ್ಯ | ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚಿ ತ್ರೈಮಲಗಳ ಪಶ್ಚಿ
ಮದಯ್ಯ || ಎಚ್ಚರ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನಜೀಯ | ನೀನೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನೆಂದೊರೆದೆ
ದನ್ಮಯ್ಯ ||೧|| ಹೃದಯವಾರಿಜದಿಂದ ಬಂದು | ಯಸಗಹುದು ಮರವೆ
ಕದವನು ತೆರೆದು ನೋಡೆಂದು || ಪದುಳದಿಂವಳಗಲ್ಲಿನಿಂದು | ನಿನ್ನ ಸದ
ಮಲ ರೂಪವ ತೋರಿದೆ ಇಂದು ||೨|| ಚಿದ್ಗವಿಯೊಳಗಿರುವಂಥ | ನಿತ್ಯಮ
ದ್ಗುರು ಚರರೂಪದಿ ಚರಿಪಂತ || ಸದ್ಗುಣ ಗಣನುಳ್ಳ ಶಾಂತ | ಕರಗದ್ಗಿ
ಯೊಳಗೆ ಮಹಂತಲಿಂಗಾಗಿ ನಿಂತ ||೩||

೯೪

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯ ತೆರೆದು ನೋಡೆನ್ನ | ದುರಿತ
ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಹಂತ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಿಯೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಇರಿವೆ ಮೊದಲು
ಆನೆ ಕಡೆಯು ಸಕಲ ಜನ್ಮವ ತಿರುಗಿ | ನರಶರೀರ ತಾಳಿ

ಪಡೆಯದೆ || ಮರಳಿ ಹುಳಗಿಡಂಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವರ ಕಂಡು | ಶರಣು
ಹೊಕ್ಕು ಹೆದರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವರೇಣ್ಯನೆ ||೧|| ಎಷ್ಟು ಉಂಟು ಭೂಮಿಯು
ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವದು ತನಗೆ | ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ತಾನೆಹುಟ್ಟಿ ಬರುವು
ದೆಂದಿಗೆ || ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮನುಜ ಜನ್ಮ ದೊರಕುದೆಂದಿಗೆ | ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ
ಶಿವನ ಪಾದ ಕಾಣುವುದೆಂದಿಗೆ ||೨|| ಪಾಹಿ ಮಾಯಾ ಕೋಲಾಹಲ ಮದನ
ಮರ್ದನ ಶೂರ | ಪಾಹಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲ ಭಜಕ ಭಕ್ತರ || ಪಾಹಿ
ಭಕ್ತಿ ಪ್ರವೇ ವೈರಾಗ್ಯ ರತ್ನ ಸಾಗರ ಸಾಧ್ಯ | ಪಾಹಿಮಹಂತ ಲಿಂಗರಾಜ
ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಾ ||೩||

೯೫

ಧರ್ಮವೆ ಇದು ಶಂಕರಾ | ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ
ಕೊಲ್ಲುವದು ||ಪಲ್ಲ|| ಪರಿಪರಿಯದೋಷಹಚ್ಚಿ | ನರಿ ನಾಯಿ ಕುರಿಕೋಳಿ
ಜನ್ಮ ನೊದಲಾದಿರುವಿಯಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ | ಶರೀರದೊಳು ಪುಟ್ಟು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯು ||೧|| ಸುರಿವ ರಕ್ತದ ಯೋನಿಯ ಒಳಗೊಮ್ಮೆ |
ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಕೋಟಿ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತೆ | ಹಿರಿಬಾಧೆಯಾಗುತಿಹುದು |
ಮುಂದಿನ್ನು ಸರ್ವಜನ್ಮದ ಬಾಧೆಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ||೨|| ನರಜನ್ಮ ದೊರಕು
ದೆಂದು ಸರ್ವರಿಗೆ ಆರಿವು ತಾ ಹುಟ್ಟಿದೆಂದು | ಜ್ಞಾನುಳ್ಳ ಪರಮ ಗುರು
ದೊರಕುದೆಂದು | ಇವರಿನ್ನು ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತ ರಾಗುವದೊಡೊ ನಾ ಕಾಣೆ ||೩||
ಮರೆತು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ ಕರ್ಮವನು ಶಂಕರಾ | ಶರಣರಾರಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ ಎಚ್ಚರ | ಕರ
ದು ಹೇಳಲ್ತೆ ನಿಮಗೆ ಮೂರ್ಛೋಕ ಪಿರಿಯರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಂಟಿ ಶಿವನೆ ||೪||
ಕರ್ಮವೆಂಬುವ ನೀರಿನ ಸೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕಬ್ಬಡೆ ಕಂಡೇನಿ | ಮುಂದಿನ್ನು
ಗುರು ಮಹಂತೇಶ್ವರ | ಜೀವಿಗಳು ಪರಿಪರಿಯ ಬಳಲುತಿಹರು ನಿಮಗೆ ||೫||

೯೬

ಜಯಜಯ ಗುರುವೆ ಪಾಲಿಸಿ | ದಯಮಾಡೋ ಪದವ ||ಪಲ್ಲ||
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಗಣ | ಸಾಕ್ಷಿಸಹಿತ ತ್ರೈದೀಕ್ಷನೇನೊಲಿದಿತ್ತೆ ||೧|| ನಿತ್ಯ
ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ವಸ್ತುವಿದೆ | ದುತ್ತಮ ಹಸ್ತದೊಳಿತ್ತೆ ||೨|| ಲಿಂಗದ ನಡೆ
ನಿಜಲಿಂಗ ನುಡಿ | ಚಿಲ್ಲಿಂಗದ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತೆ ||೩|| ಸ್ವಯ ಚರಪರ ಜಂಗಮ
ಚರಣದ ಚಿನ್ | ಮಯ ತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸುತ್ತೆ ||೪|| ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಪ್ರಸಾದವ | ನಿರ್ಧರದಿಂದ ಣಲಿತ್ತೆ ||೫|| ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜದ ರೇಣು ಭಸಿ
ತವ | ನನ್ನ ಲಲಾಟದೊಳಿಟ್ಟಿ ||೬|| ಆರು ಮೊಗದ ಮೊಗವಾಗಿಹ ಮಣಿಗಳ
ಸೇರಿಸಿ ಕೊರಳೊಳಗಿಟ್ಟಿ ||೭|| ಶಿವವೆಸರಾದ ಮಹಮಂತ್ರವನೆ | ನ್ನ ವಿರಳ
ಕಿವಿಯೊಳು ಪೇಳ್ದೆ ||೮|| ಅಷ್ಟಾವರಣ ತನುವಿಗಳವಡಿಸಿ | ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವ
ಪೇಳ್ದೆ ||೯|| ಚನ್ನವೀರೇಶ ಮಹೇಶ ಶಿಖಾವಣಿ ; ಎನ್ನನು ದಯದಿಂ
ಮೊರೆಯೋ ||೧೦||

೯೭

ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ | ಮಾನಸ
ವಾಚಕ ಕಾಯಕದೊಳು ತನ್ನ ||ಪಲ್ಲ|| ತನ್ನ ವಾಮಕರ ಪೀಠ ಪಾತ್ರೆ
ಯೊಳು | ನಿರ್ಭಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಂ ರಸತೈಲ ತೀವಿ | ಸನ್ನತ ನಡೆನುಡಿಭಕ್ತಿ
ವಿಡಿದು | ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಸತ್‌ಕ್ರಿಯಾ ಜ್ಯೋತಿ ||೧|| ಪರತತ್ವಹ್ಯ
ದಯ ಪ್ರಣತೆಯೊಳು | ಪಣ್ಮಂತ್ರದರುವೆಂಬಸುರಸ ತೈಲವ ಹೀರುತ |
ವರದೃಢ ಚಿತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು | ಲಿಂಗಕಿರಣದೊಬ್ಬಳಿಯ ಸುಜ್ಞಾನ
ಜ್ಯೋತಿ ||೨|| ಚಾರು ಸದ್ಭಾವ ಪಣತೆಯೊಳು | ತತ್ವವಿಚಾರ ಸುಸಾರ
ಘೃತವನೀಂಟುತ | ಮೀರಿದಾಚರಣೆ ಬತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು | ಚನ್ನವೀರ
ಮದ್ಗುರು ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ||೩||

೯೮

ಅನಂದವಾನಂದ ಭಜನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಧ್ಯಾನಾ | ಅನಂದವಾನಂದ
ಹರನ ನಾಮಾವೃತಪಾನ ||ಪಲ್ಲ|| ಬೈಗು ಬೆಳಗು ಬಿಡದೆ ಭಜಿವೆ | ಭವ
ಹರನೆ ನಿನ್ನ ನುತಿವೆ || ಯುಗದವತಾರಿ ನಮಿವೆ | ಶಿವಯೋಗಿ ಬಾರೊ ||೧||
ಭಕ್ತಗಣವು ನೊಂದಿಹುದೆಂದು | ಮುಕ್ತಿಪಥವ ತೋರದಿಂದು || ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ
ಅರುಹಲಿಂದು | ಜಗಯೋಗಿ ಬಾರೊ ||೨|| ಗಚ್ಚಿನ ಮಲದಿ ನೆಲಿಸಿ | ಸಗ್ಗದೆ
ಸಂಭ್ರಮ ತರಿಸಿ | ಸಗ್ಗವ ಮೀರಿದೆ ದೇವಾ | ಮನೋದಿವ್ಯಭಾವಾ ||೩||
ಹೇ ದಯಾಘನ ಲೀಲಾ | ಪರಮಪಾವನಲೋಲಾ || ಎಮ್ಮ ಹೃದಯ
ಕಮಲ ಮಾಲಾ ಜಗದ ಕೃಪಾಲಾ ||೪||

೯೯

ಪರಿಪಾಲಿಸೊ ಗುರುವರ್ಯ ಘನಶೀಲನೆ ಮುರುಘಾರ್ಯ ||ಪಲ್ಲ||
ಮೊಡವಿಗೊಡೆಯ ನಿನ್ನ ಆಡಿಯ ಹಿಡಿಯ ಬಂದೆನ್ನೆನ್ನ ನುಡಿಯ ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿ

ಸಯ್ಯ ಜಡ ಧೃಡಮತಿಯ | ಕೊಡುವುದಯ್ಯ ತಡವೇಕಯ್ಯ ಸಡಗರದಿಂದ
ಸೌರಮಯ್ಯ | ಇಡುವುದೀಗೆನ್ನೊಳುದಯ ಪಿಡಿದುಕೋ ನೀನೆನ್ನ ||೧||
ಯೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಾಗ ಬಾಗಿ ತಲೆತೂಗಿ ಸಾಗಬೇಗ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ
ಜಾಗಕೇಗಳೆ | ಹೋಗದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿದಯವಾಗದೆಯನ್ನೊಳು ನಿಗಮಾಗಂಗ
ಳೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಪೇಳ್ವವು ||೨|| ಕಾಶಿಗಿಂತ ಮೇಲುತರ ಭಾಸುರಥ
ಣಿಯ ಪುರವಾಸ ದೋಷ ನಾಶಭವ ಪಾಶವಿಹರ | ಆಶಿಸುತ್ತಿ ಬರುವರು
ಸೋಸಿ ನೋಡಿ ನೀನಂಕರ | ದಾಶಯ ಪರಮೇಶನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಪರಿ ||೩||

೧೦೦

ಗುರುದೇವಾ ಪೊರೆಯೈ ಜ್ಞಾನು ಭಾವಾ ವರವೈಭವಾ ಚರಪುಂಗವಾ
||ಪಲ್ಲ|| ಸಾರಗುಣಾಂಕಲಿ ತಾ ಕೃಪಾಲಾ ಸುರಿಸೋಜಾಲಾ ಪಾಲಲೋಲ |
ಚಾರು ನಿರ್ಮಲ ಘನಶೀಲಾ ||೧|| ಯೋಗಕಲಾಮಹಿ ತಾ ಸ್ವರೂಪಾ
ಭೋಗ ಸಂತಾಪಾ ದೂರ ಕೋಪ ರಾಗಾ ವಿರಹಿತ ಜಿತಪಾಪಾ ||೨||
ಭಾಸುರ ಮಾದಥಣೀ ನಿವಾಸಾ | ಶ್ರೀ ಮುರಘೇಶಾ ಸ್ತೋತ್ರ ತೋಷಾ |
ಭೂಸೇವ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶಾ ||೩||

೧೦೧

ದೇವ ಜನಜೀವ ಸದ್ಭಾವ ಮುನಿಪುಂಗವಾ | ಅಥಣಿಯ ಪುರವಾಸಿ
ಮಹಿಪಾವನಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಜ್ಞಾನಹತಪಾಪ ಜಿತಕೋಪ ಯತಿ ಮಗನಸಾ
ಮಾನಾಪಮಾನಯೋ ಸಮಮಾನಸಾ ||೧|| ನಿತ್ಯ ಶಿವತತ್ವ ಶಿವಧ್ಯಾನ
ಮತಿಸ್ಥಾಪಿತಾ | ತವ ಭೃತ್ಯಾ ವೀರಾ ಬಾಲಾನುತಾ ||೨|| ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಯೋಗಿ
ಕುಲಪಾಲ ಭವನಾಶಕಾ ಕಾಮಾರಿ ಜಿತಸೋಮ ನುತಪಾಲಕಾ ||೩||

೧೦೨

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರೇಮವು ಶಿವಯೋಗಿ ನಾಮವು ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮವು ಓಂ ಓಂ
ಓಂ ||ಪಲ್ಲ|| ಶ್ರೀ ದೇವನೇ ಶ್ರೀ ಸುಭಾವನೇ | ನೀಗಿ ಭವದ ಭಾವ ಸಾಗಿ
ಭೋಗಿಸುವನು ಸದಾ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೧|| ಸುಶೀಲನೇ
ಬಲು ವಿಶಾಲನೇ | ಭಾಸುರಥಣಿಪುರ ವಾಸರಜತಗಿರಿ | ಪೋಷಿಸದ್ಗುರಿ
ದೂರಿ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೨|| ಚಿನ್ಮಮಯನೇ ಘನ ತನ್ಮಮಯನೇ | ಮನ
ಮದನಹರ ಜ್ಞಾನ ಧಾರಣಧರ | ಜ್ಞಾನಮಂಗಲಕರ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೩||

ಉನ್ನುತನೆ ಧರ್ಮ ಸನ್ನುತನೆ | ಚಿನ್ನಚಿನ್ನಿಗವೀರ ಚನ್ನನಮನಧೀರ ಶೂನ್ಯ
ಸಿಂಹಾಸನ ಶೂರ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ||೪|| ನಿಶ್ಚಿಂತನೆ ಸುಖಸುಚಿಂತನೆ | ವಾಚ
ವಚನ ವರ್ಣ ಯೋಚನೆಯ ಕಾರಣ | ಲೋಚನೇಶನೆ ಕರುಣಾ ಓಂ ಓಂ
ಓಂ ||೫||

೧೦೩

ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಂದ್ರನ ಸುಂದರ ಪಾದವ | ಪ್ರೇಮ ಲೀಲೆಗಳ
ಪಾಡುತೆ ನಮಿಸುವ ||ಪಲ್ಲ|| ವೀಣೆಯ ನುಡಿಸುತೆ ಗಾನವ ಪಾಡುತೆ
ತಾಳದಿ ಪಿಡಿಯುತೆ ವೇಳದಿ ಕಣೆಯುವ | ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯ
ಭಜಿಸುವ ||೧|| ಬಗೆಬಗೆ ಲೀಲೆಯ ಜಗಮೊಳು ತೋರುತ | ಭಾವಿಕ ಜನ
ರನು ಪಾವನ ಗೈಯುವ | ಪರತರ ಯೋಗಿಯ ಹರುಷದಿ ಪಾಡುವ ||೨||
ಭಕ್ತರ ಭವ ಬಂಧನವನು ಕಳೆಯುತ | ಲಿಂಗಾನಂದದ ನಿಜವನು ತೋರುವ |
ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೋದದಿ ನೆನೆಯುವ ||೩||

೧೦೪

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ | ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ || ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ
ಶಿವಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಇಂಗಳಗಾವಿಯೊಳ್ ಬೇಗನೆ ಜನಿಸಿ | ಬಗೆಬಗೆ
ಲೀಲೆಯ ತೋರುತಲಿ | ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಚಿನಮಠವಾಸಿ ||೧|| ಮುಕ್ತಿಯ
ಪಡೆಯಲು ಗುಹೇಶ್ವರ ಗಡ್ಡೆಯೋಳ್ | ಸತತದಿ ತಪವನು ಆಚರಿಸಿ
ಸುತ್ತಲು ಜನರನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿದಿ ||೨|| ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಂತೆ ನಡೆ
ಯುತ | ಯೋಗಿ ಮಣಿಯಂದೆನಿಸಿದಿ | ಪಾವನವಾಗಲು ಪರಶಿವನೋಳ್
ಬೆರಿದಿ || ೩ ||

೧೦೫

ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಾನೀಗ | ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ನೋಡಿ
ಧನ್ಯನಾದೆ ನಾನೀಗ ||ಪಲ್ಲ|| ನೋಡಿ ಪಾದವ | ನಾಡಿ ಸ್ತೋತ್ರವ ಕೂಡಿ
ಧ್ಯಾನದಿಂ ಬೇಡಿ ಮೋಕ್ಷವ ||೧|| ತೂರಿ ಮಾಯೆ ಜಾಲವನ್ನು | ಹಾರಿ ನಿತ್ಯ
ತತ್ವ ಸುಖಕೆ | ಸೇರಿ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಭವದ ದಾರಿ ಮೀರಿ ರಾಜಿಪುದರಿಂ ||೨||
ಭಾಸುರಥಣಿಯ ನಾಮಪತ್ತನ | ವಾಸುರಾಚರ ಗಚ್ಚಿನಮಠ | ಧೀಶ
ಮುಕ್ತಿಕೋಶ ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಶನೆಂದು ಬಾಸಿಪುದರಿಂ || ೩ ||

೧೦೬

ಶಿವಯೋಗಿರಾಜಬಾರೈ ಭವದೀಯಪಾದ ತೋರೈ | ತವೆ ನಿನ್ನ ನುತಿ
ಸದರಾರೈ ಜವದಿಂದೆ ಕರುಣವ ಬೀರೈ ||ಪಲ್ಲ|| ನೀನೆನ್ನ ಪೊರೆಯೈ ತಂದೆ |
ನೀನೆನ್ನ ಕರೆಯೈ ಮುಂದೆ | ಸ್ವಾನೂನ ಸುಖಕೊಡು ತಂದೆ ನೀನೀಗನುಗ್ರಹ
ದಿಂದೆ ||೧|| ಪತಿತಾಳಿ ಪಾವನ ನಾಮಾ | ಮತಿಯೀಯೊ ನೀನಭಿರಾಮಾ |
ಗತಿಯಾಗೊ ಭಕ್ತರಥಾಮಾ | ಹಿತಮಾಡೊ ನಿನಗಿದು ನೇಮ ||೨|| ಅಡಿ
ದಾವರೆಯೊಳಗಿರುವೆ | ಬಿಡದೋತು ಸಲಹೈ ಗುರುವೆ | ಕೊಡುಬೇಡಿದುದ
ಸುರ ತರುವೆ | ತಡಮಾಡದಿರು ಎನ್ನರುವೆ || ೩ || ಮಲವೆಲ್ಲ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು
ನಿನಗುಂಟು ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣು | ನೆಲಿಸಿಗ ಸೇವೆಯಗನ್ನು ಒಲಿಯೋ ಸದಾ
ಶಿವಗಿನ್ನು || ೪ ||

೧೦೭

ಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ತೋರೊ ಶಿವ | ಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ತೋರೊ
ಶಿವ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರಿಗು ತಿಳಿಯದು | ಶಿವಸರ್ವಾನಂದ
ದಲಿರುವ || ೧ || ನಿರ್ಮಲ ಭಾವದಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ | ಪುರಹರನಿಗೆ
ತೋಷಿಸುವಾ ||೨|| ಶ್ರೀ ಗುರುಶಾಂತನ ಶಿಷ್ಯರೆಂದೆನಿಸುವ | ಮುರುಘೇಂದ್ರ
ನಾಮದಿಂದಿರುವ || ೩ || ಅಥಣಿಯ ಪುರದೊಳು ವಾಸ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಚಿನಮಠ
ದೋಳಾನಂದದಲಿರುವ || ೪ ||

೧೦೮

ಯೋಗಿ ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಪಾಲಿಸೈ | ಯತಿವರ್ಯ ಧೃತ
ಚರ್ಯ ನುತಿಸುವೆ ಸತತದಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ಪನೆ | ಸುವಿ
ರಕ್ತ ಅಥಣಿಯವಾಸನೆ | ಕವಿರ್ದಿರ್ಪ ಭವವನ್ನು ತವೆಸವಿಸೆನ್ನನು || ೧ ||
ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ನೋಡಿಸಿ | ದುಷ್ಟ ಸಮ ಭಾವಿಸಿ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಭಕ್ತರಿ
ಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತಿಹ || ೨ || ಆರು ಭ್ರಮೆಗಳೆನ್ನ ಕೊಲ್ವವು | ಮೂರು ತಾಪಂ
ಗಳು ದಹಿಪವು | ಸಾರಸ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ || ೩ || ಕಾಲಭಯ
ವನು ಕೀಳುತೆ | ಬಾಲನಂದದೊಳೆನ್ನ ನೋಡುತೆ | ಶೂಲಿಯ ನೊಲಿಸಿದ
ಶೀಲಗುಣ ಸಚ್ಚರಿತ || ೪ || ಗುರುವರ ಶರಣರ ಕಾಯ್ದನೆ ಧರೆಯೊಳು
ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ದನೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಕೊಂಡ ಮುರುಘೇಶ
ಶ್ರೀಕರ || ೫ ||

೧೦೯

ಅಗಲಿದಿಯಾ ಶಿವಯೋಗಿವರೇಣ್ಯಾ | ಅಗಲಿದಿಯಾ ಜಗವನೀಗಿ
ದೆಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಪರಮವೈರಾಗ್ಯನೆ ಲೌಕಿಕ ಭೋಗದೊಳ್ ಉರುತರ
ಯೋಗಿನಾಚಾರದಲಿ ||೧|| ಅತಿಶಯ ಕೈಲಾಸದಧಿಪತಿ ಶಿವರೂಪನೆ ಹತ
ಮಾಡಿ ಕಾಮನ ಬ್ರೂತಿಯೊಂದಿದೆಯಾ ||೨|| ಭಕ್ತ ಸಮೂಹಕೆ ಮುಕ್ತಿ
ಮಾರ್ಗವ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬೋಧಿಸಿ ಮುಕ್ತರೊಳ್ ಕೂಡಿದೆಯಾ ||೩|| ಶಿವ
ಯೋಗ ಭರಿತನೆ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೆ | ಭುವಿಯೊಳ್ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿ
ಯೈದಿದೆಯಾ ||೪|| ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಅಥಣಿಯ ಪುರಮಂ ತೊರೆದು
ಶಿವಲೋಕವನೈದಿದೆಯಾ ||೫||

೧೧೦

ಶಿವ ಶಿವ ಜನ್ಮವಿದು ವ್ಯರ್ಥವು | ಸೇವೆ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನೆ ಮಾಡದಾ
||ಪಲ್ಲ|| ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದವ ನೇಮದಿ ಪೂಜಿಸೆ | ಕಾಮಿತ ಫಲಗಳ ಪಡೆಯ
ದಲೆ || ಕಾಮಿನಿಯರೊಳು ಕಾಮಿಸಿ ಬೀಳುವ ||೧|| ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕೆ
ತನುಮನ ಧನಗಳ | ಸಾಕಾಗುವಂತೆ ದುಡಿಸದಲೆ | ಕಾಕುಮನದಿಂದ
ನೂಕಿ ನುಗ್ಗಾಗುವ ||೨|| ಬಾಸುರಧಣಿಮಠಧೀಶನಂ ಮುಕ್ತಿ | ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಲೆ ಆಶಿಸದೆ | ಹೇಸಿ ಸಂಸಾರದಿ ಘಾಸಿಯಿಂ ನಾಶಿಸ ||೩||

೧೧೧

ಭಜಿಸು ಭಜಿಸು ಶಿವ ನಾಮವನು | ಅಜಹರಿಗರಿಯದ ಪಾದವನು |
ಮೂಜಗ ತೇಜದ ಶೇಖರನು | ಮಾಜದೀವ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷವನು ||ಪಲ್ಲ||
ಸತಿಸುತ ಹಿತರರು ಮಡಿದಿರಲಿ | ಅತಿಸಂಕಟವದು ಒದಗಿರಲಿ | ಕ್ಷಿತಿಜನಾ
ಧನದು ಕಾಡುತ್ತಿರಲಿ | ಸತತ ಬಿಡದೆ ನಿರುಪಮ ಶಿವನ ||೧|| ರೋಗಬಾಧೆ
ಯದು ಒದಗಿರಲಿ | ಭೋಗರಹಿತನಾಗಿರುತಿರಲಿ | ನಾಗಪರಿದು ಘೋರ್ಣ
ಸುತಿರಲಿ | ರಾಗದಿ ಸಂತತ ಚಿನ್ಮಯನ ||೨|| ನಾಶಪ್ರಪಂಚದ ಮೋಹವ
ನಳಿದು | ನಾಶವಳಿವ ದೇಹವನುಳಿದು | ರೋಷ ಮದ ಮತ್ಸರವಳಿದು
ಈಶ ಮುರುಘೇಶನ ಪಾದವಿಡಿದು ||೩||

೧೧೨

ಶಿವಯೋಗಿ ಜಗ ಪಾವನ ಮಾಡಿದ ಯೋಗಿ | ಅಥಣಿ ವಿರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಿವ
ಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಚಿತ್ಸುಖಿಯಾಗಿ | ಮೃತ್ಯು ಭಯವನೆ ತಾ
ನೀಗಿ ||೧|| ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಯ | ಒಳಹೊರಗಾಗಿ ತಿಳಿ ಬೆಳಗುವ ರುಚಿ
ತಾನಾಗಿ ||೨|| ಅಮಲ ಅರೋಗಿನಿ ಸ್ವಯಂವಿಧನಾಗಿ | ನುತಿಸುವ ಗುರು
ಪಾದನು ಶಿರಬಾಗಿ ||೩||

೧೧೩

ನೀನೆಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಮ್ಯೋ ಮುರುಘದೇವಾ ತೊರದೆನಗೆ ಚಿನ್ಮಯಾ||
ಅರಿಯದವರು ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ ನಿಲವ | ತಿಳಿಯದವರೋ ನಾವು | ತಿಳಿಯದೆ
ಕೆಟ್ಟಿವು ಮಾಯಾ ಸಂಸಾರದೊಳು | ತೋರೋ ಮಹಿಮನೆ ದೇವಾ
ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||ಪಲ್ಲ|| ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೀನೆ ಲೋಕದೊಳು ಬಂಧು ಬಳಗ
ನೀನೆ | ಬಂದ ಕಂಟಕಗಳನು ಪಾರುಮಾಡುವಂಥ ಸಂಗಮನಾಥನೇ ನೀ
ಮುರುಘಯೋಗಿ ||೧|| ಪರಶಿವ ನವತಾರಿಯೇ ಭೂಲೋಕದೊಳು ಭಕ್ತೋ
ದ್ಧಾರಕನೇ | ಪರಮಾನಂದದಿ ಭಕ್ತರ ಕಾಯುವಂಥ ಮುಕ್ತಾಣ್ಣ
ಮುರುಘೇಂದ್ರನೆ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||೨|| ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಥಣಿಯೊಳು ಗಟ್ಟಿನ
ಮಠವು ಕೈಲಾಸವಾಗಿಹುದೋ | ಯೋಗ ಮಂಟಪದೊಳು ಪೂಜೆಗೈಯುವ
ಮುರುಘ ದೇವನೆ ಬಾರೋ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||೩||

೧೧೪

ಶಂಭೋ ಶಂಕರಾ ನೀಲಕಂಠಾ ಬೇಗಬಾರೋ ಶಿವ ಶಂಭೋ ಬೇಗ
ಬಾರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನಿಜಪದವಂ ತೋರೋ | ಸುಜನರ
ಹೃದಯನೇ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೧|| ವರಜೋಳರಾಯಗೆ ಉರುತರ ಸಂಪದ
ವಿತ್ತು | ಹರಶರಣರ ಹೃದಯನೇ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೨|| ಧರೆಯೊಳು
ಅಥಣಿಯ ಪುರದೊಳು ಮೆರೆಯುವ | ಗುರುವರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಬೇಗ
ಬಾರೋ ||೩||

೧೧೫

ಶರಣರ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವದೇ ಶಿವ ಪರಿಪರಿ ಪಾಪದ ನರ ಗುರಿ
ಗಳಿಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ದುರುಳರ ಸಂಗದಿ ಸರಸವನಾಡುತ | ಪರದ್ರವ್ಯವನಪಹರಿಸುವ

ವರಿಗೆ ||೧|| ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪವ ಕಣ್ಣಿಲೆಕಂಡು | ಸಣ್ಣಾಗುವ ಈ ನರಗುರಿ
ಗಳಿಗೆ ||೨|| ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಪರತರ ಆಧನೆಯ | ವರಶಿವಯೋ
ಗಿಯ ನೆನೆಯದವರಿಗೆ ||೩||

೧೧೩

ಜಗದೇಕನಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ರೀತಿಕಲಾಪಾ | ಭಗವಾನ್ ಭಲಾ
ಕಲ್ಯಾಣದ ಕನ್ನಡ ದೀಪಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರ್ಮಾವತಾರಿ ನೀನೆ ಭುವನಾದಿ
ಮಂಗಳಲಾ | ನಿರ್ಮೋಹ ಮಾಯೆ ನೀನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶೀತಲಾ | ಶಿವಶಕ್ತಿ
ಕಲಾ ಯುಕ್ತನಲಾ ಜಗದನುಕೂಲನಲಾ ||೧|| ಸರ್ವಾತ್ಮ ಸತ್ಯ ನೀನೆ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣ ಭಾವನಾ | ಹೇಪುಣ್ಯ ವೂರ್ತಿವನೂತ ಮನಿಷ್ಠಾಯ ಜೀವನಾ |
ಕನ್ನಡದಿ ವೇದ ನುಡಿದ ದಿವ್ಯವಾಗ್ಮಯ್ಯಾ||೨|| ಮಡಿವಾಳೆ ಮಾಚಿದೇವ ಶ್ರೀ
ಸಿದ್ಧರಾಮನಾ | ಉಡುತಡಿಯ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಪ್ರೇಮ ಜೀವನ |
ಹಡಪದಪ್ಪ ಹರಳಯ್ಯಗಳು ಸುಪ್ರಸಾದ ಸೇವನಾ ||೩|| ನವಯುಗ ಧರ್ಮ
ಪ್ರವರ್ತಕಾ ಪ್ರಭಾಮಯಾ | ಭುವಿಯೋಳ್ ಸಮತಾವಿವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿ
ಅರಸಿಯಾ | ಶಿವತತ್ವದಿ ಜಯವ ಪಡೆದ ಬಸವ ಚಿನ್ಮಾಯಾ ||೪||

೧೧೪

ಪೊರೆಯೈ ಬಸವ ಸುಕುಮಾರಾ ಸುಧೀರಾ ಭಜಕ ಭವದೂರಾ |
ಪುರಹರಾ ಭಕ್ತಿ ಸುಖ ಪೂರಾ ಸುಧೀರಾ ಶೈವಮತ ಸಾರಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಅನಿ
ಮಿಷನೇಬ ಭೂವರನ ಘನತರ ತಾಪವನು ಕಂಡು | ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ಲಿಂಗ
ವನು ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಿದ ಮಹಿಮನು ||೧|| ಪರಶಿವನಾಚ್ಛೇಯನು ಸರಿಸಿ
ಬಾಗೇವಾಡಿಯೋಳ್ ಜನಿಸಿ | ಭೂಸುರನ ಕರ್ಮವನು ಶೃಜಿಸಿ | ಎರಡನೆ
ಶಂಭುವೆಂದಿನಿಸಿ ||೨|| ಸೂಕ್ತಿಯ ಸದನವನು ಬೀರಿ | ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ
ವನು ತೋರಿ | ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನು ಸಾರಿ | ಭಕ್ತಿಯ ಪದದಿ ನೀ
ಮೆರೆವಾ ||೩||

೧೧೫

ಪತೀತ ಪಾವನ ಬಸವಣ್ಣ | ಪಾವನ ಚರಿತನು ಚನ್ನಣ್ಣಾ | ಯತಿ
ಕುಲ ಪುಂಗವ ಮಂಗಳಮಯ ಗುರು ಪ್ರಭುದೇವರು ಜಗದಜ್ಞಾ ||ಪಲ್ಲ||
ಪ್ರಮಥರ ಪುಂಗವ ಮಂಜಣ್ಣಾ | ಸಮತಾವಾದಿಯು ಅಸ್ತಂಜಾ |

ಕುಮತಿಗಳೆದೆಯನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುವ ನಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣಾ
||೧|| ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರಣ್ಣಾ | ಸೇವಕ ಜನಸುರ ತರುವಣ್ಣಾ |
ಪಾವನವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗ ತತ್ವವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗರುಹಿಸರಣ್ಣಾ ||೨|| ಅಂದಿಂ
ದೆನ್ನಲು ಬೇಡಣ್ಣಾ ನೀ ಇಂದಿದು ಮುಂದಿನ ದಿನವಣ್ಣಾ | ಚಂದ್ರಶೇಖರನ
ಸುಂದರ ಭಾಗ್ಯದ ಕಂದನು ಬರುವದು ದಿನವಣ್ಣಾ ||೩||

೧೧೯

ಬಸವಾ ಮುಕ್ತಿದಾತಾ ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭುವೇನೀ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನಯ
ನಾಮ ನೆನೆದು ಸತ್ಯತನದಲಿ ಸೇವೆಗೈದು | ಭೃತ್ಯನುತನ ಪಾದವಿಡಿದು
ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನನು ಭಜಿವೆವು | ಸತ್ಯ ಸಂಧನುತ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೧|| ಮಂದ
ಮತಿಯ ಕಂದ ನಾನು ಎಂದು ನಿನ್ನನು ಕಾಂಬೆನು | ಚಂದ ಚಂದದ ಕುಸು
ಮಗಳನು ತಂದು ನಿಮಗರ್ಪಿಸುವೆನು | ತಂದೆ ವಂದಿಸುವೆ ಸಂಗಮೇಶಸುತ
||೨|| ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಲಿ ಅಜ್ಞಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ | ಸುಜ್ಞ ಜನಕೆ
ಸೇರದೆಂದು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ! ಅಜ್ಞಾ ಮಾಡಿದಾತಾ ಸಂಗಮೇಶ
ಸುತ ||೩|| ಸದಕ್ಕದಯ ವಿಧವೆ ಜನರ ಮದುವೆ ಮುದದಿ ಮಾಡಿದ |
ಹಾದಿ ಹುಡುಕಿ ಅಬಲೆಯರ ಮಾನ ಕಾಯ್ದು ಮಾನವರ | ಮಾನ ಉಳಿಸಿ
ದಾತಾ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೪|| ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಗುರುವೆ ಕಲ್ಯಾಣ
ಪುರದಿಯಿರುವೆ | ವೀರಭದ್ರನವರವಯಿರುವೆ ಭಜನೆಸಂಗಮೇಶ ಗುರುವೆ |
ಗುರುವೆವಂದಿಸುವೆ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೫||

೧೨೦

ಬಸವಾ ಬಾಬಾ ವಸುಧಿಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಜಸವನು ತೋರಲು ಬೇಗನೆ
ಬಾ || ರಸಿಕರ ಮನಸಿಗೆ ಕುಶಲವ ಬೀರುತ | ಪೊಸರಾಜ್ಯವ ನೀನಾಳಲು
ಬಾ ||೧|| ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸವ ತಂತ್ರದಿ ನಡಿಸುತ ಜಂತ್ರವ ನೀ ತಿರುಗಿ
ಸಲು ಬಾ || ತಂತುವ ತೆಗೆಯುತ ಸ್ತಂತ್ರದಿ ನೇದಿಹ ಮಂತ್ರದ ಬಟ್ಟಿಯ
ಧರಿಸಲು ಬಾ ||೨|| ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಿದು ಸಣ್ಣಗುತ್ತಿದೆ | ಚನ್ನಿಗ ಬಸವನೆ
ಪೊರೆಯಲು ಬಾ || ಉನ್ನತ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಂತ್ರದಿ ನಿನ್ನಯ ವಚನದಿ
ಪೇಳಲು ಬಾ ||೩||

೧೨೦

ಬಸವಭೂಮಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಹರುಷದಿಂದ ಮಾಡುವಾ | ಹಸುಳರೆಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಕೊರಳ ನೀಡುವಾ | ಪಲ್ಲ | ಕಳೆದು ಹೋದ ಘನತೆಯನ್ನು
ಮರಳಿ ಜಗಕೆ ತೋರುವಾ | ಹೊಳೆವ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಧರೆಯನೆಲ್ಲ
ಬೆಳಗುವಾ ||೧|| ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ದೇಹ ನೀಡುವಾ | ವೀರ
ತರುಣ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲ | ರಣಕೆ ಬೇಗಸಾಗುವ ||೨|| ಗುರುವಿರಕ್ತರೆಲ್ಲ ಭೇದ
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಾಳದೆ | ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೈದು | ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸ
ಬಾರದೆ ||೩|| ವೀರಶೈವ ಬಂಟರೆಲ್ಲ ಶೂರತನವ ತೋರುತ | ವೀರ ಮರಣ
ವನ್ನು ನಾವು ಬೇಗ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಾ ||೪|| ಮಾನಹೀನರಾಗಿಹೆವು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಅರಿಯದೆ | ಜ್ಞಾನ ತೋರಲೀಗ ಚನ್ನಬಸವ ಜನಿಸಬಾರದೆ ||೫||

೧೨೧

ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ಸಾಂಬನೀನೆ | ದಯಮಾಡೊ ದುರ
ದುಂಡಿ | ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ಹರಹರ ದಯಮಾಡೊ ದುರ
ದುಂಡಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಕೊಡುವ ಕಾಲಕೆ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನೋಡುವ | ಬೇಡಿ
ಕೊಂಬೆನು ಕೃಪೆಮಾಡೊ ಮಹದೇವಾ ||೧|| ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳು
ಮುಳುಗೇಳುತ | ಕೊಡು ಆಸೆಯನ್ನು ಗುಣದೊಡೆಯ ಶಂಕರನೆ ||೨|| ಸಕ
ಲನೇ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೊಡುವ ಸಮರ್ಥನೆ | ಗೋಕಾವಿವೀರರದಾತನೆ ತವೆ ||೩||

೧೨೨

ಹಾಸಗಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರದೇವಾ ಚಿರ ಚಿದ ಭವಪರಮ ವಿತರ
ಮಾರ್ಗನಯ ಪ್ರಮಥರ ||ಪಲ್ಲ|| ಮದನ ಮದನಹತದಿಂದ ಹಾರಿಪವಿಧಿ
ಪೂರ | ಸದಮಲ ಸುಖವಿಕಾಸ ಗತಿಹಿತದ ಗುರುವೇ ||೧|| ಭವದ ಬೇರ
ನಗಿದು ಕೀಳುವ ಶಿವಯೋಗ ನೆರೆಸುಖವ | ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಪರಮ ಶರಣ
ಧಾಮ ||೨|| ಆರು ಮೂರನೊಂದು ಮೀರಿದ ಮನಸೇರಿ ಅನುದಿನದ ಸುಖ
ಯೋಗಿ | ವರಘನಾವಿರಾಗಿ ||೩||

೧೨೩

ಬಾರೈ ಗಾನಮಯ ಮೂರ್ತಿ | ತೋರೈ ಮಂಗಲದ ಕೀರ್ತಿ | ನೀನೆ
ಗತಿ ದೀನೋನ್ನತಿ ಗೈದ ವಿಮಲಸುಕೃತಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾನಂ

ನಾಮಾ | ಪಂಚಮುಖ ಮನೋ ಜಪಕ್ರಮ | ಪಂಚವದನ ಧರ್ಮ
ಪ್ರೇಮ ||೧|| ಭೂತಲದೊಳು ಸಂಗೀತ | ನೀತಿ ಪ್ರಸಾದ ಗೊಳಿಸುತ ಶಾಂತಾ
ತ್ಮನಾಗಿ ಚರಿಸುವ | ಅಂಗಹೀನರ ಸಲುಹಲು ಬಾ ||೨|| ಗುರು ಕುಮಾರ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತನುವ ಕರದಲಿಂಗಕೆಸುಮನವ ನರಸಮಾಜಕೆ ಪ್ರಾಣಧನವ |
ಅರ್ಪಿಸಿದ ಗಾಯನಸುಧಾರ್ಣವ ||೩||

೧೨೫

ಭೋಧವ ಕೊಡುದೇವಾ ಮನಕೆ | ಶಿವಯೋಗದ ಸುಸ್ವಾದವ
ತಿಳಿವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಹೊನ್ನಿನ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭ್ರಾಂತಿಯ ದೂಡಿ | ಜಂಗಮಾರ್ಯನ
ಅಂಗಸೇವಿಸುವಾ||೧|| ಜ್ಞಾನಬಲಿತು ಭವ ಬಾಧೆಯ ನೀಗಿ | ಬೇಗಮೋಕ್ಷದ
ಮಾರ್ಗವ ಪಿಡಿವಾ ||೨|| ವರಮಠದೀಶನೆ ತೋಂಟದಾರ್ಯ | ಬೇಗ
ಅಂಗವು ಲಿಂಗದಿ ಬೆರೆವಾ ||೩||

೧೨೬

ಎಲ್ಲಾ ರೂಪವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ತುಂಬಿಹನಂತೆ | ಅಲ್ಲ
ಲ್ಲರಸುತ ಗುಡಿಗಳ ತಿರುಗುವ | ಕಳ್ಳಜನಿಗೆ ಕಲ್ಲಂತೆ ಶಿವ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಣ್ಣೆಂ
ಬುದು ತನಗಿಲ್ಲಂತೆ ಶಿವ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿಹನಂತೆ | ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ತನ್ನ
ರಸುವ ಜನರಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣವಾಗಿಹನಂತೆ ||೧|| ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯವು ತಾನಂತೆ
ಶಿವ | ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯತಗಳೆರಡಂತೆ | ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯತಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಶಾಶ್ವತ
ರೂಪವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ ||೨|| ಶಂಕರನಾದವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ | ಕಿಂಕರರೊಳು
ಸಾರಿಹನಂತೆ | ಬಿಂಕನು ಮುರಿಸುವ ಕಿಂಕರಿಗೆ ಗುರು ಮುರುಘೇಶ ರೂಪವು
ತಾನಂತೆ ಶಿವ ||೩||

೧೨೭

ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸು ಗುರುಚರಣಾ | ತ್ಯಜಿಸೋ ನೀಮಾಯ
ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಮರಣ ||ಪಲ್ಲ|| ವನಿತೆಯರ ಮೋಹವೆಂಬದು ದೊಡ್ಡ ಶರಧಿ |
ಅನುಕೂಲದಿಂದಲಿ ದಾಖೋ ನೀ ಭರದಿ ||೧|| ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ಕಾಯ ನೆಚ್ಚಿರ
ಬೇಡಾ | ವೃಥಾ ಮೋಹಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೆಡದಿರು ಮೂಢಾ ||೨|| ಎಂದಿಗು
ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಕೇಳು ಮರುಳೇ | ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಪೂಜಿಸು ಹಗ
ಲಿರುಳೆ ||೩||

೧೨೮

ಸದ್ಗುರುವಿನದಯ ದಯದಿಂದೆಲ್ಲಾ ನು ವೈ ಮರೆತೆನೆ ಐ ಅದು ಏನ
ಕಾರಣ ವೈಮರೆತು ಮತ್ತಾಳಾದೆನೆ | ಕೈ ತಲೆಮೇಲೆ ಇಡಲು ವೈರಾಗ್ಯವ
ಪಡೆದೆನೆ | ಫೈಫೈಫೈ ಅಂತಾ ಕಣಿಸಿ ತನ್ನಂತೆ ತಾಮಾಡಿದನೆ ಹರ || ೧ ||
ನಾನು ನೀನೆಂಬುದು ಎರಡು ತಾನೆ ತಾನಾದನೆ | ಮಾನ ಅಪಮಾನವೆರಡು
ತಾನೆತಾನಾದನೆ || ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಧ್ಯಾನ ಹೇಳಿದನೆ ಬಾನ
ತೋರಿಸಿ ವಿನೋದ ಮಾಡಿದನೆ || ೧ || ನಾವ ರಬ್ಬದೊಳ್ ಮನಲಬ್ಧಮಾ
ಡಿದನೆ | ವಾದಿ ದುರ್ವಾದಿ ಕೂಡ ಕೂಡಿ ಗೆಲಿಸಿದನೆ | ಭೇದಾಭೇದಕ್ಕುರಿ
ಯದ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿದನೆ || ಈದ ಹುಲಿಯುಂಥ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನ || ೨ ||
ಭೃಕುಟ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಸ್ತು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನೆ | ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ಕೊನೆಯ
ಮೇಲೆ ಭಾನುಪ್ರಕಾಶ ತೋರಿದನೆ | ಈರನುದತ್ತ ವಸುರದಿಗಂಬರ
ಘೋಷದೊಳಗೆ ವಸವಿರಿಸಿದನೆ || ೩ ||

೧೨೯

ಆದಿವೃಷಭನೆ ಅಸುರ ವಿನಾಶಕ ಬಾಗುವೆ ತವ ಪದಕೆ | ಸ್ವಭವರ |
ಬಾಗುವೆ ತವಪದಕೆ || ೧ || ಪೂರ್ವದಿ ಮುನಿಸಿಗೆ ನಂದೀರೂಪದಿ ಜಡಿ
ಯೊಳು ಜನಿಸಿದಿ ನೀ ಪ್ರಭುವರ | ಸಾರ್ವತೀರನ ಧರದೊಳ್ ಕೋಲಿಸಿ
ವರವನು ನೀಡಿದಿ ನೀ || ೧ || ಹರನ ನೇಮದಿ ಬಸವನಾವದಿ ವಸುಭಿಯೊಳ
ಗವತರಿಸಿ | ವರ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಧರ್ಮವ ಧರಿಯೊಳು ನೆಲೆಸಿದಿ ನೀ || ೨ ||
ಮಾದಲಾಂಚಿಕೆ ಮಾತೆಯು ನಿನ್ನನು ಅನ್ನದಿನ ಅರ್ಚಿಸಲು | ಮೋದದಿಂದಲಿ
ಬಾಲಲೀಲೆಯು ಸಲಿಸಿದಿ ಭಕ್ತತಳಿಗೆ || ೩ || ನೃಪನಾ ಸಭೆಯೊಳು ಲಿಪಿಯದು
ಬೀಳಲು ತ್ವರಿತದಿ ಓದಿದಿನಿ | ಅಪಾರ ಮಹಿಮನೆ ಅದಿ ವಸ್ತುವೆ ಲೀಲೆಯು
ತೋರಿಸಿದಿ || ೪ || ಕಾಲು ಚಾರಿದ ಬಾಲೆಯು ನಿನ್ನಯ ನಾಮವನುಚ್ಚರಿಸೆ |
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಹಸ್ತವ ನೀಡುತ ರಕ್ಷಿಸಿದೀ ಅವಳ || ೫ || ಜಂಗಮನೋ
ವನು ನಿನ್ನಯ ಪಕ್ಷಿಯ ವಸ್ತ್ರವ ಬೇಡಿದೊಡೆ | ಅಂಗನೆಯ ಅಕ್ಷಯ
ವಸ್ತ್ರವ ದಾನವ ಮಾಡಿದಿ ನೀ || ೬ || ಮೂರು ಲೋಕವ ಧರ್ಮರೂಪದಿ ಬಿಡ
ದಲೆ ತುಂಬಿರುವಿ | ಮಾರವರ್ದನ ಶಂಭುಹೃದಯದಿ ನಿರುತವು ವಾಸಿ
ಸುವಿ || ೭ || ಅಸಮ ಚರಿತನೆ ಅನುಪಮ ಮಹಿಮನೆ ಅದ್ಭುತ ಕೃತಿಲೀಲಾ |
ವಸುಧಾ ತಲದೊಳು ಮರೆವಾಡ ಗ್ರಾಮದಿ ನಿರುತವು ನೆಲೆಸಿರುವಿ || ೮ ||

೧೩೦

ಶಿವ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿದೆ | ಎನ್ನ ಕಾಯುವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದು
ತಂದೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಾನೆಂಬೊ ಮಮಕಾರದಿಂದೆ | ಶಿವನಾನೆಂಬೊ ಮಮ
ಕಾರದಿಂದೆ | ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ನಾಬಂದೆ | ಎನಗಿನ್ನು ದಾರಿಯು
ತೋರದು ಮುಂದೆ | ದೀನ ರಕ್ಷಕ ಎನ್ನ ಕರಿಯೈಯ್ಯ ಮುಂದೆ ||೧|| ತನು
ಮನಧನ ನಿನ್ನದಯ್ಯ | ಶಿವ ತನುವನ ನಿನ್ನದಯ್ಯ | ನಿನ್ನ ದಾಸನ
ಸೇವೆಯು ಎನ್ನದು ನೋಡಯ್ಯ | ಅನುದಿನ ತವನಾಮ ಸೆನೆಯುವೆನಯ್ಯ |
ಘನಮೋಕ್ಷ ಪದವಿಯ ನಾನೊಲ್ಲೆನಯ್ಯ ||೨|| ಭಕುತರ ಬಂಟಿ ನೀನಂತೆ |
ಶಿವ ಭಕುತರ ಬಂಟಿ ನೀನಂತೆ | ಮುನ್ನ ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ವನಂತೆ |
ಭಾಳಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿದ ಉಪಮನ್ಯು ಬಾಲಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕ್ಷೀರ
ವಾರಿಧಿಯಿತ್ತೆ ||೩|| ಶಿರದೊಳು ಗಂಗೆಯ ಧರಿಸಿ | ಶಿವ ಶಿರದೊಳು ಗಂಗೆಯ
ಧರಿಸಿ | ಗಿರಿಜಾತೆ ವಾಮಾಂಕ ಭಾಗದೊಳಿರಿಸಿ | ಪೊರೆಯುವ ಪರಮೇಶ
ಮರಣವಿನಾಶಾ | ವರಯಾಳನಳನಿಧಿ ವಾಸರಾಮೇಶಾ ||೪||

೧೩೧

ಮಂಗಲಕಾರಿ ದುರಿತವಿಹಾರಿ | ನಿಗಮಾಗಮನುತ ಪರತರ ಸುಚಿ
ರಿತ ||ಪಲ್ಲ|| ವೀರಶೈವನುತ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರನುದ್ಧಾರಿ | ಚಿರ
ಮಾರಾರಿ ಭೂತನಿಸ್ಸಾರಿ | ಮತಹಿತ ಕೃತಪೀತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ||೧||
ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗ ಸುಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪಿತ | ವಿದ್ಯಾಧ್ಯಯನ ಜನತಾದಿ
ಪ್ರೀತಾ | ಬೋಧವಿಖ್ಯಾತಾ ಭೋವಿಖ್ಯಾತಾ ಮತಹಿತ ಕೃತ ತ ಪರತರ
ಸುಚರಿತ ||೨|| ಕ್ರೂರ ಮನಸಿಜ ಸಾಯಕ ನಾಶಕ ಶಿವಸುಖದಾಯಕ
ಪಾವನ ರೂಪಕ | ವರಸುಕುಮಾರಾ ಭವಭಯದೂರ ಮತಹಿತಕೃತಪಿತ
ಪರತರ ಸುಚರಿತ ||೩||

೧೩೨

ಜಯಶಾಂಭವ ಯೋಗಸಮಾಧಿಕಲಾಗುರು ತೊಂಟಿದಾರ್ಯಾ |
ಜಯಗುರು ತೊಂಟಿದಾರ್ಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ದೇವನಿರಂಜನ ಭಾವಜ ಭಂಜನ
ಧಾವಿತ ಕಾಮಾಂಜನ ಹೃದಯ | ಭಾವಸುಭಾಜನ ಭಾವವಿನೋದ ||೧||
ಅಸ್ತೃತಮೋಭರ ವಿಸ್ತೃತ ಮೋಭರ ಶಸ್ತ್ರಸಚರಿತ ನಿರಸ್ಥಭಯ ! ಪ್ರಸ್ಥುತ

ಜನವಿಧ್ವಂಸನುಹಾಭಯ ||೨|| ಬಾಧಮುಮಪ್ರಭು ಗೂಢಸಮಾಧಿಗ |
ಬೇಡಿಪದವಯಡೆಯಾಡುತಲೆ | ಯೋಗಿ ಮಣಿ ಶಿವಯೋಗಸುಮಂದಿರ || ||

೧೩೩

ಜಯಮಂಗಲ ಮುರುಘೇಶಾ | ಜಯಮಂಗಲ ಪರಮೇಶಾ | ಜಯ
ಜಯ ಸದ್ಗುಣಕೋಶಾ ||ಪಲ್ಲ|| ದುಷ್ಟನಿವಾರಣದೇವಾ | ಶಿಷ್ಟಸುಪ್ರೋಷಣ
ಲೋಕಾ | ಇಷ್ಟವರದ ಚಿದ್ರೂಪಾ ||೧|| ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣದೇವಾ |
ನಿರಮಯ ನಿರಹುಕಾರಾ ! ಪರತತ ಸಾನಂದರೂಪಾ ||೨|| ಕ್ಲೇಶವಿರಹಿತ
ಸುಗಾತ್ರಾ | ಕೇಶನನಮಿತಸುಚರಣಾ | ಭಾಕುರಘಣಿಪುರಮಾಪಾ ||೩||

೧೩೪

ಪರಮ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಯೋಗಾನಂದ ಲೀಲಾ ಶಿವಯೋಗಾ
ನಂದ ಲೀಲಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಮಂಗಲಂತೇ ಚರ ಲಿಂಗಪುಂಗವ ಮಾರ | ಭಂಗ
ಶಿವಲಿಂಗಾ ಸಂಗಲಿಂಗಾ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ ||೧|| ನಿರಘನಿರಾಶಾ ಹರ
ಮುನಿಕೋಷಾ | ಮುರುಘಾನಮಹತ ಕೃತ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಾಣಧಾಸಾ ||೨|| ಶ್ರೀ
ಕರಘಣಿಪುರ ಲೋಕ ಕೃಪಾಕರ | ಶ್ರೀಕಂತಾ ವಿಬುಧನುತಾ ನಿತ್ಯ ಶಿವ
ಧ್ಯಾನಾ ||೩||

೧೩೫

ಕರ್ಪುರಾರತಿ ಬೆಳಗಿರೆ | ಕಾರುಣ್ಯವೃಗಕರದೇವಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನೀಲ
ಕಂಧರನಿಗಮಗೋಚರ ಜಾಲಚಂದ್ರಾಭರಣಗೆ | ಜಾಲಗೊಲಿದನು ಹಾಲಸ
ವಿದನು | ಲೋಲ ಶ್ರೀಗುರುರಾಯಗೆ ||೧|| ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಶಿರವಹರಿದಿಹ
ಮಾರಹರಮಹಾದೇವಗೆ | ಘೋರ ದೂತವ ದೂರಸೂಡುವ ಕೂರ
ಷಣ್ಮುಖನಯ್ಯಗೆ ||೨|| ರರಣಾ ಜನರಿಗೆ ವರವಸ್ತಿತ ಪರಮ ಸಾರ್ವತಿ
ಯರಸಗೆ | ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಅಥಣಿಯ ಪುರದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ||೩||

೧೩೬

ಕೊಡು ಮಂಗಲವನು ಬಸವರಾಜಾ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವೆ ನಿಮ್ಮಯ
ಪೂಜಾ ||ಪಲ್ಲ|| ವಿಶ್ವದೊಳುದಯಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಮತವ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ
ವಿಚಾರಶೀಲ ||೧|| ಜಂಗಮ ಗುರುಲಿಂಗ ಒಂದೇ ಎಂದರಿಯುತ | ಪಿಂಗದೆ

ಜಯಿಸಿದ ತುಂಗ ಮಹಿಮನೆ ||೨|| ಕೂಡಲಸಂಗಮನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರೇರಿ |
ಕೂಡಿ ಬೇರೆನಿಸದಾ ಕುಶಲ ಬಸವನೆ ||೩||

೧೩೭

ಜಯಮಂಗಲಮಯ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಗುರುಕರ ಯೋಗಾ ಗುರು
ರೂಪಾಂಜಿತ | ಪರಶಿವಭಕ್ತ ಸುದೇಹಕೆ ಇಷ್ಟಾಲಿಂಗ ||೧|| ದಿನಕರಹಿಮಕರ
ನೂನ್ಯ ಸಂಗತ ಜಾತ | ಮನೋಂಭುಜವಾಸ ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲಚಿಲ್ಲಿಂಗಾ||೨||
ಭಾವಗನ್ಯಾರೂಪಾ ದೇವಗೆ ಹರಪ್ರಭೋ ಪಾವನಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರ
ಭಾವಲಿಂಗಾ ||೩||

೧೩೮

ಜಯ ಮಂಗಲಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಲಂ | ಜಯ ಜಯತು ಶಿಶು
ಮಹಂತ ಲಿಂಗೇಶಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರೆಯ ಭಕ್ತರು ಮಹೇಶ್ವರರುಗಳ ಪುತ್ರನಿಗೆ |
ಶರಣು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಕಂದಗೆ || ಪರಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯ ತೊಡೆಯ
ಮೇಲಾಡುತ್ತಲಿ | ಹರುಷಾಬ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಗುರುಪುತ್ರಗೆ ||೧|| ಆಶಾಶನನು
ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದರೆ ಕೆಡದಂತೆ | ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಮನನ ಸಿಲಿಸಿ ||
ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬೆರಡು ಭವಬೀಜಗಳ ಹುರಿದು | ಲೋಕದೊಳಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲದ
ಮಹಿಮಗೆ ||೨|| ಹೇಗೆ ಮಾಳ್ವರು ಹಾಗೆ ಸಕಲ ಉಪಚಾರಗಳ |
ಮಂಗಲದ ಶಿಶುವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿ || ಭಂಗಾರ ಕಬ್ಬಿಣವು ಹಿರಿಕಿರಿದು
ಸನುಗಂದ | ಲಿಂಗಮಹಂತೇಶಮಹಾ ಜಗತ್ತುತ್ರಗೆ ||೩||

೧೩೯

ಮಂಗಲಮಯ ಮಹಂತ ಲಿಂಗದೇಶಿಕನೇ ಜಯ ಜಯ ಹರ
ಮಂಗಲಂ ||ಪಲ್ಲ|| ಜೀವ ಪರಮರೈಕೈ ಭಾವನ ತೋರಿದ | ಕೋವಿದ
ಮದ್ಗುರು ದೇವ ಸುಂದರನೇ ||೧|| ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಲಿಂಗನೆಯಾಗುವ |
ಇಂಗಿತವರುಪಿದ ಕಂಗಳಾಲಯನೆ ||೨|| ನಾಮ ರೂಪುಕ್ರಿಯೆ ಸೀಮೆಯ
ಮೀರಿದ | ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಂತೇಶ ಮತ್ ಪ್ರೇಮಿ ದಯಾಳೊ ||೩||

೧೪೦

ಮಂಗಳಾರುತಿಯೆತ್ತಿರೇ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಮಯಶಿವಯೋಗಿಗೆ | ಗಂಗೆ
ಸರಸ್ವತಿ ಯಮುನೆ ನದಿ ಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮಗೆ

ಹರಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೆ ತಾನಿರ್ದು ಭವಜಾಡ್ಯ ಜಯ
ಸಿರ್ಪಗೆ | ಭುವಿಜನರ ಸಂಸಾರ ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ನತಿಗಳೆದ ಸವೆಯದಾನಂದ
ಪರಗೆ ಹರಗೆ ||೧|| ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುಕದಾ ಮಹಮಂತ್ರ ಬೋಧೆ ನೆಲೆ
ಗೊಂಡಾತಗೆ | ವೇದಿನಿಗೆ ಚಿದ್ವಿಲಾಸವತಾರ ಮಾಡಿದನಾದಿಪರಶಿವ
ಮೂರ್ತಿಗೇ ಹರಗೆ ||೨|| ಅನೇನುಂಗಿದ ಬೆಳವಲಾ ಫಲದಂತೆ ತಾನು ತಾನಾ
ಗಿರುವಗೆ | ಮೌನಿ ನೀಲಾಲಂಬ ಚದುರಮಹಂತೇಶ್ವರಗೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯರು
ನೀವು ಹರಗೆ ||೩||

೧೪೧

ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ತುಂಗ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ||ಪಲ್ಲ||
ಯತಿಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಸುತಿವರೇಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ | ಸತತಲೋಕ ಪೂಜ್ಯ ವಿತತ
ಕೀರ್ತಿಖ್ಯಾತ ||೧|| ಸಾರಕಜರೂಪ ಮಾರಗರ್ವ ಲೋಪ ! ಧೀರಭಕ್ತ
ಪೋಷ ಸಾರಮುಕ್ತಿ ಕೋಶಾ ||೨|| ಕರುಣಾಲವಾಲ ಚರಣವಿಶಾಲ |
ಮರಣವಿದೂರ ಶರಣವಿಹಾರ ||೩||

೧೪೨

ಜಯಲಿಂಗಾ ಜಯಲಿಂಗಾ | ಜಯಮಂಗಲ ಚಿಹ್ನಂಗಾ | ಜಯಪರ
ತರ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಕರದೀ ಪಾಲಿಪ ಲಿಂಗಾ ವರಜಿಂದು ಘೃಣಿಲಿಂಗ |
ಸುರಚಿರಶಿವ ರುಚಿಲಿಂಗಾ ||೧|| ಭೂವನ ಮಯ ಪತಿಲಿಂಗಾ | ಭಾವಕ
ಮದ್ಗುರುಲಿಂಗಾ | ಭಾವಕ ಸಭ ಮಹಲಿಂಗಾ ||೨|| ಶಿವರೋಗಿಷ್ಠದ
ಲಿಂಗಾ | ಶಿವಹೃದಯಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾ | ಶಿವಯೋಗಾಲಯಲಿಂಗಾ ||೩||

೧೪೩

ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಮಂಗಲಂ ದೇಹಿ | ಭವಹರ ಸ್ಮರಹರ ಪುರಹರ
ಪಾಹಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಭವ ಭಯದೊಳು ವೆನ್ನ ಬರಿಸಿದಿ ಯಾಕೋ | ಭವಹರ
ಸಾಕೆನ್ನು ದಯಮಾಡಬೇಕೋ ||೧|| ಕಷ್ಟದೇಹವ ನೆಚ್ಚಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಜೀವಾ |
ಅಷ್ಟಮದವ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಟ್ಟನೊ ದೇವಾ ||೨|| ಮಾನಸಮಾನಕೆ ನೀನೆ
ದಯಾಕೋ | ದಯಮಾಡೊ ಗುರುಸಿದ್ಧ ನೀನೆ ಕೃಪಾಕೋ ||೩||

೧೪೪

ಅವತಾರ ಪ್ರಭುವೆಂದೆನಿಸಿದ ಬಸವಗೆ ಎತ್ತುವೆನಾರತಿಯಾ | ದೇವಾ
ಬೆಳಗುವೆನಾರತಿಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಜಾಗೆವಾಡಿಯೊಳು ಜೇಗನೆ ಜನಿಸಿ ಅಗಮ

ಬೋಧಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಆಗನು ಬೋಧಿಸಿದಿ || ಯೋಗಾನಂದ ಶಿವಯೋಗ
ಮಾರ್ಗದೊಳು ರಾಗವ ತೋರಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ರಾಗವ ತೋರಿಸಿದಿ ||೧||
ಭಕ್ತಿಭಾವಗುಣ ಯುಕ್ತಿ ಕಲ್ಯಾಣದಿ ಭಕ್ತರ ಬೋಧಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಭಕ್ತರ
ಬೋಧಿಸಿದಿ || ಭಕ್ತಾನಂದ ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಮಾಯೆಯೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಿಳಿ
ಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಿಳಿಸಿದಿ ||೨|| ಅಂಗಲಿಂಗದೊಳು ಮೆರೆಯುವ
ಕಪ್ಪಡಿ ಸುಗಮನೆನಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಸುಗಮನೆನಿಸಿದಿ || ಲಿಂಗಾನಂದಶಿವ
ಜಂಗಮಯುತಪದ ಪುಗವನೆನಿಸಿದಿ | ಬಸವಾ ಪುಂಗವನೆನಿಸಿದಿ ||೩||

೧೪೫

ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣಂ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮನವೇ ಕರ್ಪುರ
ದಾರುತಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಅನುದಿನ ಗುರವಿನ ಅನುರಾಗ ಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಜನನ ಮರಣ
ರಹಿತ ಜಂಗಮಗೆ ಬೆಳಗಿರಿ ||೧|| ನಾನೀನೆಂಬುದ ಬೇಡಿ ನರಕದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನಾಡಿರಿ | ಹೀನಾಮಿಷಯ ಜನ್ಮ ಹಿಂದುಳಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ದೇವನೆ ಗತಿ ಎಂದು ಮನವೆತ್ತಿ ಬೆಳಗಿರಿ ||೨|| ಅಷ್ಟವರ್ಣದ ಸ್ತೂಲವು
ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವದು ದುರ್ಲಭವು | ಕೊಟ್ಟವನು ಗುರು ಎಮಗೆ
ಮಾಡಿದ ಫಲದಿಂದ | ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನೆ ಸರು ಶಿವನೆಂದು ಕರೆಯಿರಿ ||೩||

೧೪೬

ಶಿವಮಂಗಲವನು ಕೊಡುಬೇಗಾ | ಭವದುಃಖದಿ ಬಳಲುವೆವೀಗ ||
ಭುವಿಗವತರಸಿದ ಕಾರಣವಾ| ಜವದೊಳು ಮೆರೆಯುತ ಗುರುದೇವ |ಪಲ್ಲ||
ಮನುಜ ಜನ್ಮವನು ತೊಟ್ಟಿಹೆವು ಘನಮಹಿಮರ ಪಥ ಬಿಟ್ಟಿಹೆವು || ಮನದಿ
ಹೀನ ಗುಣ ತೊಡರಿಹೆವು | ಮುನಿವಂದನೆ ನಮಿಸುತ್ತಿಹೆವು ||೧|| ಹುಟ್ಟಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ದದ ನೋಡಿ | ಕಷ್ಟತರದಿ ಬಹು ಚರಿಸಾಡಿ || ದಷ್ಟರೆನಿಸಿ
ಕೊಂಬುದ ನೋಡಿ | ಶಿಷ್ಯನೆ ನೀನತಿ ದಯಮಾಡಿ||೨|| ಇದ್ದ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ
ಮರೆಸಿ | ಶುದ್ಧ ಮನದಿ ಮನವಂದಿರಿಸಿ || ಸಿದ್ಧರಾಮಗುರು ದಯವೆರಸಿ |
ತಿದ್ವನೆ ನೀನತಿ ಮುದವೆರಸಿ ||೩||

೧೪೭

ಹರನಾಮವನು ಬಿಡದೆ ಜಪಿಸಿಬಲ್ಲವರುಭವ | ಮರಣಮಾಯಾಕರ್ಮ
ಮುಲಪಾಶಬಂಧಬಹು | ದುರಿತಸಂಸಾರ ಸಂತಾಪಸಂಚಯನಳಿದು ಮರಭೋಗ

ಮೋಕ್ಷವಹುದು|ಪ|ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಶಂಕರ ಶರ್ವ ಪಾರ್ವತೀ|ಧವ ನಂದಿ
ವಾಹ ದೇವೇಶಾನುಡಕ್ಷವಾ | ಸವನತಪದಾಂಭೋಜನಗಜಾಪ ನಿರ್ದುಲ
ನಿರಾತಂಕ ನೀಲಕಂಠ || ಭುವನೇಶ ವಿಜಯ ವೇದಾಂಗ ವೈಶ್ರವಣಸಖ |
ಪವನಾನ ಪಂಚಮುಖ ಪಶುಪತಿ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ | ಭವ ಭರ್ಗ ಭಸಿತಾಂಗ
ಭಾಳಲೋಚನ ಮೇರುಕಾರ್ಮುಕ ಕಪದಿಯೆಂದು ||೧|| ಸೋಮ ರಾಂತಾ
ಭಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವಿಶ್ವಾಭಿ | ರಾಮ ಗಂಭೀರ ಕಾಲಾರಿ ಕೂಟಸ್ಥ ವಿಭು |
ವಾಮದೇವಾಘೋರ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋಂಕಾರ ತತ್ಪರಃಷ ರ ದ್ರ ಭದ್ರ || ಭೀಮ
ಸದ್ಭೋಜಾತ ವೃಡಮಹಾಕಾಲಜಿತ ಕಾಮವೃತ್ಯಂಜಯ ಪುರಾತನಪರಾ
ತ್ಪರನಿ| ರಾಮಯಾನಂತತೇಜೋರಾವಿಸರ್ದಜ್ಞ ಶಾರ್ವತಕಪಾಲಿಯೆಂದು||೨||
ಶೂಲಿ ಸುಜನೈಕಬಾಂಧವ ಸದಾಶಿವ ಚಂದ್ರ | ಮೌಳಿ ಮಹಿಮೋಗ್ರ
ಚಂಪಾಬರಾಸುರಶಿರೋ | ಮಾಲಿ ಮಂದಾಕಿನೀಧರ ವ.ಹೇರ್ದರ ಮೇಘ
ವಾಹ ಮಂದರನಿವಾಸ || ನೀಲಲೋಹಿತ ಪಾರಿಜಾತಪಾವನ ಲೋಕ |
ಪಾಲ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರ ಮಂತ್ರಮಯ ಭಕ್ತಿ||ಲೋಲ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಪರನಾದ
ಬಿಂದುಮಯ ಪರಮಾತ್ಮಪುರ ವೈರಿಯೆಂದು||೩|| ಪರದ ವಾಗೀಶ ವರಣಾತೀತ
ವಂದ್ಯಜಯ | ಪರಮ ಪರತರ ಪರಂಜೋತಿ ಪರಮಾನಂದ | ನಿರಪಾಯ
ನಿರುಪಮ ನಿರಾವರಣನಿರ್ದೇಪನಿರವಯವ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತ || ಉರಗಕಂಕಣ ವಿಶ್ವ
ತೋಬಾಹು ವಿಶ್ವಾತ್ಮ | ಸುರಗಣಾರ್ಚಿತ ಸನಾತನ ಸದಾಗತಿಹಂಸ | ಗಿರೀಶ
ಗಾಂಗೇಯ ಪಿತ ಗಣನಾಥ ಜಗದೀಶ ವಿಷಧರ ಪಿನಾಕಿಯೆಂದು ||೪|| ಉದ
ಯಾಸ್ತಮಾನದೊಳು ನೂರೆಂಟುನಾಮವನು | ಪದಳುದಿದೋದಿಕೇಳಿದ
ವರ್ಗೇಶಂಭುಲಿಂ | ಗದ ಕರುಣದಿಂದಿನಿತು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಸಂಪದದೊ
ಳೊಂದುಗೂಡಿ || ಸದಮಳಜ್ಞಾನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗಳು ಮೋಲಿಮೇ + ಲೊದಗಿ ಕೈ
ಸಾರುತಿಹವಿಹದಲ್ಲಿ ಪರದೊಳೊಂ | ದಿದಗಣಪದವನ್ನೈದಿ ನಿಜಸುಖದೊಳಹ
ಮುಕುತಿ ದೊರೆವುದಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ||೫||

೧೪೮

ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪುಣ್ಯನಾಮವನು ಪಗಲಿರುಳು | ಸರಸಾನುರಾಗದಿಂ
ದೋದಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗಿದುರಿತಕಂಟಕವಳಿದು ಕೈಸಾರುತಿಹವನುಗಳತರಭೋಗ
ಮೋಕ್ಷಂಗಳು||ಪ|| ಹ್ರೀಕಾರಿ ವಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ರುದ್ರಾಣಿ ರಮೆ|ಹಂಕಾರದೊ

~~ಮಹಾಕವಿ~~

ಮಹಾಕವಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವೆಂದೇ | ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಮಹಾಕವಿಯು ಮಾತಂಗಿ
 ಕ್ಲೇಂಕಲೇವರೆವರೇಣ್ಯ || ಸೌಕಾರಸದನೆ ಶರ್ವಾಣಿ ಶಾರದೆ ಸತ್ಯ | ಕ್ರೋಂಕ
 ವಚ ಮುಖ್ಯ ವಾತ್ಸಾಧಿದೇವತೆ ದೇವಿ ಶ್ರೀಂಕಲಾಕಾರಿ ವಿದಾಂಗಮಾತೃಕೆ
 ಮಾನ್ಯಶಾಂಕರೀಶಾನಿಯೆಂದು || ೧ || ಗಿರಿಜೆ ಗೀರ್ವಾಣಪೂಜಿತೆ ಗೌರಿಗುಹಜನನಿ
 ಪರನಾದಬಿಂದುವೆಂದಿರೆ ಮನೋಂಬುಜಹಂಸೆ | ವರದೇ ವೈಭವೇ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತೆ
 ನಿರ್ಮಲೆ ನಿರಾವರಣೆ ಶಿವ ಶಾಂತೆ ಕಾಂತೆ || ಧರಣಿಧರ್ಮಾನುಗತೆ ಸಾವಿತ್ರಿ
 ಗಾಯತ್ರಿ | ವರಜೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕೆ ವಿದೂತಪಾಪವ್ರಾತೆ ಶರಣುತೆ ಸರ್ವಮಂಗಳೆ
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೆ ಪರೇ ಸುಧಾಕಾರಿಯೆಂದು || ೨ || ಚಂಡೆಚಂಡೇಶ್ವರಿ ಚತುರೆ
 ಕಾಳಿಕಾಮಾರಿ | ಕುಂಡಲೆ ಕುಟಿಲೆ ಬಾಲೆ ಭೈರವಿ ಭವಾನಿ ಚಾ | ಮುಂಡೆ
 ಮೂಲಾಧಾರೆ ಮನುವಂದ್ಯಮುನಿಪೂಜ್ಯಸಿಂಹಾಂಡಮಯೆ ಚಂಡಿಕೆ | ಮುಂಡ
 ಲತ್ರಯನಿಳಯೆ ದಂಡಿ ಜಯದುರ್ಗಿ ಘಣಿಕುಂಡಲೆ ಮಹೇಶ್ವರಿ ಮನೋಮೃನಿ
 ಜಗನ್ಮಾತೆ | ಖಂಡಶಶಿಮುಂಡನೆ ವೃಷಾಣಿಸಾರ್ವತಿಪರಮಚಂಡಕರಮೂರ್ತಿ
 ಯೆಂದು || ೩ || ವಿಮಲೆ ವಿವ್ಯಾತೆ ಮಧುವಂತೆ ಮುಖ್ಯೆ ಮಹನೀಯೆ | ಸುಮತಿ
 ಸುಲಲಿತೆ ಹೈಮವತಿ ಭಾವೆ ಭೋಗಾರ್ಥಿ | ಕಮಲೆಕಾಶ್ಯಾಯನಿ ಕರಾಳೇಶ್ವರಿಪುರ
 ವಿಜಯೇ ದಮೆ ದಯಾರಸಪೂರಿತೆ || ಅಮೃತೇದುಂಬಿಕೆಯನ್ನ ಪೂರ್ಣಯಶ್ವಾ
 ರೂಢಿ | ಶಮೆ ಶುದ್ಧೆ ಸಿಂಹಾನಾಹಿನಿ ಶುಭಕಲಾಪೆಸು | ಪ್ರಮದೇಶಾವನೆಪದ್ಮೆ
 ಪಾಶದೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಿಯುಮೆ ಸಹಜಸುಮುಖಿಯೆಂದು || ೪ || ಇಂತು ಗುರುಶಂಭು
 ಲಿಂಗದ ಶಕ್ತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂತತಶರೀರ ಸಮಜ್ಞಾನಸತ್ತ್ವಿಯೆಸ | ಮಂತು ಕರು
 ಣಾಸನಾಭರಣಾಯುಧಾದಿ ಸಗುಣಾಂತರಾದಿಗಳಾಗುತ || ಸಂತಸವನೀವ
 ಶಾಂಭವಿಯ ನೂರೆಂಟು ಶುಭವಾಂತ ನಾಮಂಗಳನುಜನಿಸಿದೊಡೆಸತಿಪುತ್ರ |
 ಸಂತಾನ ಸಕಲಸಂಪದಸಿದ್ಧಿ ಯಪ್ಪುದೋರಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಿದೆಂದು ||

— ಈಶ ಈಶ ಧೀಶ ಪಾಲಿಸೋ, ಅಶಪಾಶ ನಾಶಗೊಳಿಸೋ —

|| ಈಶ ಮುರುಘೇಶ ||

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು :

ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ

೧ ಕೈವಲ್ಯದರ್ಪಣ

ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ ಕೃತ

೨ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನ

ಶ್ರೀ ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ

೩ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಸಾರ

೪ ಶ್ರೀ ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗಶರಣರ ಕೃತಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಕವಿ ವಿರಚಿತ

೫ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣ

ಗುಬ್ಬಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯಕೃತ

೬ ಗಣಭಾಷ್ಯ ರತ್ನಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ನಂಜೇಶ್ವರ ವಿರಚಿತ

೭ ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ

೮ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

